

ONTKENNING
VAN HET
PROFEETSCHAP
DOOR
MIRZA GHULAM AHMAD

HAZRAT MIRZA GHULAM AHMAD

© Surinaamse Islamitische Vereniging,
Keizerstraat 86 -88, Paramaribo, Suriname
www.aaiil.org

Ontkenning van het Profeetschap

door

Mirza Ghulam-Ahmad

Tweehonderdenzevenenvijftig (257) referenties uit de boeken/brieven en andere publicaties van Mirza Ghulam-Ahmad Sahib van Qadian, waaruit duidelijk blijkt dat hij nooit aanspraak heeft gemaakt op het profeetschap.

© De Surinaamse Islamitische Vereniging Ahmadiyya Anjuman Isa'at Islam,
Keizerstraat 88, Paramaribo
Nederlandse vertaling van dit boek uitgegeven door de Surinaamse Islamitische
Vereniging ter gelegenheid van haar negentigjarig bestaan op 17 november 2019.
Oorspronkelijk in Urdu en Engels uitgegeven door de Lahore Ahmadiyya Movement,
5-Usman Block, New Garden Town, Lahore, Pakistan in 2008
Vertaald vanuit het Engels door Dr. Robbert Bipat
Crosscheck: K. Asraf, Y. Moenne, M.R. Moennoesing, M.I. Rosan

Boodschap van Hazrat Ameer, Dr. Abdul Karim Saeed, President van de Lahore Ahmadiyya Movement.

Geachte lezer, Assalaam-u-alaikum

In naam van Allah, de Barmhartige en meest Genadevolle, wil ik benadrukken dat als Lahori Ahmadis wij geloven dat het profeetschap eindigde met de profeet Mohammed, moge vrede en zegeningen van Allah met hem zijn. Het is onze plicht om Hazrat Mirza Ghulam-Ahmad Sahib te ontlasten van de valse beschuldiging 'van het opeisen van het profeetschap'. Er is veel onrecht gedaan door zowel degenen die hem valselyk beschuldigen het profeetschap op te eisen, als degenen die in hun geloof, als een geloofsartikel, hebben opgenomen dat hij een profeet was.

Hij ontkende gedurende zijn hele leven het profeetschap, hetgeen duidelijk tot uiting komt in zijn geschriften, toespraken, uitspraken en gepubliceerde mededelingen (inclusief die drie dagen vóór zijn dood). In een verklaring die hij in de Delhi-moskee op 20 oktober 1891 aflegde, verklaarde hij: 'Ik beschouw de persoon die de finaliteit van het profeetschap ontkent als zijnde zonder geloof en buiten de maat van de Islam'. Hoe kan een man deze verklaring afleggen en toch aanspraak maken op het profeetschap?

Degenen die geloven dat hij een profeet was, beweren dat hij zijn claim in 1901 veranderde in zijn boek 'Ek Ghalati ka Izalah'. O, wat een onrecht! In 1907 schrijft hij in Haqiqat al-Wahy: 'Een profeet is iemand die gelooft dat Allah Eén is, zijn profeetschap predikt tot zijn volgelingen en zijn eigen Kalima heeft.

In alle eerlijkheid ontkende hij altijd dat hij een profeet was, predikte nooit zijn profeetschap en had tot het tijdstip van zijn dood een onwrikbaar geloof in de Kalima: 'La illah ha illallah Muhammad ur Rasool Ullah'

Ik beëindig deze boodschap met een gebed dat Allah iedereen de wijsheid verleent om die echte status van 'Mirza Ghulam Ahmad te erkennen en voor ons om te onthouden dat het onze plicht is om de valse beschuldigingen en overtuigingen te ondervangen, nl. zijn aanspraak op het profeetschap. Ik hoop dat dit boek u mag helpen in het bereiken van dit doel.

Ik bid dat Allah ons op deze dag zal helpen Mirza Ghulam Ahmad te eren door onze vastberadenheid te vervullen om zijn ware boodschap aan de mensheid te brengen.

Aameen.

Dr. Abdul Karim Saeed
Ameer en president
Lahore Ahmadiyya-beweging

1. Barahin Ahmadiyya, (1884), P. 254, voetnoot No. 1

“En laat het gezegd zijn, dat hoewel personen van buiten de Islam soms ook ware dromen en visioenen kunnen zien, er toch een duidelijk onderscheid is tussen enerzijds de dromen die deze personen waarnemen en anderzijds die door de ware Muslims, die zich gecommitteerd hebben tot gehoorzaamheid aan de gekozen Boodschapper van Allah, worden waargenomen. De regelmaat waarmee Muslims de dromen waarnemen is overvloedig zoals beloofd door de Almachtige Allah ‘Voor hen is er goed nieuws in het leven in deze wereld’ (10:64) in tegenstelling tot de lage frequentie waarmee ongelovigen en ontkenners van de Islam die waarnemen. Bovendien is het verschil zelfs duizendmaal groter. En dit kan bewezen worden met de regelmaat waarmee ik dromen en visioenen heb kunnen ontvangen en waarmee ik honderden Muslims en Hindoes van tevoren heb kunnen informeren en waarover ik vanaf het begin heb gezegd dat andere volkeren niet in staat zijn om een dergelijk fenomeen te demonstreren. Een ander verschil is dat de dromen van Muslims regelmatig uit goed nieuws over opmerkelijke en grote gebeurtenissen bestaan, terwijl dat van de ongelovigen over het algemeen weinig waarde vertoont.”

2. Idem, p. 541, voetnoot No. 11

“Het ligt nu aan degenen die waarheidsgetrouw en rechtvaardig zijn om voor zichzelf te oordelen dat wanneer de vervulling van duizenden voorspellingen gedaan door profeten en het uiten van abnormale manifestaties van gebeurtenissen zich voltrekken door een zeer nederige en gehoorzame dienaar van de Zegel der Profeten (Khatam al-Anbiya), het alleen maar spreekt van schaamteloosheid van een blind hart om de voorspellingen van de Profeet Muhammd (saw) te ontkennen.

3. Idem, p. 545, voetnoot No. 4

“De geschriften van Shaikh 'Abdul-Qadir Jilani, Mujaddid Alf Sani en andere heiligen, ondersteunen deze statement. Zij tonen de regelmaat aan waarmee hun inspiraties (Ilham) daarin worden gevonden. Imam (Mujaddid Alf Sani) schrijft heel duidelijk in zijn Maktubat, volume II, brief No. 51, dat een niet-profeet ook wordt gezegend met Goddelijke aanwezigheid en communicatie en dat een dergelijke persoon een muhaddas (iemand die door Allah wordt toegesproken) wordt genoemd en dat zijn missie (martabah) bijna vergelijkbaar is met die van de profeten. In de Muslimgemeenschap komt men de functie (mansab) van muhaddasiyah zo vaak tegen dat het ontkennen daarvan alleen maar kan worden gedaan door ignorante en onvoorzichtige mensen. Er zijn ontelbare heiligen, bezitters van de volmaaktheid (sahib-i kamal), geweest in

deze Ummah, wiens bovennatuurlijke tekenen (khawariq) en wonderen (karamat) zijn bewezen zoals dat gedaan is met de Israelitische profeten. Daarnaast kan ik ook nog bevestigen dat de beschuldiging dat een dergelijke ilhamat (inspiratie) niet toegekend was aan de Metgezellen van de Heilige Profeet, absoluut niet waar is en geen basis heeft aangezien de authentieke overleveringen (hadies) bevestigen dat heel regelmatig aan de Metgezellen inspiraties en ongewone gebeurtenissen werden getoond. Wat zou dan de plotselinge informatie over de kritieke situatie van de troepen van Sariyah aan Hazrat Umar verkregen door Goddelijke aanwijzing, zijn geweest indien het niet een dergelijke inspiratie (ilham) was geweest? Het incident werd door Baihaqi doorgegeven. Indien de woorden van Umar: ‘O Sariyah, keert u zich naar de berg, naar de berg’ uitgesproken in Madinah en doorgegeven door de Ongeziene macht op zo een grote afstand aan Sariyah en zijn troepen, geen bovennatuurlijk verschijnsel was, wat was het dan wel geweest? Vergelijkbaar zijn ook de befaamde talrijke inspiraties en visioenen (kushuf) aan Ali. Weet u niet dat uit de Sahihain is vastgesteld dat de Heilige Profeet (saw) het goede nieuws heeft doorgegeven dat net als in de voorgaande Ummah, er ook muhaddasin zullen verschijnen in deze Ummah”

4. Surmah Chashm Arya, (1886), pp. 164-165, voetnoot

“Deze positie van Muhammadiyya is middels een weerspiegeling (zill) de belichaming van alle geledingen van Goddelijkheid. Dat is de reden waarom de Messiah allegorisch steeds werd vergeleken met een zoon, op basis van enige tekortkomingen die nog steeds aanwezig waren in hem. In werkelijkheid is het Christenschap (haqiqat-i 'Isaiyyah) niet een complete en volmaakte manifestatie van de Goddelijke attributen, maar slechts een bepaald aspect daarvan, terwijl het Muhammadschap (Haqiqat-i Muhammadiyya) een volmaakte manifestatie is daarvan, wat zowel logisch als traditioneel wordt aangetoond. De weerspiegeling van een volmaakt object is altijd volmaakt, terwijl dat van een onvolledig object altijd onvolledig zal blijven. “

5. Fath Islam, (22 januari, 1891), voetnoot, p. 6

“Mensen die door de de Almachtige Allah worden begiftigd met het vermogen te hervormen (mujaddidiyyah), zijn niet doodgewone schroothandelaren, maar virtueel wel de plaatsvervangers en spirituele opvolgers (khalifa) van de Boodschapper van Allah (saw). De Almachtige Allah stelt hen in staat alle Goddelijke gunsten van de boodschappers en profeten te erven.”

6. *Idem, p. 9*

De Almachtige Allah gebruikt altijd een figuurlijke uitdrukking (isti'arah) en geeft de naam van de een aan de ander volgens de natuurlijke overeenkomsten (khasiyyat) en competenties (isti'dad). Degene wiens hart overeenkomt met dat van Abraham, is Abraham in de ogen van Allah en degene met een hart als van Umar de Grote is Umar in de ogen van Allah.”

7. *Tauzih Maram, (22 januari, 1891), tweede editie, p. 7*

“Het letterlijk uitdrukken van een metaforische gezegde komt overeen met het uitbeelden van een blondine als monster. De uitdrukingskracht van de stijl (balaghat) is compleet afhankelijk van de fraaie vergelijkingen (isti'arat). Daarom zullen de mededelingen (kalam) van de Almachtige Allah, Die beschikt over de meeste en de beste uitdrukingsstijlen (ablagh al-kalam), vol zijn van vergelijkingen die niet worden gevonden in de kalam van anderen.”

8. *Idem, p. 8*

“De Laatste der Profeten heeft een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de Israelitische Messias en de Beloofde Messias, door te vermelden dat de tweede Messias een Muslim zal zijn, de Shari'ah van de Quran zal volgen, en zoals alle Muslims, zich zal onderwerpen aan de geboden uit de Quran zoals het gebed, het vasten en dergelijke. Hij zal in een Muslimgemeenschap geboren worden en zal hun leider (Imam) worden. Hij zal geen nieuwe religie brengen en zal ook nooit aanspraak maken op een exclusieve en onafhankelijk profeetschap.”

9. *Idem, pp. 17, 20*

“Wanneer hier wordt beargumenteerd dat de gelijkenis met Messias een profeetschap inhoudt omdat de Messias een profeet was, zal het antwoord in de eerste instantie zijn dat onze Heilige Profeet (saw) voor de beloofde Messias het profeetschap niet als voorwaarde heeft gesteld, maar duidelijk heeft aangegeven dat hij een Muslim zal zijn en zich aan de wetten van de Islam zal houden zoals het een goede Muslim betaamt. Hij zal niets meer zeggen dan dat hij een Muslim en hun leider is. Daarnaast is er geen enkele twijfel dat deze nederige dienaar voorgedragen is als muhaddas voor deze Ummah door de Almachtige Allah en dat in zekere zin een muhaddas ook een profeet kan zijn. Dit is echter geen volmaakte profeetschap (nubuwwat-i tamah), een muhaddas is slechts voor een gedeelte een profeet (juzi nabi), aangezien hij begiftigd is met het vermogen om toegesproken te kunnen worden door Allah en

Ongeziene zaken aan hem geopenbaard kunnen worden, en zoals de openbaringen aan de boodschappers en profeten, worden de openbaringen aan hem ook beschermd tegen invloeden van de duivel. De ware kern van de Wet (Shari'ah) wordt aan hem onthuld en hij wordt bevolen zoals de profeten worden bevolen. Het is voor hem verplicht dat hij zijn missie openbaar maakt en eenieder die hem afwijst verdient te worden gestraft. In dit geval betekent profeetschap alleen maar dat bovenstaande eigenschappen in hem gevonden kunnen worden. Wanneer wordt beargumenteerd dat de deur tot het profeetschap is gesloten en een zegel is geplaatst op de openbaringen die op de profeten nederdalen, zal ik zeggen dat de deur tot het profeetschap niet in alle aspecten is gesloten en dat er ook geen zegel is op alle vormen van openbaring. In tegendeel, de deur voor openbaringen en profeetschap heeft door de jaren heen altijd op een kiertje gestaan voor deze Ummah. Het moet overduidelijk zijn dat de vorm van profeetschap die altijd zal blijven bestaan niet het volmaakte profeetschap inhoudt, maar zoals ik eerder heb vermeld, slechts een gedeeltelijke profeetschap is, wat met andere woorden ook wel muhaddasiyah wordt genoemd. Deze kan slechts verkregen worden door het volgen van grootste en meest volmaakte mens die ooit heeft geleefd, i.e. de Heilige Profeet Muhammad (saw), de belichaming van het volmaakte profeetschap bij uitstek.

Maak nu de aantekening, moge Allah u leiden, dat een profeet een muhaddas en een muhaddas een profeet is, in de zin dat dat het gaat om slechts één (1) van de eigenschappen van het profeetschap. Een overlevering van de Boodschapper van Allah vermeldt dat niets meer van het profeetschap is overgebleven, behalve mubashshirat (goed nieuws). Met andere woorden, van de verschillende vormen van het profeetschap is slechts de mubashshirat overgebleven – zoals werkelijke visioenen (al-ru'ya al-sadiqah), echte waarnemingen (al-ru'ya al-sadiqah) en de openbaringen die nederdalen op de geselecteerde dienaren van Allah (auliya). En dit is een licht dat de harten van de mistroostigen verlicht. Pas dus op, O critici, degenen met verstand en inzicht, is de deur van het profeetschap compleet afgesloten? Aan de andere kant bewijzen de Hadies dat het volmaakte profeetschap met de openbaringen van de Shari'ah afgelopen is, maar dat het profeetschap met de mubashshirat (goed nieuws) zal voort blijven bestaan tot de Dag des Oordeels. U bent zich er ook van bewust en heeft gelezen in de Hadies boeken dat de ware visioenen een zesenvestigste is van dat van het profeetschap, dat wil zeggen het volmaakte profeetschap. Wanneer visioenen zo hooggewaardeerd kunnen worden, wat is dan de plaats van de openbaringen die nederdalen in de harten van de muhaddasin? Samenvattend kunnen we dus zeggen dat de deur tot het gedeeltelijke profeetschap altijd op een kiertje is gebleven. Van het echte profeetschap blijven echter alleen de mubashshirat (goede nieuws), de

munzirat (waarschuwingen), voorkennis van Ongeziene zaken, uitputtende kennis en inzicht van de Quran en Goddelijke kennis over. Het profeetschap dat volmaakt en compleet is en alle excellente openbaringen bevat, is afgelopen en wij geloven daarin vanaf het moment dat het was geopenbaard: ‘Muhammad is niet de vader van één van jullie mannen, maar hij is de Boodschapper van Allah en het Zegel van de profeten (Khataman-Nabiyin)’ (33:40).”

10. Idem, pp. 12, 13, voetnoot

“De hand van de Goddelijke wijsheid heeft vanuit de meest eenvoudige en laagste stadia het proces van schepping gebracht naar het hoogste niveau dat met andere woorden Muhammad (saw) de geprezone is. Het is de meest volmaakte manifestatie van de hoogste attributen. Intrinsiek (in zichzelf) heeft deze Profeet dus de hoogste en belangrijkste status verkregen, op dezelfde manier zoals hij van buiten begiftigd werd met de meest verheven vorm van openbaring en daarnaast ook nog de hoogste graad van Goddelijke liefde heeft verkregen. Het is deze verheven positie die de Messias en ik nooit kunnen bereiken.”

11. Idem, pp. 13, 14, voetnoot

“Niet alleen de Messias heeft voorspeld dat de verschijning van de Heilige Profeet, de Khatam al-Anbiya, op de wereld in feite een manifestatie van Allah zou zijn, ook andere profeten hebben dat gedaan in hun profetieën en hebben de komst van de Heilige Profeet (saw) vergeleken met de verschijning van Allah. Dit was meer bedoeld om aan te geven dat hij de perfecte manifestatie was van Allah, waardoor zijn verschijning de verschijning van Allah werd genoemd. Dit is vermeld in de Psalmen:

‘U bent de mooiste van alle mensen en lieflijkheid vloeit van uw lippen – Allah heeft u voor altijd gezegend. Gord uw zwaard aan de heup, o held, het teken van uw majesteit en glorie. Treed op in uw glorie en begin de strijd voor waarheid, deemoed en recht. Laat uw hand geduchte daden verrichten. Uw pijlen zijn gescherpt en treffen de vijanden van de koning in het hart. Volken vallen dood voor u neer. Uw troon is voor eeuwig en altijd, o Allah, de scepter van het recht is uw koningsscepter, u hebt gerechtigheid lief en haat het kwaad. Daarom heeft Allah, uw Allah, u gezalfd met vreugdeolie, als geen van uw gelijken.’ (45:2-7).

Het boek van de profeet Isajah bevat ook vergelijkbare vermeldingen (hoofdstuk 42). De derde geleding, die de hoogste is, is gereserveerd voor de

Heilige Profeet (saw). Ik zeg dit niet op basis van itjtihad, maar de almachtige Allah heeft dit aan mij geopenbaard (ilham).”

12. Izalah Auham, (september, 1891), p. 138

“Elke toestand van uitmuntendheid en perfectie of een verheven plaats (nabij Allah) kunnen wij slechts bereiken door werkelijk oprecht en vlekkeloos de Heilige Profeet (saw) te volgen. Alles wat wij bereiken is door weerspiegeling (zill) en middels zijn zegeningen (tufail). Ik ben standvastig in mijn geloof dat ongeacht welke graad van uitmuntendheid ik ook mag bereiken, dit een weerspiegeling (zill) zal zijn van de spirituele verworvenheden van de volmaakte en standvastige volgelingen van de Heilige Profeet (saw) die gezegend waren met een hechte band met hem. Toch zullen er zaken blijven die voor mij ook onbereikbaar zullen zijn.”

13. Idem, p. 199

“Het is mogelijk dat in de toekomst er zelfs tienduizenden Messiasachtigen zullen verschijnen, maar voor deze periode ben ik de gelijkenis van de Messias en men zal vergeefs wachten op een andere.”

14. Idem, p. 237

“Samenvattend kunnen we zeggen dat de hadies betrekking hebbende op Damascus zoals vermeld wordt door Imam Muslim, tegenstrijdig is met wat hij zelf zegt en dat duidelijk wordt bewezen dat Nawaz, de verslaggever, een fout heeft gemaakt door deze Hadies te vermelden.”

15. Idem, p. 253

“(Allah) heeft mij herhaaldelijk toegesproken met O Ahmad, en daarmee mij dus door middel van weerspiegeling vergeleken met de leider van de profeten, Imam van de gekozenen, de Heilige Profeet, Muhammad Mustafa (saw).”

16. Idem, p. 255

“Wanneer iemand met passie verlangt naar onthullingen van bepaalde Ongeziene zaken, zal satan onvermijdelijk proberen te interveniëren, maar openbaringen aan profeten en muhaddasin worden altijd tegen deze inmenging van de duivel beschermd.”

17. Idem, p. 259

“De volgende woorden van Hazrat Ba Yazid Bustami die voorkomen in de Tazkirat al-Auliya zoals geschreven door Farid al-Din Atar, en ook in andere betrouwbare boeken kunnen worden gevonden, ondersteunen de gelijkenis van devote heiligen met profeten. Ik ben Adam en Shis en Noah en Abraham en Mozes en Jezus en....”

18. Idem, p. 260

“Op dezelfde manier benadrukt Syed 'Abd al-Qadir Jilani in zijn boek Futuh al-Ghaib dat door zelfverloochening, totale onthouding en compleet opgaan in Allah, de mens het gelijke wordt van de profeten, of beter gezegd hun echte gelijkenis verkrijgt.”

19. Idem, pp. 316-318

“In het geval dat een boek aanspraak maakt de khatam al-kutub (het laatste der boeken) te zijn, doch niet voldoet aan de eisen van de tijd betreffende elk aspect van het leven, kan het nooit worden beschouwd als het laatste der boeken. Wanneer echter een dergelijk boek oplossingen aandraagt voor alle problemen zowel nu als in de toekomst, dan kunnen we niet anders dan toegeven dat de Heilige Quran ongetwijfeld oneindige Goddelijke kennis bevat en helemaal voldoet aan de eisen van elke periode. Denk eraan dat het de gewoonte van Allah is om de mooie zaken die verborgen liggen in de Quran te onthullen aan de geïnspireerden (mulham). Heel vaak wordt een vers van de Quran aan hen geopenbaard met de een heel andere bedoeling dan slechts de letterlijke betekenis daarvan.”

20. Idem, p. 349

“Voor wat betreft de Israelitische Messias, is het duidelijk vermeld dat hij een profeet was, maar de Beloofde Messias werd een ummati (volgeling) genoemd zoals duidelijk is gebleken uit de hadies imamu-kum min-kum (de Imam uit uwer midden).

En de hadies: “De geleerden onder mijn volgelingen zijn net als de Israëlitische profeten,” suggereert de komst van een dergelijke Messias. Hieruit kan geconcludeerd worden dat de Beloofde Messias, een muhaddas zijnde, ook metaforisch als een profeet beschouwd mag worden.”

21. *Idem*, pp. 421, 422

“(II) vraag: Is het profeetschap opgeëist in Fath-e Islam?

Antwoord: ik heb het profeetschap niet opgeëist. Ik heb in opdracht van Allah beweerd slechts een muhaddas (degene die wordt toegesproken door Allah) te zijn. Muhaddasiyah bevat ongetwijfeld ook een sterk aspect van het profeetschap. Wanneer nu een ware visioen gewoonlijk wordt vergeleken met een zesenvestigste deel van het profeetschap, wat is dan de schade wanneer muhaddasiyah, waarvan melding wordt gemaakt in de Quran naast profeetschap en boodschappers en waarvan een authentieke vermelding bestaat in Sahih al-Bukhari, metaforisch wordt vergeleken met het profeetschap of een integraal element van het profeetschap behelst? Draagt het bij aan een aanspraak op het profeetschap? Hoe dan ook is er nooit een absolute zegel geplaatst op Goddelijke openbaringen na vervolmaking van het profeetschap. O onwetende mensen! Rivieren vol van openbaringen zullen tot de dag der Opstanding blijven vloeien door deze Ummah, natuurlijk afhankelijk van de status die men heeft.”

22. *Idem*, p. 522

“Hoe kan de Messias komen? Hij was een boodschapper en de ondoordringbare muur van Khataman-Nabiyin houdt zijn komst tegen. Dus zal er één als hem zijn, doch geen boodschapper ondanks hij op de boodschappers lijkt en te vergelijken is met hun.”

23. *Idem*, pp. 532-533

“Het is waar dat de Messias die moet komen als een profeet is beschouwd, maar hij is ook een volgeling genoemd; het is eerder voorgehouden aan de volgelingen van de Heilige Profeet, dat ‘hij inderdaad uit uw midden zal komen en uw Imam zal zijn.’ Zijn komst als volgeling van de Heilige Profeet is niet alleen in woorden uitgedrukt, maar het is ook aangetoond dat hij evenals alle andere Muslims slechts een volgeling is van het woord van Allah en de gezegden van de Boodschapper en dat hij de moeilijke en ingewikkelde religieuze vraagstukken niet zal oplossen door middel van het profeetschap, maar met behulp van ijtihad (gezonde oordeel) en dat hij zijn gebeden na anderen zal opzeggen. Al deze zaken geven duidelijk aan dat hij feitelijk en in werkelijkheid niet de volmaakte eigenschappen van het profeetschap zal bezitten, hoewel het gedeeltelijke en onvolmaakte profeetschap (nubuwwat-i naqisah) wel in hem gevonden zullen kunnen worden. Dit wordt ook wel muhaddasiyah genoemd en bevat slechts één enkel aspect van het volmaakte

profeetschap. Het feit dat hij zowel profeet als volgeling wordt genoemd, geeft aan dat hij deze beide eigenschappen bezit, namelijk het volgelingschap (ummatiya) en het profeetschap, welke beide onvoorwaardelijk bij de muhaddas moeten worden gevonden. De bezitter van het volmaakte profeetschap (nubuwwat-i tamah) bezit slechts een aspect van het profeetschap. In het kort komt het er dus op neer dat de muhaddasiyah bestreken is met beide kleuren. Daarom noemt de Almachtige Allah deze nederige dienaar zowel een volgeling als profeet in Barahin-i Ahmadiyyah

24. Idem, p. 534

“Hoe is het dan mogelijk dat na de Khataman-Nabiyin er nog een volmaakte profeet zou verschijnen in de toestand van het volmaakte profeetschap (nubuwwat-i tamah)? Is het niet nodig dat een dergelijke profeet over de voorwaardelijke eigenschappen van volmaakte profeetschap, dat wil zeggen profetische openbaringen en de neerdaling van de engel Gabriël, beschikt, aangezien de leer van de Quran een profeet beschouwt als degene die de geboden en geloofsartikelen via de engel Gabriël ontvangt? Er is echter een zegel geplaatst op deze vorm van profetische openbaringen en zou deze Zegel verbroken worden?”

25. Idem, p. 539

“De Quran ondersteunt onze beweringen en ontzenuwt de valse beschuldigingen (auham-i batilah) van onze tegenstanders door middel van krachtige argumenten. Zij sluit de deur voor de terugkomst van alle voorgaande profeten, maar staat wel toe dat er personen verschijnen die gelijken op de Israelitische profeten. Zij leert ons te bidden: ‘Leid ons op het rechte pad, het pad van degenen aan wie u gunsten heeft verleend.’ Wat is nu dan de essentie van dit gebed? Het betekent: O Heer! Laat ons gelijken op de profeten en boodschappers.”

26. Idem, p. 544

“En ik heb herhaaldelijk geschreven dat de komst van de Messias, zoon van Maria, na de Khataman-Nabiyin alleen maar chaos zal creëren. Het zou alleen maar betekenen dat de profetische openbaringen helemaal opnieuw gestart zouden zijn of dat de Messias, zoon van Maria van de essentiële eigenschappen van het volmaakte profeetschap ontnomen zou zijn en als een volgeling (van de heilige Profeet) zou zijn gestuurd. Het is duidelijk dat beide situaties zeer onwaarschijnlijk (mumtani’) zijn.”

27. *Idem*, p. 569

“Degene die beschikt over het volmaakte profeetschap (nubuwwat-i tamah) kan nimmer een volgeling (ummati) zijn. De duidelijke leer van de Quran en de authentieke Hadies verbieden een volmaakte boodschapper om ondergeschikt (muti) aan en volgeling van een andere profeet te zijn. Allah heeft gezegd: ‘En we zonden geen boodschapper dan dat hij gehoorzaamd moest worden door Allah’s bevel’ (4:64). Elke boodschapper wordt dus gestuurd om een gids (muta) en Imam te zijn. Hij wordt niet gestuurd met de bedoeling ondergeschikt (tabi) en gehoorzaam te zijn aan een ander. Een muhaddas vanuit de gezanten (mursalin), zal natuurlijk zowel een volgeling als een profeet in de onvolmaakte zin zijn. Hij is een volgeling, omdat hij zich helemaal onderwerpt (tabi) aan de Shari’ah van de Boodschapper van Allah en is de ontvanger van licht vanuit de bron van zijn Boodschapperschap en is ook een profeet aangezien Allah hem ook als zodanig behandelt. Allah heeft de muhaddas gemaakt tot een intermediair tussen de profeten en de volkeren. Hoewel hij een volgeling is, is hij in zekere zin ook een profeet. Het is bovendien ook noodzakelijk voor een muhaddas om de gelijkenis van een bepaalde profeet te hebben en als zodanig wordt hij dan ook bij de naam van die profeet genoemd.”

28. *Idem*, pp. 575-579

Er ontstaan vele twijfels wanneer de Messias, zoon van Maria, een volmaakte volgeling (ummati) is tijdens zijn neerdaling, aangezien hij dan op geen enkel manier een boodschapper (rasul) kan zijn doordat de betekenis van rasul en ummati in feite een tegenstelling inhouden. Bovendien sluit de Khatiman Nabiyyin de komst van een andere profeet uit. Deze restrictie is niet van toepassing op een apostel die zijn licht ontvangt vanuit de bron van het profeetschap van Muhammad (saw) en die het volmaakte profeetschap niet bezit. met andere woorden is hij ook een muhaddas omdat hij door volgelingen en volledige opgang in de Boodschapper (fana fir-Rasul) wordt ingesloten in de persoon van de Khatam al-Mursalin (Zegel der Boodschappers), aangezien iets altijd deel uitmaakt van een groter geheel. Maar de Messias, zoon van Maria, ontvanger van het Evangelie, waarvoor de neerdaling van Gabriel een essentiële voorwaarde was, kan op geen enkele manier een volgeling worden, omdat hij anders gebonden zou worden aan het volgen van de openbaringen die hij periodiek zou ontvangen.

Wanneer wordt beargumenteerd dat de Messias slechts de volgende openbaring ‘Volg de Quran’ zal ontvangen en dat de Goddelijke openbaringen daarna gelijk stopgezet zullen worden en Gabriel nooit meer zal nederdalen op

hem en hij dus uiteindelijk een volgeling zal worden nadat het profeetschap hem compleet afhandig zal zijn gemaakt kunnen we dit alleen maar kinderspel noemen. Het is erg duidelijk dat wanneer openbaringen eenmalig zullen worden toegestaan en Gabriel slechts een enkele zin zal doorgeven en daarna verstommen, dit nog steeds in tegenstrijd is met het einde van het profeetschap, aangezien de zegel toch wordt verbroken en de profetische openbaringen opnieuw zullen beginnen ongeacht of het nu om slechts enkele dan wel talrijke openbaringen zijn. Eenieder die goed nadenkt kan begrijpen dat wanneer Allah zich houdt aan Zijn woord, de belofte van het vers van Khataman-Nabiyin en benadrukt in de Overleveringen – dat na de dood van de Heilige Profeet, Gabriel nooit meer profetische openbaringen zal brengen – juist en waar is, dat niemand anders het vermogen van een boodschapper zoals onze profeet (saw) zal verkrijgen. Indien wij omwille van het argument aannemen dat de Messias, zoon van Maria, zou herleven en opnieuw verschijnen, hoe zou zijn profeetschap dan ontkend kunnen worden? Precies zoals het onmogelijk is dat er geen licht zal schijnen bij het opkomen van de zon, is het ook onmogelijk dat een boodschapper zal verschijnen voor hervorming van de mensheid, zonder Goddelijke openbaringen en bezoeken van Gabriel.”

29. Idem, p. 583

“En het is duidelijk onmogelijk (mustalzam mahal) dat Gabriel zal nederdalen met profetische openbaringen na de Khataman-Nabiyin en een nieuw boek hoewel in overeenstemming (tawarud) met de leer van de Quran, zal worden geopenbaard. En iets dat onmogelijk is, behoort tot het rijk der fabelen en hoeft nieteens in beschouwing te worden genomen.”

30. Idem, p. 586

“Hij heeft beloofd dat er geen enkel boodschapper zal worden gestuurd na de Heilige profeet (saw). De volgelingen van de Overleveringen hebben een fout gemaakt door te veronderstellen dat de woorden Isa of zoon van Maria die voorkomen in de Overleveringen en betrekking hebben op de Beloofde Messias, verwijzen naar de zoon van Maria die een boodschapper van Allah was. Zij hebben daarbij niet in acht genomen dat zijn herverschijsning op de wereld feitelijk inhoudt dat de Islam zal verdwijnen. De algemene opvatting is dat er ook een overlevering bestaat volgens Muslim dat de Messias zal verschijnen als een profeet van Allah. Wanneer de woorden Messias of zoon van Maria metaforisch worden toegepast om een volgeling van de Heilige Profeet in de zin van muhaddasiyah aan te duiden, blijft de overlevering natuurlijk overeind staan. Hij is echter een profeet in de zin dat hij zijn licht

ontvangt vanuit de bron van het profeetschap van Muhammad (saw) en ontvangt de kennis niet rechtstreeks, doch via bemiddeling van zijn profeet, zoals een inspiratie van deze nederige dienaar is opgetekend op pagina 239 van de Barahin-i Ahmadiyya.”

31. Idem, p. 614

“Vers 40 van de Soerah AL-Azhab (33:40) luidt als volgt: ‘Muhammad is niet de vader van een uwer mannen, maar hij is de Boodschapper van Allah en de Khataman-Nabiyin.’ Hiermee wordt duidelijk bewezen dat er geen enkel andere profeet op de wereld zal verschijnen na onze Heilige Profeet (saw). Het is dus overduidelijk dat de Messias, zoon van Maria, niet terug kan komen op deze wereld omdat hij een boodschapper en bemiddelaar is. De echte betekenis van het instituut van het profeetschap houdt in dat hij kennis en spirituele wetenschap ontvangt via Gabriel en het is zojuist bewezen dat deze vorm van openbaring afgesloten is tot de dag des Oordeels.”

32. Idem, p. 647

“En wanneer wordt gezegd dat de gelijke van Mozes, dat wil zeggen de Heilige Profeet, hoger gerangschikt wordt dan Mozes, hoe kan het dan zijn dat de gelijke van de Messias een volgeling van de Heilige Profeet is? Het antwoord is dat wanneer er een profeet zou verschijnen om de waardigheid van de gelijke van Mozes en het belang van de Khatam al-Anbiya te benadrukken, het de waardigheid van de Heilige Profeet (saw) zou aantasten. Er wordt daarom dan ook aangenomen dat de beloofde Messias gedeeltelijk superieur (fazilat) is over de Israëlitische Messias, aangezien de eerste een universele boodschap heeft terwijl de laatste slechts een lokale boodschap had.”

33. Idem, p. 761

“De Heilige Quran vermeldt nergens de komst van een andere boodschapper, oud of nieuw, na de Khataman-Nabiyin, aangezien de boodschapper de kennis over het geloof ontvangt door bemiddeling van Gabriel en de deur voor de neerdaling van Gabriel met profetische openbaringen is gesloten. Het is ook een onmogelijkheid dat een boodschapper zou komen zonder profetische openbaring.”

34. *Idem*, p. 914

“Precies zo hebben alle bekende rechtvaardige dienaren (auliya) kunnen getuigen van de Goddelijke aanwezigheid en communicatie met hun. Heel vaak horen zij tijdens het gebed en op andere momenten de zoete woorden van de Almachtige Heer. Hier mag worden opgemerkt dat Syed Abd al-Qadir Jilani, in zijn boek Futuh al-Ghaib, op verschillende plaatsen getuigenis heeft afgelegd van het feit dat de communicatie met Allah zeker neerdaalt op de eerbare en rechtvaardige dienaren en dat het niet slechts om inspiratie gaat. Hazrat Mujaddid Alf Sani, schrijft in een brief aan Muhammad Siddiq (Maktubat, volume II, pagina 99):

‘Laat het bekend bij u zijn, O Siddiq, Dat Allah op sommige momenten persoonlijk communiceert met iemand uit de groep van de profeten, maar dat soms de communicatie ook plaatsvindt met volmaakte personen die geen profeet zijn, maar wel hun volgelingen. En wanneer iemand wordt vereerd met overvloed van deze vorm van communicatie (kalam), wordt hij een muhaddas genoemd. En deze vorm van communicatie is niet de manier van ilham, noch datgene wat genoemd wordt ‘ilqa fil ruh’ noch de vorm van communicatie die plaatsvindt door bemiddeling van een engel. Deze communicatie vindt plaats met volmaakte personen. En Allah zegent wie hij wil met deze onderscheiding.’”

35. *Nishan-i Asmani*, (26 mei 1892), p. 28

“Ik maak geen enkele aanspraak op het profeetschap, noch wijk ik af van deze Ummah, noch ben ik een ontkenner van de wonderen en de engelen of van de Grote Nacht (Lailat al-Qadr). Ik geloof er alleen in en ben ervan overtuigd dat onze Heilige Profeet (saw), de Zegel der Profeten (Khataman-Nabiyin) is en geloof er heel sterk in dat hij de laatste in de rij der profeten (Khatam al-Anbiya) is en dat geen enkele profeet, oud of nieuw, na hem voor dit volk (Ummah) zalverschijnen en dat er geen enkel letter uit de Quran zal komen te vervallen of worden afgeschaft. Natuurlijk zullen er muhaddasin, die door Allah worden toegesproken en sommige van de kwaliteiten van volmaakte profeten door reflectie (zill) bezitten, verschijnen. En ik ben er één van.”

36. *Idem*, p. 34

“Wij bevinden ons nu in het elfde jaar nadat ik door Genade van Allah, aanspraak heb gemaakt op het hervormerschap (mujaddid), de gelijke van de Messias en een ontvanger van Goddelijke communicatie.”

37. *Al-Haqq Mubahasa Ludhiana (Het Debat te Ludhiana), (1891), p. 79*

“Ik geloof ook dat het niet voor iedere mujtahid of moulvi is weggelegd om op het gebied van religie conclusies te trekken uit de Quran en de Goddelijke betekenis en details van de mujmilat (verzen die uitleg nodig hebben) te begrijpen. Dit is bij uitstek het werk van degenen die worden ondersteund zoals een profeet of iemand die gezegend is met wilayat-i ‘uzma. En periodiek heeft Allah de verborgen zaken uit de Quran onthuld aan degenen die verlicht zijn door het licht van de openbaringen aan de vromen en behoren tot de groep van de illa al-mutahharun (degenen die zuiver zijn).”

38. *Idem, p. 91*

“Alles wat buiten de Quran is en daar in tegenstrijd mee is wordt verworpen (mardud). En de authentieke overleveringen (hadies) zijn niet in strijd met de Quran, omdat al deze problemen (masa’il) afgeleid en beredeneerd zijn vanuit de Quran met behulp van openbaringen die natuurlijk niet gereciteerd werden (wahy ghair-matluww). Het afleiden (istinbat) en beredeneren (istikhray) kan alleen maar door de Boodschapper van Allah worden gedaan of in het uiterste geval door iemand die deze volmaakte eigenschappen heeft verkregen door weerspiegeling (zill).”

39. *Tuhfah Baghdad, (juli 1893), p. 7*

“En Allah heeft met onze Boodschapper een einde gemaakt aan de profeten en de profetische openbaringen (wahy-i nubuwwah) zijn stopgezet. Hoe kan de Messias dan nog verschijnen indien er geen andere profeet zal verschijnen na onze Boodschapper? Zal zijn profeetschap worden geschorst en komt hij als iemand die uit zijn ambt is gezet?”

40. *Idem, p. 13*

“U bent er zich van bewust mijn broeder, dat onze boeken vol zitten van beloftes van Allah dat hij zijn heiligen (auliya) toesprekt en dat hij gesprekken aangaat met Zijn geselecteerde dienaren. Hij Is Vrijgevig en Hij verlicht de geest van wie hij ook maar wil uit de groep van zijn dienaren en versterkt hun geloof en religie. U zal zeker gelezen hebben in de Futuh al-Ghaib geschreven door Shaikh 'Abd al-Qadir Jilani waarin hij de werkelijkheid van de Goddelijke communicatie verklaart en zegt: voorzeker, de Allerhoogste Allah spreekt zijn rechtvaardige dienaren op een zoete en welbespraakte manier en onthult aan hen sommige geheimen, informeert hen omtrent en verleent hen de kennis, het licht, het inzicht en de wonderen van de profeten, nochtans bij wijze van erfenis

en niet in werkelijkheid en verleent hen een rol (tasarruf) in zaken die betrekking hebben op de aarde, de hemelen en het koninkrijk van Allah.”

41. Idem, p. 17, voetnoot

“Volgens de Heilige Quran, sprak Allah tot de moeder van Mozes en verzekerde haar: ‘vrees noch treur; voorzeker Wij zullen hem terugbrengen naar u en hem tot een van de boodschappers maken’. Evenzo, vermeldt Allah in Zijn Boek dat Hij de discipelen (van de Messias) en Zu-l-Qarnain toesprak. Toen gaf Hij ons het goede nieuws dat ‘er een groep van mensen uit de vroege en een veelvoud van hen later in deze Ummah’ zal worden toegesproken door Allah zoals steeds het geval is geweest met de vorige Ummah.”

42. Idem, pp. 20, 21

“En het is duidelijk uit de geschriften van deze Imam (Abd al-Qadir Jilani) dat openbaringen neerdalen op de heiligen zoals zij dalen op de profeten. Er is geen verschil in de openbaring of het nu op een heilige of op een profeet nederdaalt. Iedereen ontvangt van Allah de aanwezigheid en de openbaringen naar zijn vermogen. Een openbaring voor een profeet is echter de meest complete en volmaakte. En de openbaring van onze Boodschapper, de Zegel der Profeten (Khataman-Nabiyin), is bij uitstek de meest volmaakte.

En de imam Mujaddid van Sirhind, Shaikh Ahmad, schrijft in een van zijn brieven gericht aan zijn leerling Muhammad Siddiq: ‘Laat het bekend bij u zijn, O Siddiq, dat Allah op sommige momenten persoonlijk communiceert met iemand uit de groep van de profeten, maar dat soms de communicatie ook plaatsvindt met volmaakte personen die geen profeet zijn, maar wel hun volgelingen. En wanneer iemand wordt vereerd met overvloed van deze vorm van communicatie (kalam), wordt hij een muhaddas genoemd. En deze vorm van communicatie is niet de manier van ilham, noch datgene wat genoemd wordt ‘ilqa fil ruh’ noch de vorm van communicatie die plaatsvindt door bemiddeling van een engel. Deze communicatie vindt plaats met volmaakte personen. En Allah zegent wie Hij wil met deze onderscheiding.”

43. Idem, p. 28

“En het moet ook duidelijk zijn dat onze Heilige Profeet, (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), de Zegel der Profeten (Khatam al-Anbiya) is. En er is geen twijfel dat hij die gelooft in de nederdaling van de Messias, die een profeet was onder de Israëlieten, een ontkenner is van de Khataman-Nabiyin. Wee de mensen die zeggen dat de Messias, de zoon van Maria, zal afdalen na de dood

van de Boodschapper van Allah. ... Nu hoe kan een profeet verschijnen na hem? O Muslims, waarom proberen jullie niet het gezond verstand te gebruiken in plaats van het volgen van uw eigen grillen?"

44. Ainah Kamalat Islam, (26 februari, 1893), p. 21

"Ik maak de Almachtige Heer tot getuige en ik zweer in de naam van Allah, de Heer van genade, dat ik een mu'min (gelovige), Muslim en mawahid (iemand die gelooft in de eenheid van Allah) en een volgeling van Allahs geboden en de Soennah (handelingen) van de Heilige Profeet ben. ... En ik geloof dat onze Heilige Profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) de Zegel der Profeten (Khatam al-Anbiya) is en ons boek, de Heilige Quran, de enige bron van begeleiding is. Er is voor ons geen enkele profeet die we moeten gehoorzamen behalve Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), en er is voor ons geen boek, dat we moeten volgen, behalve de Quran, de waker over alle voorgaande Geschriften. En ik geloof dat onze Boodschapper de leider van de nakomelingen van Adam en de leider van de Boodschappers is en voorzeker en heeft Allah met hem het profeetschap beëindigd. En de Heilige Quran wordt beschermd tegen de invloeden van en de fouten genaakt door degenen die dwalen na de Boodschapper van Allah. Noch een intrekking of een aanvulling zal daarin plaatsvinden, noch zal het deficiënt (minder) worden na de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). En de geest (Ilham) van de ware inspiratie kan niet in strijd zijn daarmee. En alle gedetailleerde kennis van de leer van de Quran dat aan mij is geopenbaard heb ik ontvangen door middel van inspiratie (ilham) van Allah en heb ik geaccepteerd als juist en waar. En het is aan mij onthuld dat het (de inspiratie) inderdaad zuiver en correct is en ongetwijfeld in overeenstemming is met de Shari'ah. Daar bestaat geen enkele twijfel over. Hoewel nauwelijks voorstelbaar, zullen wij niet aarzelen, iets (een inspiratie) die tegen de Quran ingaat overboord te gooien."

45. Idem, p. 42

"De Quran vermeldt het bewijs van de Messias als volgt: 'ik geef u het goede nieuws van een boodschapper die na mij zal komen, (dat wil zeggen, na mijn dood) zijn naam zal Ahmad zijn.' Wanneer dan de Messias nog niet is overleden, volgt noodzakelijkerwijs dat onze Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, nog niet is verschenen op de wereld, want de tekst suggereert in duidelijke woorden dat wanneer de Messias is overleden, de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), zal verschijnen.

Het argument hiervoor is dat de ‘komst’ wordt genoemd in de context van ‘gaan’.”

46. *Idem*, p. 66

“Als de huidige Brahmanen, filosofen en natuurkenners de wonderen ontkennen moeten ze worden vergeven omdat ze niet kunnen begrijpen dat de toestand waarin de mens Goddelijke macht krijgt, door middel van reflectie (Zill) is.”

47. *Idem*, p. 104

“Aan de hand van deze overleveringen is vastgesteld dat de engel Gabriël voortdurend bij Hassan bleef en hem altijd bijstond. Ook het vers: ‘Allah heeft hen gesterkt met Zijn Geest’ geeft duidelijk aan dat de Ruhul-Qudus (Heilige Geest) bij de gelovigen bleef.”

48. *Idem*, p. 106

“Bukhari in zijn al-Sahih en Abu Dawud, Tirmizi, Ibn Majah en Muslim zijn het ook eens over het punt dat de afdaling van Gabriël uit de hemel met de openbaring op profeten, periodiek heeft plaatsgevonden (de manifestatie die reeds door ons werd verklaard).”

49. *Idem*, p. 224

“Alle eeuwige bronnen (van Goddelijke kennis) in de wereld danken hun bestaan aan de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Dit is de enige Ummah, waarin er ondanks er geen profeten meer zullen verschijnen, er toch mensen zijn die net als profeten, communicatie ontvangen van de Allerhoogste Allah en hoewel er geen boodschappers (rusul) zijn, er toch mensen zullen zijn aan wie heldere tekenen van Allah zullen worden gemanifesteerd zoals het geval is met boodschappers. En de rivieren van het spirituele leven stromen door deze Ummah en niets en niemand zal dat kunnen tegenhouden.”

50. *Idem*, p. 237

“Zelfs als hij wordt gestampt in een vijzel door calamiteiten en wordt gereduceerd tot stof, zal hij niets anders uiten dan: ‘Ik ben met Allah.’ Wanneer een persoon dit stadium bereikt zullen zijn zaken verder reiken dan deze wereld. En hij wordt de ontvanger van alle hoge plaatsen en begeleiding door

middel van reflectie (zill), zoals die waren toegekend aan eerdere profeten en boodschappers en dus wordt hij hun opvolger en plaatsvervanger. De werkelijkheid die wonder (mau'jizah) wordt genoemd verschijnt in het geval van de profeten als wonder-werker (karamat) in de rechtvaardige en volmaakte volgelingen. Daarnaast neemt de immuniteit van de zonde zoals die bij de profeten de vorm van een bescherming tegen het kwaad terwijl het vermogen voor profeetschap zich uit in de vorm van muhaddasiyah onder de rechtvaardige en volmaakte volgelingen.”

51. Idem, p. 238

“Was de deur van het profeetschap niet gesloten, dan had elke muhaddas de mogelijkheid een profeet te worden. En op basis van zijn mogelijkheden is het toegestaan om muhaddas te beschouwen als een profeet, het kan dus worden gezegd dat de muhaddas een profeet is.”

52. Idem, p. 247

“Aan het begin van elke eeuw, in het bijzonder een eeuw waarin geloof en gerechtigheid ver zijn afgedreven en worden omsloten door krachten van de duisternis, stuurt Hij een vervanger (qa'im maqam) van de Heilige Profeet, (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), bij wie van nature het gezicht van de Heilige Profeet wordt weerspiegeld. En deze vervanger laat de mensen de perfecte kwaliteiten van zijn Meester Profeet zien.”

53. Idem, p. 322

“God de Almachtige verklaart nadat hij het teken voor een ware eiser heeft geopenbaard: ‘en als hij waarheidsgetrouw is, zal u zeker iets overkomen waarmee hij u bedreigt’ en dat ‘Hij zijn geheimen aan niemand anders openbaart dan een boodschapper (rasul) die Hij kiest.’ Het woord rasul is hier algemeen en omvat rasul, nabi en muhaddas. ... Ik ben God's plaatsvervanger (khalifat al-Allah), Zijn aangestelde (mamur minallah), de mujaddid van de tijd en de Beloofde Messias.”

54. Idem, p. 323

“Is het ooit eerder voorgekomen dat Allah een bedrieger (kazib) heeft ondersteund in de mate dat hij elf jaar bezig is geweest een leugen te verzinnen en tegen Hem, dat wahy-i-wilayat (openbaring toegekend aan heiligen) en wahy-i-muhaddasiyah – op hem nederdaalden en dat Allah hem zijn levensader niet heeft doorgesneden?”

55. *Idem, p. 339*

“Het is pure dwaasheid om de volgeling op dezelfde manier als de Meester Profeet te evalueren, terwijl de eerstgenoemde het volle geloof heeft in geboden van de laatstgenoemde en het Boek van Allah. In feite, zijn profeten ingesteld voor het doen veranderen van mensen van de ene religie naar de andere, voor het veranderen van de bestaande richting van een bestaande qibla en om een deel van de bestaande wetten af te schaffen en waar nodig nieuwe te introduceren. Ik heb nooit beweerd dat ik zo’n revolutie zou veroorzaken. Hier op dit moment zijn de religie van de Islam, de gebeden, de Heilige Profeet, (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), en het boek precies hetzelfde als voorheen. Niets is verwijderd uit het oorspronkelijke geloof, wat een bron van zorg zou kunnen zijn. De aanspraak de Beloofde Messias te zijn, zou erg pijnlijk en afschuwelijk moeten zijn, als hij, Allah vergeve mij, enkele wijzigingen of aanvullingen in de leerstellingen van het geloof zou brengen en daarmee praktisch onze toestand van Muslim zijn zou veranderen. Niks daarvan is dus waar. De enige controverse bestaat over het leven en de dood van de Messias. De aanspraak om de Beloofde Messias te zijn is in feite een uitloper van het grootste probleem dat niet een verandering betekent en in de praktijk geen enkele invloed of negatief effect op de leerstellingen van de Islam heeft. Is een groot wonder of een bovennatuurlijk teken een voorwaarde voor het accepteren van deze aanspraak? Natuurlijk is het de gewoonte van het gewone volk om wonderen te vragen van degenen die aanspraak maken op het boodschapperschap (risalat).”

56. *Idem, pp. 340, 341*

“En het moet worden verduidelijkt dat de aanspraak op het Beloofde Messiasschap op geen enkele wijze de meerdere is van de aanspraak een ontvanger te zijn van Goddelijke communicatie (mulham min al-Allah) of een Mujaddid opgeroepen door Allah. Uiteraard kan iemand die geniet van het voorrecht van de Goddelijke communicatie door Allah worden genoemd als de gelijke van de Messias of van Mozes waarbij dergelijke benamingen ook zijn toegestaan. Er is geen enkele trap van overtreffen in het zijn van de gelijke van de Messias. De echte en ware superioriteit ligt in het ‘ontvanger van Goddelijke inspiratie en communicatie’ van de persoon. Wie dan ook de voortreffelijkheid van Goddelijke communicatie bereikt en door Allah wordt uitverkoren voor een missie in de zaak van de religie, wordt door de Almachtige Allah genoemd volgens een naam die voldoet aan de eisen van de tijd. Een dergelijke naamgeving stelt weinig voor. Een aantal van de Muslims dragen de namen van profeten zoals Mozes, Jezus, David, Salomo, Jacob, enz. met de bedoeling

een voorspellend waarde te geven aan het verwerven van hun goede zeden. Wat is dan de schade als Allah, na de toekenning van de eer van zijn mededeling aan een persoon, hem een toepasselijke naam geeft?”

57. Idem, p. 342

“In het geval van de Messias is het twee keren gebeurd dat zijn spiritualiteit een plaatsvervanger noodzakelijk maakte. In het begin, toen de Joden zeshonderd jaar na zijn dood, Allah vergeve mij, bleven aanhouden, dat hij een bedrieger en een leugenaar was en dat hij was geboren uit een illegaal huwelijk. Toen verscheen onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). En, een van de redenen van zijn komst was onder andere de Messias van al deze valse beschuldigingen vrij te spreken en te getuigen van zijn eerlijkheid. Daarom verklaarde de Messias volgens het Evangelie van Johannes: ‘Doch ik vertel u de waarheid: Het is beter voor u, dat ik wegga, want als ik niet wegga, zal de Trooster (dat wil zeggen, Muhammad) niet tot u komen, maar indien ik heenga, zal ik hem tot u zenden. En als hij gekomen is, zal hij de wereld overtuigen van de zonde, de gerechtigheid en het oordeel.’”

58. Idem, p. 343

“De spiritualiteit van de Messias werd voor de tweede keer aangetast, toen de kwaliteit van het anti-Christendom (dajjaliyyat) de christenen volledig had overmeesterd. Volgens de geschriften, zou Antichrist een aanspraak maken op zowel het profeetschap als de Goddelijkheid. De christenen gedroegen zich precies op deze manier. De aanspraak op het profeetschap ging zover, dat ze zich bemoeiden met de Goddelijke geboden, nieuwe regels en riten introduceerden en aanvullingen en wijzigingen aanbrachten die slechts door een profeet gedaan zouden kunnen worden. Geboden werden gecodificeerd, nieuwe doctrines van het geloof werden ingevoerd en rituelen werden overgenomen aan de hand van wat men leuk vond of niet.”

59. Idem, p. 344

“Eenieder die aanspraak maakt op het profeetschap moet absoluut zijn geloof in het bestaan van Allah uitspreken en moet tevens aangeven dat openbaringen van de Allerhoogste Allah op hem neerdalen. Daarnaast moet hij deze Goddelijke openbaring naar de mensen brengen en een Ummah, die zou moeten overwegen hem als een profeet en zijn boek als het boek van Allah te beschouwen, stichten.”

60. *Idem*, p. 346

“U zult ook moeten beseffen dat de spiritualiteit van onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) zich ook manifesteert wanneer er wanorde en chaos onder de geledingen en volgelingen van de Islam ontstaat. En de werkelijkheid van Muhammad (haqiqat-i Muhammadiyya) toont zich altijd door het inwonen (hulul) in sommige van zijn volmaakte volgelingen (kamil muttabi’). Het is vermeld in de overleveringen (hadies) dat de Mahdi geboren zou worden en zou worden voorzien van de naam en het karakter (khulq) van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Als deze overleveringen authentiek zijn, dan suggereren zij dezelfde spirituele afdaling. Maar deze afdaling is niet beperkt tot een bepaalde denominatie. Er zijn honderden van deze personen bij wie de werkelijkheid van het profetschap van de Heilige Profeet Muhammad (haqiqat-i Muhammadiyya) was gevestigd en die in de ogen van Allah de naam Muhammad of Ahmad droegen door middel van reflectie (zill).”

61. *Idem*, p. 367

“O broeders, ik ben tot u gezonden door Allah als een muhaddas naar alles en iedereen die de aarde bewonen. ... En ik ben gezonden aan het begin van deze eeuw.”

62. *Idem*, p. 375

“Dit is het punt waarop mijn Heer mij zowel nu als daarvoor heeft geopenbaard. Hij verleent Zijn gunst aan wie Hij wil en Hij is de beste van de weldoeners. En uit de heiligen (Auliya) zijn er zijn dienaren, die in de hemel zijn vernoemd naar de profeten, want zij lijken op hun in hun essentie (Jawahar) en natuur (tabiy’at) en ontlene licht van hun licht en worden geschapen volgens hun karakter. Dus Allah maakt hen hun erfgenamen en noemt hen bij de namen van degenen van wie zij erven (maurith-i him). Deze zijn Zijn manieren en Hij is de beste van de werknemers (fa’ilin). ... Hij stuurt een aantal van de heiligen in de voetsporen van enkele van de profeten. Dus, wie wordt verzonden in de voetsporen van een bepaalde profeet, krijgt de naam van dezelfde waarachtige profeet in het koninkrijk van Allah.”

63. *Idem*, p. 376

“Allah is één en houdt van het enkelvoud, en om deze redenen is het Zijn gewoonte om sommige heiligen te sturen in de voetsporen van een aantal

profeten. Dus, wie is aangesteld in de voetsporen van een profeet, wordt geroepen bij de naam van dezelfde profeet in het koninkrijk van Allah.”

64. *Idem*, p. 377

“Het betaamt Allah niet, een profeet te sturen na onze Heilige Profeet, de Khataman-Nabiyin, of het profeetschap te doen herleven nadat het is afgesloten en een aantal van de Quranische geboden in te trekken of juist daaraan toe te voegen.”

65. *Idem*, p. 383

“Ik ben geen profeet, maar een muhaddas van Allah en een ontvanger van Goddelijke communicatie, zodat ik de religie van Mustafa kan doen herleven en Hij heeft mij inderdaad aan het begin van de eeuw gezonden.”

66. *Idem*, p. 444

“En uit de vormen van afdaling van de geesten (arwah) van profeten en boodschappers is er een vorm die afkomstig is van hun reflectie en komt op degenen die op hen lijken ten aanzien in aard, essentie, karakter, eerlijkheid en zuiverheid.”

67. *Idem*, p. 567

“Mijn Heer koos mij voor de heropleving van deze Godsdienst en voor de manifestatie van de heerlijkheid van Zijn Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), en Hij gebod mij om de geur van de jasmijn van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) te verspreiden. En Hij gebod me om de mensen uit te nodigen tot de religie van de Islam en tot de gemeenschap van de beste mensen van de wereld (Millat khair al-Anam). En Hij gaf me een behoorlijk deel van de inspiratie, aanwezigheid en communicatie en visies en maakte me uit de gelederen van de muhaddasin.”

68. *Hamamat al-Bushrah (1894)*, p. 8

“Ik zweer bij de genade en de heerlijkheid van Allah, dat ik een gelovige (mu'min) en een Muslim ben en ik geloof in Allah en Zijn boeken, boodschappers, engelen en de opstanding na de dood. En ik geloof ook dat onze boodschapper Muhammad Mustafa (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), de beste is van de boodschappers en Zegel der Profeten (Khataman-Nabiyin). En deze mensen verzinnen een leugen tegen mij als ze zeggen dat ik

aanspraak maak op het profeetschap en dat ik brutale en beledigende taal gebruik ten aanzien van Jezus, zoon van Maria.”

69. *Idem, p. 9*

“En ze zeggen dat ik niet geloof in de engelen en hun afdaling en opstijging, en de zon, maan en sterren niet beschouw als engelachtige lichamen, en niet geloof dat Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), de Zegel der Profeten en de laatste der boodschappers is terwijl er geen profeet na hem kan komen en hij de Khataman-Nabiyin is. Al deze (aantijgingen) zijn slechts laster en verzinsels. Glorie zij mijn Heer, ik heb nooit iets dergelijks geuit. Dit is niets anders dan een leugen en Allah weet dat deze mensen uit de leugenaars (dajjalin) voortkomen.”

70. *Idem, p. 20*

“Want dit is precies tegengesteld aan wat Allah de Almachtige heeft vermeld: ‘Muhammad is niet de vader van een van uw mannen, maar hij is de boodschapper van Allah en de Khataman-Nabiyin (Zegel van de Profeten). ‘Weet je niet dat de Barmhartige Heer onze Heilige Profeet tot Khatam al-Anbiya heeft verklaard zonder enige uitzondering, en onze heilige profeet ook heeft uitgelegd dat dit vers ‘la nabiyya ba’di’ neerkomt op - er komt geen profeet na mij. Voor waarheidsgetrouwen is het duidelijk dat als we instemmen met de komst van een andere profeet na onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) het automatisch zou betekenen dat we de deur van de profetische openbaring, die was gesloten, weer geopend hebben en dit is tegen een feit dat weliswaar niet verborgen is voor Muslims. En hoe kan een profeet verschijnen na onze Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, als de openbaringen zijn afgesloten na zijn dood en Allah met hem en einde heeft gebracht aan het profeetschap?”

71. *Idem, p. 23*

“Het is echt vreemd dat deze ulama, die geloofden dat profetische openbaringen zijn afgesloten, nu zeggen dat de Allerhoogste Allah (profetische) openbaringen zal sturen naar de Messias gedurende veertig jaar (tijdens zijn tweede komst). Wee hen die de overtuigingen niet schuwen waarvan ze weten dat die schadelijk zijn voor de leer van de Islam!”

72. *Idem*, p. 49

“Het Quranische vers: ‘Maar hij is de boodschapper van Allah en de Zegel der profeten’ verwijst naar de finaliteit van het profeetschap. Dus als onze Heilige Profeet en Allah’s Boek, de Quran, geen invloed zou hebben op de toekomstige generaties en hun reformatie en de genezing (van de kwalen) van de mensen, zou Allah zeker niet deze grote en welwillende profeet voor hun opvoeding tot de Dag der Opstanding hebben gestuurd. Op dit moment hebben wij geen enkele behoefte aan een profeet na de Profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem).”

73. *Idem*, p. 77

“Ongetwijfeld zijn wij de beste natie die geschapen is voor het welzijn van mensen. En we zijn begiftigd met vele voortreffelijkheden die in een veel beter gewaardeerde mate te vinden zijn in de profeten door middel van reflectie (Zill).”

74. *Idem*, pp. 77, 78

“Heb je de uitspraak van de Boodschapper (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), niet gevolgd dat er een huis (makan), in het paradijs is en dat alleen aan een (1) persoon zal worden gegeven en ik hoop dat ik die persoon ben. Bij het horen van dit begon een persoon uit het publiek te huilen en zei: ‘O Boodschapper van Allah, ik kan het niet verdragen van u te scheiden, noch kan ik verdragen om ver van u te blijven en verstoken te zijn van de eer van uw gezelschap’. De Boodschapper van Allah zei tegen hem: ‘Je zult met mij zijn op dezelfde plaats waar ik zal zijn.’ Let op de voorrang (fazilat) die deze persoon geniet boven de profeten, die deze plaats niet konden bereiken.”

75. *Idem*, p. 78

“Wanneer nu de voortreffelijkheden van de profeten verschillende elementen zijn en we zijn bevolen om ze allemaal te smeken en hen in ons op te nemen, betekent het noodzakelijkerwijs dat we deze waarden alleen maar kunnen verkrijgen door middel van reflectie (zill) middels het volgen van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Anders kunnen we deze niet bereiken voor alle afzonderlijk profeten. En de Muslim ‘ulama zijn overeengekomen dat aan een niet-profeet een gedeeltelijke uitmuntendheid wordt verleend (juzi fazilat) zonder dat die te vinden is in een profeet.”

76. *Idem*, p. 79

“En een van de bezwaren van de 'kafir-makers' (mukaf-firin) is dat ik aanspraak maak op het profeetschap en mijzelf verklaar een Nabi te zijn. Laat het u bekend zijn, o broeder, dat ik noch aanspraak heb gemaakt op profeetschap noch verkondigd heb dat ik een profeet ben. Maar deze mensen hebben haast en hebben mijn woorden verkeerd begrepen. Ik heb niets anders gezegd dan wat ik had geschreven in mijn boeken, dat is dat ik een muhaddas ben en dat Allah met mij communiceert zoals Hij dat deed met andere muhaddasin. En Allah weet dat Hij mij heeft geëerd met deze rang (martabah). En hoe kon ik datgene wat Allah mij heeft geschonken verwerpen? Moet ik mijn gezicht wegdraaien van de genade van de Heer van alle werelden? En het betaamt me niet dat ik aanspraak maak op het profeetschap en buiten de Islam ga en toetreed tot de ongelovigen. En ik beschouw mijn inspiraties niet als authentiek zolang ik ze niet heb getoetst aan de Quran. En ik ben mij ervan bewust dat alles wat tegen de Quran is, een leugen, ketterij en godslastering is. En hoe is het mogelijk voor mij, als een Muslim, om aanspraak te maken op het profeetschap? Alle lof zij Allah dat ik geen enkele openbaring tegen de Quran heb gevonden. Deze zijn over het algemeen in overeenstemming met het Boek van de Heer”

77. *Idem*, pp. 80, 81

“Stel je voor hoe Allah deze gunst aan ons heeft getoond en ons heeft bevolen in de moeder van de boeken (dat wil zeggen, de Quran) - dat we moeten bidden voor de begeleiding die werd gegeven aan de profeten, zodat deze (geestelijke realiteit) aan ons kan worden geopenbaard als te zijn bekendgemaakt aan hen, nochtans door het volgen van (ittiba') en door middel van reflectie (zill), afhankelijk van de capaciteit en het potentieel (van elke ontvanger).”

78. *Idem*, p. 81

“En dit wordt bewezen door de gezegden (Asaar) en handelingen (Sunnah) van de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen van Allah zij met hem): ‘Vroeger waren er personen onder degenen die voor u waren die tot de Israëlieten behoorden en die werden toegesproken door Allah ondanks ze geen profeten waren, en als dergelijke personen tot mijn volgelingen behoren, dan is ‘Umar een van hen.’ Hij zei verder: ‘vroeger waren er muhaddasin in de Ummah voor u en als zulke personen te vinden zijn in mijn Ummah, is ‘Umar ibn al-Khattab een van hen.’ Dit wordt vermeld in Bukhari in de context van de Quranische vers, ‘en Wij zonden nooit een boodschapper of een profeet vóór u, behalve wanneer wij dat wilden. Van Ibn 'Abbas wordt gezegd dat hij

daaraan heeft toegevoegd het woord muhaddas: ‘en Wij zonden geen boodschapper of een profeet of een muhaddas’.”

“Ik heb in een aantal van mijn boeken geschreven, dat de instelling van tahdis een grote overeenkomst vertoont met die van het profeetschap en ze verschillen alleen in de kwestie van de potentie en actualiteit. Maar mijn tegenstanders hebben mij niet begrepen en stellen dat ik een profeetschap opeis. En Allah weet heel goed dat hun beweringen tamelijk vals, ongefundeerd en zonder de geringste waarheid zijn. Zij hebben het alleen vervalst om de mensen aan te zetten tot takfir, misbruik, vloeken, afschuw, vijandigheid en geweld tegen mij, waardoor tweedracht wordt veroorzaakt onder de gelovigen.”

“Ik verklaar in de naam van Allah, dat ik geloof in Allah en Zijn boodschapper en dat ik ook geloof dat hij de Khataman-Nabiyyin (Zegel van de Profeten) is. Ik heb echter ook gezegd dat alle elementen van het profeetschap in een potentiële vorm te vinden zijn in een muhaddas, maar dat die niet werkelijk tot uiting komen. Dus een muhaddas is potentieel ook een profeet en was de deur van het profeetschap niet gesloten, dan zou hij ook een profeet zijn geweest. En op basis hiervan is het toegestaan om te zeggen dat profeet een muhaddas is, want hij bezit, bij uitstek, al de voortreffelijkheden (kamalat) in hun ware vorm. Ook is het toegestaan om te zeggen dat een muhaddas een nabi in een potentiële vorm is en dat al de voortreffelijkheden van nabuwat verborgen liggen in de instelling van tahdis, maar dat hun manifestatie (zuhur) en de uiterlijke expressie (khuruj) beperkt zijn, omdat de deur tot het profeetschap is afgesloten. En de Heilige Profeet, (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), heeft laten doorschemeren dat 'indien er een profeet na mij zou zijn geweest, Umar dat zou zijn geweest. En dit was gezegd, omdat 'Umar een muhaddas was. Zo wees hij erop dat het zaad en de inhoud van profeetschap altijd bestaan in een muhaddas.”

79. *Idem*, p. 82

“En ongetwijfeld is tahdis slechts een geschenk (mauhibah) dat niet is verkregen door toedoen van dezelfde inspanning zoals het geval is met het profeetschap. Muhaddasin communiceren met Allah, net zoals de profeten en worden op dezelfde manier verzonden zoals boodschappers. Een muhaddas drinkt uit dezelfde bron van waaruit een profeet dat doet. Was de deur van het profeetschap niet gesloten, dan zou hij ongetwijfeld ook een profeet zijn geweest. En dit is waarom de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), Faruq (dat wil zeggen, 'Umar), een muhaddas had

genoemd in overeenstemming met zijn uitspraak: ‘Was er een profeet na mij geweest dan zou dat ongetwijfeld ‘Umar zijn geweest’. Het impliceert dat een muhaddas de voortreffelijkheden van het profeetschap bezit en er geen verschil is tussen de twee, behalve dat van het zichtbare (zahir) en de verborgene (Batin), het potentiële en de werkelijke. Het profeetschap is dus een boom die uitwendig bestaat en vruchten draagt en in staat is de hoogte te bereiken en tahdith is het zaad waarin de mogelijkheden die zich manifesteren in een boom te vinden zijn. En dit voorbeeld is duidelijk en begrijpelijk voor degenen die op zoek zijn naar geestelijke werkelijkheden. En de boodschapper van Allah zinspeelde hierop in een van zijn uitspraken dat 'de' ulama van mijn Ummah als de profeten van Israël zijn en met ulama worden bedoeld muhaddasin die kennis ontvangen van hun Heer en mukallamin (degenen die toegesproken worden door Allah).”

80. Idem, p. 83

“Oordeel nu voor uzelf, hoe ver ze afwijken van mijn woorden en beweren dat ik het profeetschap opeis. O broeder! Laat er geen twijfel over bestaan dat wat ik heb gezegd maar het minste te maken heeft met een aanspraak op het profeetschap zoals is aangenomen door de lasteraars over mijn geloof en eer. Aan de andere kant had wat ik heb gezegd alleen betrekking op de uitleg van de spirituele werkelijkheden en subtiliteiten van de Quran. En handelingen worden alleen beoordeeld aan de hand van onze intenties en, Allah vergeve mij, hoe kon ik aanspraak maken op het profeetschap nadat Allah onze profeet en leider, Muhammad Mustafa, de Zegel der Profeten (Khataman-Nabiyin) heeft gemaakt?”

81. Karamat al-Sadiqin (24 augustus 1893), p. 5

“Noch ik, noch enige andere persoon dan de profeten, kan beweren zondeloos (ma'sum) te zijn.”

82. Idem, p. 25

“Voordat ik afsluit wil ik opnieuw duidelijk maken aan het grote publiek, en u in de naam van de Almachtige Allah verklaren, dat ik niet een ongelovige (kafir) ben. La ilaha illallahu Muhammadur Rasulullah (Er is geen God dan Allah en Muhammad (saw) is Zijn Boodschapper) is mijn geloof en ik geloof dat Muhammad (saw) de boodschapper van Allah en het zegel van de profeten (Khataman-Nabiyin) is. En voor de juistheid van mijn bovenstaande verklaring, zweer ik in de naam van de Allerhoogste Allah, zo vaak als Zijn heilige namen en zo vaak als de voortreffelijkheden van de Heilige Profeet, in

de ogen van Allah. Geen van mijn overtuigingen zijn tegen de geboden van Allah en de leer van Zijn Boodschapper (vrede en zegeningen van Allah zij met hem).”

83. Idem, p. 85

“Dan houdt (Allah) hem bij zijn hand en verheft hem naar de hogere stadia van spirituele evolutie en kennis en plaatst hem onder degenen die voor hem zijn overleden uit de rechtvaardigen (saleha), de heiligen (Auliya), de boodschappers en de profeten, en verleent hem hun uitmuntendheid, glorie (Jamal). Precies zoals hun grandeur (grootseheid), en de tijd en de doelmatigheid eisen dat een dergelijke persoon wordt gestuurd in de voetsporen van een bepaalde profeet. Dus, wordt hij begiftigd met de kennis zoals die van zijn profeet, wijsheid als zijn wijsheid, licht als zijn licht en naam als zijn naam. Allah plaatst de zielen van deze personen tegen elkaar als spiegels. Dus de profeet is als de originele en de wali (heilige) zijn spiegelbeeld (Zill).”

84. Idem, p. 89

“De voortreffelijkheden (kamalat) van de profeten zijn niet zoals de voortreffelijkheden van de Heer der werelden. Voorwaar, Allah is Een, en Hij is van wie allemaal afhankelijk is en Hij heeft geen metgezellen in Zijn wezen en Zijn eigenschappen. Maar in het geval van profeten is het anders. Allah heeft hun erfgenamen opgewekt uit hun ware volgelingen. En hun Ummah is hun erfgenaam en zij ontvangen alles wat hun profeten hadden ontvangen wanneer zij hun volgen. “En het vers: ‘Leid ons op het rechte pad, het pad van degenen aan wie Gij gunsten hebt geschonken’, toont aan dat de erfenis van de mensen die eerder geweest zijn als afgezant (mursalin) en tot de waarachtigen (siddiqin) behoren, rechtmatig (haqq wajib) is, en nooit is afgesloten en onmisbaar is gemaakt, tot de Dag der Opstanding voor hun aanhangers, die rechtvaardige gelovigen (Mu'minin al-salihin) zijn. En zij zijn de erfgenamen van de profeten en zijn begiftigd met de gunsten ontvangen door de profeten. Dit is inderdaad waar, sluit u dus niet aan bij degene die zijn uitgesloten.

85. Idem, p. 90

“Laat het niet meer verborgen blijven, dat in dit gebed Allah ons heeft gemaakt zoals de reflecties (azlal) van de profeten en tot de erfgenamen, en ons heeft verlicht met het bekende en het onbekende, met de verborgene en datgene wat voor ons is verzegeld en ons alle soorten van geschenken en gunsten heeft gegeven.”

86. *Jang-i Muqaddas* (22 mei - 5 juni 1893) p. 67

“Ik maak geen enkele aanspraak op het profeetschap. Dit is ofwel uw misvatting of u beschuldigt mij met een verborgen motief. Is het nodig dat wie beweert de openbaring (ilham) te hebben ontvangen onmiddellijk een profeet wordt? Ik ben van Muhammad (Muhammadi) en ben een oprechte en gehoorzame volgeling van Allah en Zijn Boodschapper, en wens niet deze tekenen die aan mij zijn gegeven als wonderen (mu'jizat) te beschouwen. Aan de andere kant zijn op basis van onze religieuze terminologie, dergelijke tekens Karamat, en worden toegekend aan de volgelingen van de Boodschapper van Allah.”

87. *Idem*, p. 79

“Profeten worden gestuurd met het doel dat, door hen te volgen men wordt doordrenkt met hun kleur en wanneer men uiteindelijk een tak van de boom wordt, men dezelfde vruchten en bloemen als hen (de profeten) zal dragen.”

88. *Shahadat al-Quran* (22 september 1893), p. 26, (Tweede editie)

“Omdat de gelijkenis van de gunsten (mumasilat fil-inamaat) zeer essentieel is, is een volmaakte gelijkenis alleen mogelijk wanneer (in eerste instantie) de gelijkenis in de gunsten is vastgelegd. Zo kwam het juist om deze reden dat, terwijl aan Mozes, dienaren van Shari'ah in de zin van rasul (gezanten) en mulham minallah (geïnspireerd door Allah) werd toegekend, ongeveer veertienhonderd jaar na hem deze keten tot een einde werd gebracht met een boodschapper die de waarheid niet met het zwaard maar met liefde en zachtmoedigheid verkondigde. Op een gelijkaardige manier werd ook aan onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) dienaren van de Shari'ah toegewezen, die volgens de hadies ‘de ulama van mijn Ummah zoals de profeten van Israël’ mulham en muhaddas werden.

89. *Idem*, p. 27

“De Beloofde Messias verscheen ook aan het begin van de veertiende eeuw en dus viel de Islamitische tijdsindeling volledig samen met het Mozaïsche tijdperk. Indien wordt gezegd dat profeten werden gebruikt om te verschijnen voor de ondersteuning van de verspreiding van de Mozaïsche wetten en dat de Messias ook een profeet was, is het antwoord hierop dat in de hoedanigheid van mursal (gezant) profeten en muhaddasin een en dezelfde status hebben. En als de Allerhoogste Allah de naam van mursal aan de profeten heeft gegeven, heeft Hij dit ook toegepast op de muhaddasin. Om deze reden staat in de Quran: wa qaffaina min ba'di-hi bir rusul, dat wil zeggen, ‘En Wij zonden

boodschappers na hem, de een na de ander' en niet 'Wij zonden profeten na hem, de een na de andere'. Dus dit verwijst naar het feit dat rusul (boodschappers) mursal betekent (verzonden zijn) ongeacht of ze nu rasul, nabi of muhaddas zijn. En omdat onze Meester, de Boodschapper van Allah, Khatam al-Anbiya (Zegel van de Profeten) is en er geen profeet na hem kan verschijnen, zijn in deze Shari'ah profeten vervangen door muhaddasin. En hiernaar wordt er verwezen in het vers: 'een menigte uit de vroegere periode en een veelheid van onder die van latere tijden.' Het woord sullah (veelheid) dat zowel in de tegenwoordige als de verleden tijd wordt gebruikt, bewijst duidelijk dat de muhaddasin in deze Ummah in hun aantal gelijk zijn aan de lange keten van mursal in de Ummah van Mozes."

90. Idem, p. 42

"Het is jammer dat de onoplettende critici het vers: 'Deze dag heb Ik voor u uw Godsdienst volmaakt' zonder enige uitleg citeren. Waar heb ik gezegd dat mujaddid en muhaddasin komen om iets toe te voegen aan of iets weg te halen van de bestaande religie? Ik zou eerder beweren dat met het verstrijken van de tijd de zuivere leer verdoezelt met valse aantekeningen en de waarheid een beetje wordt verborgen, mujaddids, muhaddasin en spirituele khaliefen (opvolgers) worden gestuurd om deze begrippen te verwijderen en de ongerepte schoonheid van de religie weer te doen schitteren. Ik weet niet van waar en van wie de arme criticus heeft geleerd dat Mujaddids en spirituele opvolgers op de wereld komen om de religie te wijzigen of af te schaffen. Inderdaad heffen ze niets op van de religie, in plaats daarvan komen ze om het licht en de glorie van de religie te laten zien."

91. Idem, p. 46

"En het moet ook worden opgemerkt dat vervolmaking van een religie niet inhoudt dat er geen geschikte regeling voor de bescherming ervan kan worden aangedragen. Neem het voorbeeld van iemand die een huis bouwt, waarbij alle kamers netjes worden gebouwd, en nauwgezet alle basisvereisten van het huis worden aangebracht. Na enige tijd zullen weersinvloeden de schoonheid van het huis aantasten. Zal het eerlijk of dwaas zijn om de eigenaar te beletten noodzakelijke reparaties, witwassen en verfraaiing van het huis uit te voeren? Het is jammer dat zulke critici niet beseffen dat de handhaving van een voltooid gebouw haar periodieke reparaties noodzakelijk maakt. De oplevering wordt duidelijk onderscheiden van de renovatie. Zij eraan herinnerd dat mujaddids niets toevoegen aan of aftrekken van de religie. Ze herschrijven op de hoofden van de mensen wat deze zijn vergeten van de religie. En om te beweren dat het niet noodzakelijk is om te geloven in zulke mujaddids is een dwaling van de

geboden van Allah, zoals Hij zegt in de Quran: ‘Wie ondankbaar is na deze, zij zijn de overtreders (24:55)’. Dat wil zeggen, wie weigert de kaliefen (opvolgers) na hem (dat wil zeggen, de Heilige Profeet Muhammad(saw)) te erkennen wordt beschouwd als een overtreder.”

92. *Idem, p. 50.*

“Trouwens, deze Ummah zal steeds weer met nieuwe problemen worden geconfronteerd. Hoewel de Quran de belichaming is van alle (spirituele) wetenschap, is het niet noodzakelijk dat al deze wetenschap aan het licht zal komen in een en dezelfde periode. Aan de andere kant manifesteren toepasselijke Quranische wetenschappen zich wanneer nieuwe problemen de kop opsteken. Met het oog op het oplossen van de problemen van elke tijd, worden bevoegde spirituele leraren, die de erfgenamen van de boodschappers zijn en begiftigd zijn met voortreffelijkheden van hun Boodschapper door middel van reflectie (zill), gestuurd. En de Mujaddid, waarvan de prestaties vooral lijken op de belangrijkste activiteiten van een boodschapper, wordt genoemd naar de naam van die boodschapper van Allah.”

93. *Idem, p. 53*

“De Almachtige Allah vermeldt in de Quran: ‘En dat wat goed is voor de mensen, blijft op de aarde’. Het is duidelijk nu dat de voordeligste groep voor de mensheid op de wereld die van de profeten, die het geloof versterken van de mensen die zoeken naar de waarheid door bovennatuurlijke tekenen (khwariq), wonderen, profetieën, en door het bijbrengen van kennis van de spirituele waarheden en door hun eigen voorschrift van eerlijkheid en oprechtheid is. En het is ook duidelijk dat ze niet lang blijven op deze wereld, maar na het doorbrengen van een beperkte levensduur de aarde verlaten. Het vers hierboven geciteerd is op geen enkele wijze in tegenspraak met dit feit, want het is niet mogelijk, dat Allahs Woord in strijd is met de feiten. Wanneer dit vers wordt toegepast op de profeten, betekent het dat hun reflectie (zill) nooit is uitgestorven en in tijd van nood roept Allah een van Zijn dienaren om te verschijnen als een zill van die profeten, en doordrenkt deze in hun kleur voor eeuwig. Voor het handhaven van dit reflectieve (zilli) bestaan, heeft Allah ons dit gebed geleerd: ‘(Onze Heer), leid ons op het rechte pad, het pad van degenen aan wie Gij gunsten hebt geschonken’. Uiteraard is de gunst die werd toegekend aan profeten en is gevraagd in dit gebed, geen geld, maar een geestelijke pracht en zegen, van liefde en geloof, van bovennatuurlijke tekenen en hemelse ondersteuning, van de (Goddelijke) acceptatie en perfectie en complete kennis, en van de openbaring en echte visie. Allah, de Allerhoogste

heeft deze Ummah bevolen om deze gunst te smeken want het was bestemd om aan hen te worden geschonken. Dit vers bewijst dus overvloedig dat Allah deze Ummah beschouwt als de erfgenaam van alle profeten, zodanig dat de profeten hun reflectieve bestaan op deze wereld voor eeuwig kunnen leiden en de wereld nooit verstoken zal zijn van hun aanwezigheid.”

94. *Idem, p. 57*

“Nu al is bewezen uit de Quran dat in deze Ummah, moge Allah haar zegenen, de volgorde van de eeuwige Khilafat is vastgesteld op dezelfde manier zoals het was gedaan in de Shari'ah van Mozes alleen met dit verbale verschil dat in die tijd profeten verschenen om de christelijke Godsdienst te ondersteunen, terwijl nu muhaddasin voor dit doel worden gestuurd.”

95. *Idem, p. 58*

“Ook is het essentieel dat een muhaddas moet verschijnen op een overeenkomstige periode als die profeet (dat wil zeggen, Jezus Christus) als waarin deze Ummah ook zo corrupt zou worden zoals Joden in de tijd van Jezus Christus.”

96. *Barakat al-Du'a (2 april 1893), p. 12*

“De ontvanger van de openbaring van muhaddasiyah lijkt volledig op zijn meester-profeet en krijgt alles dat wordt gegeven aan een profeet, behalve het profeetschap en de heropleving van de geboden (tajdid-i ahkam) ... en dit pad is open voor deze Ummah. ... Allah, de Allerhoogste heeft beloofd dat de kennis van het profeetschap (of het Ongeziene) alleen wordt gegeven aan degenen die zuiver zijn (mutah-harin).”

97. *Idem, pp. 13, 14*

“Het bewijs van de levende kracht van de Islam en de positieve realiteit (yaqini haqiqat) van het profeetschap, die de mond van de ontkeners van de openbaring kan snoeren, kan alleen worden gehandhaafd indien openbaringen in de vorm van muhaddasiyah tot in de eeuwigheid zullen blijven voortduren. En Allah heeft gewild dat het zo zal zijn. Muhaddasin zijn de mensen die worden onderscheiden met Goddelijke communicatie en de essentie van hun ziel (jauhar-e nafs) lijkt sterk op de essentie van de ziel van de profeten en zij zijn de bestaande tekens (ayat-e baqiyah) van de prachtige kwaliteiten (khawas-e 'ajibiyah) van het profeetschap. Dit zorgt ervoor dat het subtiële probleem

dat openbaringen slechts een verhaal uit het verleden zijn, niet ontkend kan worden door gebrek aan bewijs.”

98. *Idem*, p. 17

“Ik heb persoonlijk een sterke externe en extreme kracht over me heen gevoeld op het moment dat de openbaring op mij neerdaalde in de vorm van wahy-i wilayat (openbaring aan heiligen).”

99. *Nur al-Haq* (februari 1894), vol. 1, p. 73

“Het is aan mij geopenbaard dat het woord ruh in dit vers (‘waar de geest en de engelen staan in de gelederen’ - 78:38) verwijst naar de groep van boodschappers, profeten en mujaddids over wie de Heilige Geest neerdaalt, en ze zijn gezegend met Goddelijke communicatie.

100. *Anwar al-Islam* (6 september, 1884), p. 34

“Indien er bezwaar wordt gemaakt op het niveau dat ik aanspraak maak op het profeetschap, wat een dwaling is, kan alleen maar worden gezegd dat de vloek van Allah neerkomt op de leugenaars en bedriegers.”

101. *Siraj al-Din 'Isai ke Char Sawalun ka Jawab* (22 juni 1897), p. 15

“Het moet duidelijk zijn dat volgens de Heilige Quran, de eigenschap van een hoge graad zuiver leven is dat bovennatuurlijke tekenen worden gemanifesteerd door deze personen. En Allah de Allerhoogste, luistert naar hun gebeden en communiceert met hen en vertelt hen het nieuws van de Ongeziene vooraf en geeft Zijn steun aan hen. Zo zien we dat er duizenden van dergelijke personen in de Islam zijn. Dat is dan ook de reden waarom op dit moment deze nederige dienaar aanwezig is om dit gebod aan te tonen.”

102. *Siraj-i Munir* (24 maart 1897), pp. 2, 5

“Leg mij geen valse beschuldigingen op dat ik heb beweerd aanspraak te maken op het absolute profeetschap. Heb je niet gelezen dat een muhaddas (iemand die door Allah wordt toegesproken) ook een mursal (gezant) is? Herinnert u zich niet de recitatie (qir'at of versie) van ‘wa la muhaddasin’? Hoe absurd is de beschuldiging dat ik beweerde een mursal te zijn? O gij onwetenden! Vertel me wat het juiste woord in het Arabisch is voor een gezant van Allah anders dan mursal of Rasul. Maar vergeet niet dat in Allahs openbaring (ilham) het hier niet gaat om de echte zin (haqiqi ma'ni), die

specifiek is voor de wetgever (sahibe sharia). Aan de andere kant is eenieder die is aangesteld (mamur) inderdaad een mursal. Het is natuurlijk ook waar dat in de openbaring die Allah op mij heeft doen dalen, Hij heel vaak de woorden nabi, rasul en mursal heeft gebruikt, doch niet in hun letterlijke betekenis. En iedereen heeft zijn eigen terminologie. Zo is dit Allah's terminologie waarin Hij dergelijke woorden gebruikt. We geven toe en zijn van mening dat in de ware zin van het profeetschap noch een nieuwe, noch een oude profeet kan verschijnen na de Heilige Profeet, (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). De Quran sluit het verschijnen van deze profeten uit. Maar Allah kan, in metaforische zin, een mulham (een geïnspireerde) als een profeet of een boodschapper aanwijzen.”

De mensen in Arabië noemen de boodschapper (farstadah) van een persoon nog steeds rasul. Waarom zou Allah dan het woord mursal niet figuurlijk kunnen gebruiken? Denkt u niet aan de Quranvers: ‘fa qulu inna ilaikum mursalun’ (En zij zeiden: ‘Voorwaar, Wij zijn naar u gestuurd’ - 36:16? Is het dan eerlijk en rechtvaardig mij een kafir te noemen alleen op basis van dit oordeel? Wanneer u op de Dag des Oordeels zal worden ondervraagd door Allah omtrent het verklaren van mij tot kafir, mag ik weten welke redenen u naar voren zal brengen? Ik herhaal dat zonder twijfel de woorden rasul, mursal en nabi steeds verschijnen in mijn openbaringen van Allah, maar dat ze niet van toepassing zijn in hun echte betekenis. Precies zo betekent de beschrijving van de Beloofde Messias in de overleveringen (hadies) als een profeet niet het profeetschap in de echte zin. Dit is de kennis die Allah mij heeft gegeven. Laat hem die wil het begrijpen. Het is mij bekend dat de deuren van het echte profeetschap (haqiqi Nubuwwat) absoluut zijn gesloten na de Khatam al-Nabiyyim. Evenmin kan een nieuwe profeet verschijnen in de echte zin (van het woord), noch een oude. Maar onze onrechtvaardige tegenstanders (zalim mukhalif) beschouwen de deuren van de finaliteit van het profeetschap niet als volledig gesloten. In plaats daarvan, is volgens hen, een raam nog open voor de komst van een profeet, dat wil zeggen, de Israëlitische Messias. Dus, als na de Quran een echte profeet (haqiqi nabi) weer komt en de profetische openbaring (wahy-i nabuwat) wordt heropend, kunt u ons dan vertellen hoe het profeetschap tot een einde kwam? Zal de onthulling van een dergelijke profeet wahy-i nabuwat of iets anders worden genoemd?”

103. Idem, p. 4

“U heeft zelfs toegegeven dat een gewone martelaar een gedeeltelijke (juz'i) superioriteit kan hebben ten opzichte van een grote profeet. Voorwaar, ik zie

mijzelf niet minder begunstigd met de Goddelijke genade dan de Messias. Dit is echter geen ongeloof (kufr). Het is (een uiting van) dankbaarheid voor Allah's gunst. Omdat je Allah's geheimen niet kunt begrijpen, noem je het dan ongeloof. Hoe kun je dan de woorden afzalu min ba'di al-Anbiya (dat wil zeggen, hij is superieur aan een deel van de profeten) interpreteren? Als ik in uw ogen een kafir ben, kan ik worden vergeleken met de zoon van Maria, die ook kafir werd genoemd door de Joodse Farizeeën. Ik ben begiftigd met een grotere genade van Allah, die u niet kunt begrijpen.”

104. Hujjat Allah (2 mei 1897), p. 14

“Het schrijven van deze boeken door mij is een bewijs dat Allah mij gunstig gezind is omdat deze wilayah (heiligheid) perfect de reflectie (zill) is van het profeetschap. Allah liet (de vervulling van) profetieën ter ondersteuning van het profeetschap van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) zien.”

105. Anjam Atham (22 januari 1897), p. 27 voetnoot

“Kan een vervloekte bedrieger, die aanspraak zegt te maken op het boodschapperschap en het profeetschap, enig geloof in de Quran hebben? En kan een persoon, die geloof hecht aan de Quran en het vers: 'Wa la-kin Rasu-lullah wa Khataman Nabiyyin' (maar hij is de boodschapper van Allah en het zegel van de profeten) zeggen dat hij ook een boodschapper en een profeet is na de Heilige Profeet? De rechtschapene moet weten dat deze nederige dienaar nooit aanspraak op het profeetschap of gezantschap in de echte zin van het woord heeft gemaakt. Het gebruik van iets in een andere dan de werkelijke betekenis en haar algemene letterlijke zin leidt niet tot ketterij (kufr). Maar ik ben zelfs voorzichtiger, omdat het verwarring kan veroorzaken in de gedachten van normale Muslims. Echter, als aangewezen van Allah (mamur), durf ik de woorden 'profeetschap' en 'boodschapper' die zich vaak in mijn aanwezigheid en communicatie openbaren door Allah Almachtig, niet te verbergen. Maar ik verklaar dat herhaaldelijk in dergelijke openbaringen (ilhamat), de woorden mursal, Rasul of nabi die voorkomen voor mij niet worden beschouwd in hun letterlijke betekenis (dergelijke woorden komen in mijn ilhamat niet alleen nu voor, maar zijn daar voor de laatste zestien jaar steeds onderdeel van geweest. U zult veel van dergelijke Goddelijke communicatie over mij vinden in de Barahin-i Ahmadiyya). En het echte feit (asl haqiqat) dat ik uit volle borst uitspreek is dat onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), de Zegel der Profeten (Khatam al-Anbiya) is en geen profeet, hetzij nieuw of oud na hem zal komen. En wie dan ook beweert dat hij een echte profeet of boodschapper na onze Boodschapper en Meester is, produceert

alleen maar een verzinsel en wijkt af van de Shari'ah en is een ongelovige (kafir) en een grote leugenaar (kazzab).”

106. Idem, p. 28 voetnoot

“Men moet echter begrijpen zoals ik net heb uitgelegd, dat het gebruik van dergelijke woorden (bijv., profeet, boodschapper) die gebruikt worden in Allah's openbaringen voor een aantal Auliya (heiligen), metaforisch zijn, ze moeten niet worden beschouwd in de echte zin. Dit is in feite het hele geschil dat is ontstaan en door de bevooroordeelde onwetenden een heel andere wending heeft genomen. De naam van de Beloofde Messias, die in al-Sahih van Muslim etc., is vermeld en door de gezegende tong van de Heilige Profeet nabi Allah (Profeet van Allah) is genoemd, is in feite een metaforische uitdrukking en is een algemeen aanvaarde term voor Goddelijke communicatie in de geschriften van de hoge geledingen van soefi's (mystici). Hoe kan er anders een profeet verschijnen na het zegel der profeten?”

107. Idem, p. 143

“En ik ben gezonden het kwaad uit te roeien, de deugd te bevorderen, de mensen te overtuigen van de eenheid van Allah en vroomheid na te streven. Ik heb geen andere religie dan de religie van de Islam, geen boek naast de Heilige Quran en geen boodschapper, behalve Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), die het zegel der profeten is.”

108. Idem, supplement, p. 19

“De bedoeling van de Goddelijke communicatie is dat Allah, zoals in het geval van Zijn profeten, iemand uitkiest die helemaal opgaat in de Profeet (fana fin Nabi), door een volmaakte communicatie met Allah (kamil mukalamat). En tijdens dit gesprek heeft deze persoon die wordt aangesproken door Allah (Kalim Allah), directe communicatie met Hem. Hij doet een verzoek en Allah geeft antwoord, hoewel een dergelijke vraag en antwoord meer dan vijftig keer zou kunnen verschijnen. Allah, de Allerhoogste verleent drie gunsten aan Zijn volmaakte dienaar door middel van Zijn Goddelijke communicatie. Ten eerste worden zijn gebeden meestal verhoord en de honorering daarvan wordt aan hem bekend gemaakt. Ten tweede, stelt Allah hem op de hoogte van vele Ongeziene zaken (umur-i ghaibiyah). Ten derde wordt een scala aan spirituele kennis van de Quran aan hem doorgegeven door middel van openbaringen. In de naam van Allah, vraag ik iedereen die me afwijst (mukazzib) en beweert

deze deugd te bezitten (Hunar), op te staan en met mij te concurreren voor deze drie gunsten.”

109. Zururat al-Imam (september 1898), p. 12

“Ten zesde, zijn visioenen (kushuf) en inspiraties (ilhamat) noodzakelijk voor de Imam al-Zaman (Imam van de Eeuw). De Imam al-Zaman ontvangt heel regelmatig, (kennis van) geestelijke wetenschappen, waarheden (haqiq) en realiteit (ma'arif) van Allah door middel van inspiraties. Zijn openbaringen kunnen niet worden vergeleken met die van anderen, aangezien deze zowel in kwaliteit als kwantiteit van zo'n hoog niveau zijn, dat het niet mogelijk is voor een andere persoon om deze te bereiken. Door hen wordt spirituele kennis toegelicht, feiten uit de Quran bekend gemaakt en worden de religieuze problemen en fijne kneepjes daarvan opgelost, en de profetieën van een hoog niveau die invloed kunnen hebben op de tegenstribbelende personen gemanifesteerd. Met andere woorden zijn de visies en inspiraties van de personen die Imam al-zaman zijn niet beperkt tot hun eigen mensen, maar vormen een zeer geschikt hulpmiddel en zegen (mubarak) voor de steun en kracht van religie. Allah, de Allerhoogste spreekt tot hen in duidelijke taal en verhoort hun gebeden. ... En profetieën van de imam van de eeuw die gebaseerd zijn op inspiratie (ilhami) beschikken over de kracht van de manifestaties van de Ongeziene (izhar 'ala-l Ghaib) om het Ongeziene zodanig te begrijpen, dat het vergelijkbaar is met een bekwaam ruiter die volledige controle heeft over zijn rijdier. En dit vermogen (Quwwat) en deze onthulling (inkishaf) worden vermengd in hun inspiratie, zodat hun pure inspiraties niet mag worden verward met satanische inspiraties (van anderen) en dat deze kunnen dienen als een duidelijk bewijs (Hujjat) tegen anderen.”

110. Idem, p. 24

“Er zij eraan herinnerd dat de term imam van de Tijd (Imam al-zaman) profeten, boodschappers, muhaddasin en mujaddidin (hervormers) omvat. Mensen zonder dergelijke kwaliteiten die niet door Allah zijn opgeroepen (Mamur) voor de begeleiding van anderen, kunnen wel wali (heilige) of abdal (heilige tot in een bepaalde graad) zijn, maar nimmer worden beschouwd als de Imam van de Tijd.”

111. Raz-i Haqiqat (30 november, 1898), p. 16

“Het woord nabi was gebruikelijk onder de profeten van slechts twee naties alleen namelijk Muslims en Israëlieten. En in de Islam kan er geen profeet komen na de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem).”

112. Kitab al-Bariyyah (24 januari, 1898), p. 90

“Voor wat de aanspraak op het profeetschap (risalat) betreft, kan ik volstaan met te verwijzen naar je boek Izalah Auham en door te luisteren naar je ziel-inspirerende speech - een inspiratie voor het opwekken van de dode harten - gepresenteerd op de Conferentie voor Religies in Lahore. Deze beschuldiging tegen u was slechts bedoeld als laster aan uw adres.”

113. Idem, p. 182, voetnoot

“Ze beschuldigen mij ten onrechte dat ik aanspraak maak op het profeetschap en dat ik het bestaan van wonderen en engelen ontken. Maar laat het gezegd zijn dat dit allemaal verzinnsels zijn. Ik ben ervan overtuigd dat onze leider en meester Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, de Zegel der Profeten (Khatam al-Anbiya) is en ik geloof ook in de engelen en wonderen en al de fundamenten van het geloof zoals de Ahl Soennah doen.”

114. Idem, pp. 184, 185 voetnoot

“De Heilige Profeet, (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) had herhaaldelijk verklaard dat geen profeet zou komen na hem en de hadies: La nabiya ba'di (er zal geen profeet na mij zijn), was zo algemeen bekend dat er geen mens ooit had getwijfeld aan de authenticiteit ervan. In de Heilige Quran, elk woord daarvan is absoluut waar, onderbouwt het vers: wa lakin rasul lullahi wa Khataman Nabiyyin (maar hij is de boodschapper van Allah en het zegel der profeten) ook het feit dat in werkelijkheid het profeetschap met onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) tot een eind is gekomen. Maar hoe was het mogelijk dat een profeet in de echte zin van het woord zou komen na de Heilige Profeet, waarbij de Islamitische leer bij schering en inslag volledig worden vernietigd? En om te zeggen dat Jezus Christus zou komen nadat hij helemaal zou zijn ontdaan van het profeetschap is een bewijs van enorme onbeschaamdheid.....

“De naamgeving van de Heilige Profeet als Khataman-Nabiyyin in de Heilige Quran door de Allerhoogste Allah en de verklaring van de Heilige Profeet in de hadies (geen profeet na mij) regelen voor eens en voor altijd het punt dat

geen profeet, in de ware zin van het woord, zou verschijnen na de Khataman-Nabiyin.”

115. Kashfal-Ghita (27 december 1898), p. 46

“Het is een fundamenteel beginsel van de Islam, dat er geen profeet ooit zal komen na onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem).”

116. Ayyam al-Sulh (januari 1899), p. 35

“Beschouw nu de profetie van onze Heilige Profeet, (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), dat de sleutels van de schatten van Caesar en Chosroës in zijn handen zouden vallen. Uiteraard heeft de vervulling van de profetie niet plaatsgevonden tijdens zijn leven. Hij zag noch deze schatten, noch hun sleutels, maar, zoals het voorbestemd was, werden deze sleutels ontvangen door Hazrat Umar, moge Allah tevreden zijn over hem, omdat de persoon van Umar in feite een reflectie (Zill) was van de persoon van de Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem. Daarom is het in de wereld van de openbaringen zo dat de hand van 'Umar werd beschouwd als de hand van de Boodschapper (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) te zijn.”

117. Idem, p. 41

“Hierbij dient te worden bedacht dat ik ergens in Barahin-i Ahmadiyyah ten onrechte het woord tuwaffa heb geïnterpreteerd als 'het geven in volle maat', hetgeen nu door sommige maulawis wordt aangedragen als een bezwaarschrift tegen mij. Maar deze tegenwerping is nietig. Ik geef toe dat dit een vergissing was van mijn kant en niet een fout in de openbaring (ilham). Overigens ben ik ook maar een mens en alle menselijke zwakheden ('awarid) zoals verzuim, vergeetachtigheid en fouten kunnen zich ook bij mij voordoen zoals dat ook bij anderen gebeurt. Hoe dan ook weet ik dat Allah mij niet lang in de vergissing laat en ontken ik niet dat ik soms vergissingen kan maken in mijn ijthad (oordeelsvorming). Het is alleen Allah's inspiratie die vrij is van fouten, terwijl de menselijke woorden ook weleens fout kunnen zijn, aangezien omissie en vergeetachtigheid een onderdeel vormen van het menszijn (bashariyyat).”

118. Idem, p. 47

“Naast deze punten, verzet het vers: wa Lakin rasul-lul lahi wa Khataman-Nabiyin (maar hij is de boodschapper van Allah en het zegel der profeten) zich tegen de komst van de Messias, zoon van Maria, voor de tweede keer.

Daarnaast staat de hadies, la nabiyya ba'di; (er zal geen profeet na mij zijn) hem ook in de weg. Hoe is het mogelijk dat, ondanks onze Heilige Profeet de Zegel der Profeten is, op een bepaald moment een andere profeet kan komen en de profetische openbaring (wahy-i nubuwwah) opnieuw kan beginnen? Suggereert dit alles niet dat wij ondanks de interpretatie van deze hadies, wij ons niet houden aan de schijnbare betekenis van deze woorden?"

119. Idem, p. 74

"Als echter wordt gesteld dat Jezus, die kwam voor getuigenis (tasdiq) van de Torah, een profeet van Allah was, hoe kun je hem dan in dit opzicht beschouwen? Nogmaals, een profeet had moeten komen voor het ter hand nemen van de heropleving (tajdid) van de religie. Het antwoord is dat, in de Islam, de deur van het onafhankelijke profeetschap is gesloten zoals de Allerhoogste Allah zegt: wa la-kin rasulul lahi wa Khataman Nabivyin (maar hij is de boodschapper van Allah en het zegel der profeten) en wij in de Hadies kunnen vinden: la nabiyya ba'di (er zal geen profeet na mij komen). Bovendien is de natuurlijke dood van de Messias bewezen door sluitende argumenten (nusus qat'iyyah), waardoor zijn komst naar deze wereld niets anders is dan alleen maar wishful thinking. En als een andere profeet, nieuw of oud, komt, hoe kan onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), de laatste van de Profeten zijn? Geen twijfel, de deur van wahy-i Wilayah (openbaringen toegekend aan heiligen) en van Goddelijke communicatie blijft altijd open."

"De tekenen van Allah ongeacht of ze zich manifesteren via een profeet of een heilige (wali), zijn allemaal van een en dezelfde standaard (darjah) omdat ze uit een gemeenschappelijke bron komen. Het is pure dwaasheid en domheid te denken dat als de Allerhoogste Allah hemelse tekenen toont in de handen van een profeet, die groter zijn in kracht en omvang dan die aangetoond door middel van een wali. Anderzijds zijn er enkele tekenen geweest ter ondersteuning van de Islam op momenten dat er noch een nabi noch een wali was. Bijvoorbeeld, het teken van de vernietiging van de 'bezitters der olifanten'."

120. Idem, p. 75

"De authentieke hadies bevestigen dat de muhaddas ook is opgenomen onder de profeten en boodschappers als gezonden te zijn door Allah (mursals). Een zorgvuldige beschouwing van de recitatie (qir'at) van de hadies in Boechari, wa ma arsalna min rasulin wa la Nabiyyin wa la muhaddas-in (En Wij zonden

geen boodschapper of een profeet of een muhaddas) moet dit uitdragen. Daarnaast wordt in een andere hadies vermeld: *ulama-u ummati ka Anbiya bani Israil* (dwz de 'ulama van mijn Ummah zal zijn als de profeten van Israël). De soefies (mystici) gebruiken deze geverifieerde hadies van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) ter ondersteuning van hun visie. Ook moet worden bedacht dat in het boek van Muslim het woord bij wijze van metafoor en gelijkenis ook is gebruikt voor de Beloofde Messias.”

121. Idem, pp. 86, 87

“Wij geloven in de vijf fundamentele artikelen van de Islam. Wij zijn van mening dat niemand aanbeden kan worden behalve Allah en dat de profeet Muhammad (saw) Zijn boodschapper en zegel der profeten (Khatam al-Anbiya) is. Wij geloven in de engelen, de verrijzenis van de doden (Hasjr-i ajsad), de Dag des Oordeels en in het paradijs en de hel, en we erkennen en geloven dat alles wat de Almachtige Allah heeft geopenbaard in de Quran en wat onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) heeft gepredikt, waar is. En wij geloven ook dat iemand die iets eraan toevoegt of verwijderd, zelfs een jota van de Shari'ah van de Islam of een verzaking introduceert van religieuze verplichtingen (Tark-i faraid) en wat onrechtmatig is verklaard als rechtmatig, een ongelovig en een afvallige is. Wij vermanen onze volgelingen dat zij het geloof in de Kalimah Tayyibah hebben: *la ilaha il-lal lahu Muhammadur Rasulul al-Allah* dat wil zeggen, er is geen God dan Allah en Muhammad is de boodschapper van Allah). Dit uit het diepste van hun hart en zich eraan houden gedurende hun hele leven en dat zij geloven in alle profeten en boeken waarvan de waarheidsgetrouwheid wordt vastgesteld door de Quran en dat ze moeten blijven vasten en gebed verrichten en de zakaat (zakat) betalen en de bedevaart uitvoeren en voldoen aan alle andere religieuze verplichtingen (farais) die door Allah en Zijn boodschapper zijn voorgeschreven. En ze moeten zich onthouden van alle verboden en trouw de Islam volgen. Kortom, het is hun taak (farz) zich te houden aan al die aangelegenheden waarover de beroemde autoriteiten van weleer zijn overeengekomen (*ijmā'*) met betrekking tot hun geloof en uitvoering en ook al die zaken die in de Islam genoemd worden als te behoren tot de (*ijmā' al-rai*) van de Ahl Soennah.”

122. Idem, p. 138

“De perfecte spiritualiteit manifesteert zich soms via de uitverkorenen van Allah in zodanige mate dat hun daden en al daardoor geheel worden beïnvloed. In sufi terminologie, wordt deze staat *baruz* (manifestatie) genoemd. In het

commentaar van Fusus al-Hikam, wordt een illustratie van de term baruz gegeven in het feit dat Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), de alfa en omega van dit universum is in die zin dat hij zich manifesteerde als Adam toen deze wereld werd geschapen. Met andere woorden, de spiritualiteit van Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, manifesteerde zich in Adam en zal opnieuw verschijnen in de Khatam al-Wilayah, de Mahdi, tegen het einde van deze wereld, en hij zal prachtige voorstellingen en prestaties leveren. Dit is een vorm van de manifestatie (baruz) bij uitstek. “(Bron: Iqtibas al-Anwar door Sh. Muhammad Akram Lahori en geciteerd door de oprichter.)”

123. Idem, p. 146

Onze Heilige Profeet zijnde de Khatam al-Anbiya (de Zegel der Profeten) staat ook in voor de dood van Jezus, vrede van Allah zij met hem, want als een andere profeet na hem komt kan hij niet meer de Khatam al-Anbiya zijn en kan de keten van profetische openbaring (wahy-i nubuwwah) niet worden geacht te zijn beëindigd. En als wordt aangenomen dat Jezus zal komen als een ummati (volgeling), zal hij toch niet verstoken zijn van de waardigheid van het profeetschap (shan-i Nubuwwat). Hoewel hij ook optreedt binnen de Shari'ah van de Islam zoals alle andere volgelingen, kan niet gezegd worden dat hij op dat moment niet een profeet zal zijn met medeweten van Allah. En indien hij met medeweten van Allah toch een profeet zal zijn, dan zullen we met hetzelfde bezwaar worden geconfronteerd dat een profeet was gekomen na de Khatam al-Anbiya, vrede en zegeningen van Allah. Dit is vernederend voor de waardigheid van de Heilige Profeet en in tegenspraak met de uitdrukkelijke leer van de Quran op dit punt. De Quran spreekt nergens over de tweede komst van de Messias, zoon van Maria, in plaats daarvan wordt de finaliteit van het profeetschap (Khatm-i Nubuwwat) bij herhaling uitdrukkelijk vermeld. En het is een kwaad om onderscheid te maken tussen een oude en een nieuwe profeet. Dit onderscheid (tafriq) is noch in de Hadies, noch in de Quran te vinden. En dezelfde algemene ontkenning (naf'i 'am) is te vinden in de Hadies: la nabiyya ba'di (dat wil zeggen, er zal geen profeet na mij zijn). Hoe dapper en brutaal is het dan om vast te houden aan de smerige gedachten en de duidelijke bevelen van de Quran te negeren en de komst van een profeet na de Zegel van de Profeten en hervatting van de profetische openbaring nadat het was afgesneden te accepteren? Want in wie de waardigheid van het profeetschap (shan-i Nubuwwat) bestaat zal zijn openbaring ongetwijfeld dat van het profeetschap zijn.”

124. Idem, p. 147

“In Muslim en Bukhari vinden we de duidelijke woorden, Imamu-kum minkum (hij zal je imam zijn van onder u) en amma-kum minkum (hij zal uit uw midden zijn). Dit is de Goddelijke wil. De woorden van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), dat de Messias, zoon van Maria, onder u zou worden verwekt als scheidsrechter (Hakam) en rechter (adl) zou tegen de borst stuiten van sommige geleerden voor wat betreft de finaliteit van het profeetschap. Om deze misvatting te verwijderen, zei de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), verder dat hij een volgeling (ummati) onder u zou zijn en ook Messias zou worden genoemd door middel van manifestatie (baruz). Ook de komst van Mahdi, die is samen genoemd met de Messias, suggereert ook dat de spiritualiteit van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), komt tot uiting in Mahdi (ruhaniyyat ka maurad), door de manifestatie (baruz).”

125. Idem, pp. 151, 152

“Precies zoals de beloofde Imam als uiting van de kenmerken geschonken aan hem Ahmad en Muhammad is genoemd, werd hij ook 'Jezus en Messias, zoon van Maria, genoemd in verband met de kenmerken die bij hem te vinden waren. Het is duidelijk dat door gebruik van het woord Ahmad, niemand kan aangeven dat de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) zelf zou terugkeren naar deze wereld. Ook betekent het evenmin dat het eenvoudigweg gebruiken van de naam Jezus, niet aangeeft dat Jezus Christus in persoon terug zou komen op de wereld. Een dergelijk misverstand is veroorzaakt door het niet begrijpen van de essentie van deze profetie. In feite suggereren beide namen de verschijning via manifestatie (baruz).”

126. Idem, p. 152

“Ook door te zeggen la nabiyya ba'di (er zal geen profeet na mij zijn), heeft hij (de Heilige Profeet) zeker de deur dichtgedaan voor de komst van een nieuwe of een oude profeet.”

127. Idem, pp. 163, 164

Vraag: Is niet een profeet nodig om te getuigen van het profeetschap van onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem)?

Antwoord: Nee, anders zou een andere profeet (nabi shahid) nodig zijn voor (de getuigenis van) het profeetschap van die getuige-profeet. En je kunt je de

gevolgen voorstellen. Wee hen die een duizend keer denken dat de nabuwat van onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), nog niet is bewezen, maar zal worden bewezen wanneer Jezus zal komen en daarvan getuigen!

Vraag: De Messias zou niet als een profeet, maar als een volgeling (ummati) komen, ondanks het profeetschap zich zou manifesteren in zijn waardigheid (shan).

Antwoord: Wanneer de waardigheid van het profeetschap (shan-i Nubuwwat) zou worden gemanifesteerd in hem en hij een profeet in de Ogen van Allah zou zijn, dan zou zonder twijfel zijn terugkeer in strijd zijn met de finaliteit van het profeetschap, want in feite is hij een profeet en de komst van een profeet na onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), is verboden volgens de Heilige Quran.

Vraag: Kan de gelijkenis (masil) van een profeet worden beschouwd als een profeet?

Antwoord: De gehele Ummah is het erover eens dat een niet-profeet een vervanging van een profeet kan zijn door middel van reflectie (baruz). Deze visie wordt tot uiting gebracht in de hadies, ulama-u ummati ka Anbiya Bani Israël (de 'ulama van mijn Ummah zijn als de profeten van Israël). Hier wordt door de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) verklaard dat de 'ulama (geleerden) als gelijkenis van de profeten beschouwd mogen worden. In een andere hadies komt het voor dat de ulama de erfgenamen van profeten zijn. Verder zegt een andere hadies dat veertig personen onder de volgelingen van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), dezelfde contouren (qalb verlicht. Hart, ziel) hebben als Abraham. In deze overlevering, heeft de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) verklaard dat ze de gelijkenis zijn van Abraham. En de woorden van Allah: ihdinas siratal Mustaqim, siratal lazina an-amta alaihim (leid ons op het rechte pad, het pad van hen aan wie U gunsten heeft geschonken), vormen unaniem de gelijkenis met de profeten (tashabbah miljard Anbiya). Ze zijn de belangrijkste werkelijkheid (asl haqiqat) die ten grondslag ligt aan de discipelschap (ittiba '). De Soefi (mystici) geloven dat een persoon niet perfect is in het geloof, noch rechtvaardig (Salih) wordt totdat hij een dergelijke gelijkenis met de profeten cultiveert in zijn geloof (iman), daden (a'mal) en karakter (Akhlaq) zodat hij zelf wordt net als hen. Het is dus onrechtvaardig om een zelfgemaakt argument te propageren zoals eenvoudige partijen dat doen, in absolute minachting van wat de religieuze boeken zeggen. Allah heeft de profeten op de wereld gestuurd om hun gelijkenissen te verheffen. Als het niet zo is, dan is de (instelling van) profeetschap in feite waardeloos (lāghu).

De profeten komen niet om aanbeden te worden, maar het doel van hun komst is dat de mensen hun voorschriften kunnen volgen en daardoor hun gelijkenis kunnen verwerven en door opheffing (fana) één met hen kunnen worden alsof ze één en hetzelfde lichaam zijn. Allah zegt tegen de Heilige Profeet in de Quran: “Zeg: Als u Allah liefhebt, volgt mij, Allah zal u liefhebben. 'Zo wie Allah liefheeft, is zeker om Zijn gunsten te winnen. En het volgende (ittiba ') betekent ook het stadium van opheffing (martabah fana) die de een verhoogt tot de rang van gelijkenis. Deze stelling is alom geprezen en alleen een onwetende of een ketter kan het ontkennen.

128. Idem, p. 111

“Het volgende komt voor in de Quran: “Hij maakt Zijn geheimen bekend aan niemand, behalve een boodschapper die Hij kiest.” (De aankondiging van de geheimen Ghayb of de Ongeziene in een perfecte (kamil) gedaante is alleen het werk van de boodschappers en niemand anders krijgt deze status.). Met boodschappers worden bedoeld die mensen die door Allah gestuurd zijn, of het nu om nabi, Rasul, muhaddas of moedjaddid gaat.”

129. Arba'i'n No. 2, (15 december 1900), p. 18

“Dit is Allah's boodschapper in het gewaad van de profeten”

130. Idem, pp. 18, 19 voetnoot

Deze woorden worden als metafoor (isti'arah) gebruikt, net zoals in de Hadies het woord profeet ook wordt gebruikt voor de Beloofde Messias. Het is duidelijk dat hij die Allah zendt Zijn boodschapper (faristadah) is en een faristadah heet een rasul in het Arabisch, en hij die het nieuws van het Ongeziene (ghaib) kenbaar maakt en op de hoogte wordt gebracht door Allah, wordt een Nabi genoemd. De betekenis volgens de Islamitische terminologie (Islami istilah) is echter anders. Het woord wordt hier in de letterlijke zin (lughwi ma'ni) gebruikt.

131. Arba'in No. 3, (15 december 1900), p. 25 voetnoot

“Hier worden de woorden rasul en nabi gebruikt om mij aan te duiden in Allahs openbaring, zoals een boodschapper en profeet van Allah wordt aangeduid. Deze zijn bij wijze van metafoor en gelijkenis. Omdat hij die directe openbaringen van Allah ontvangt wordt vereerd met de Goddelijke communicatie zoals dat werd verleend aan de profeten, is het gebruik van

woorden Rasul of nabi voor hem niet onjuist, maar is het eerder een toepasselijke gelijkenis.”

132. Arba'in No. 4, (15 december 1900), pp. 6, 7

“Ik geloof dat de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) de Zegel der Profeten is (Khatam al-Anbiya) en dat de Quran het zegel (Khatam) van de Goddelijke boeken is. Toch heeft Allah Zichzelf niet beperkt om geboden zoals gij zult niet liegen, gij zult geen valse getuigenis geven, gij zult niet echtbreken, gij zult geen bloedvergieten, bij wijze van stimulatie te verkondigen (tajdid) met behulp van een speciale gezant (Mamur). Het is duidelijk dat een dergelijke uitleg (bayan) van de Shari'ah ook het werk is van de Beloofde Messias.”

133. Ek Ghalati ka Izalah (1901)

Noot van de vertaler: a) ronde haakjes () worden meestal gebruikt om de exacte originele term die gebruikt wordt door de auteur te laten zien, in een beperkt aantal gevallen wordt de oorspronkelijke term gegeven in de hoofdtekst, gevolgd door de vertaling binnen ronde haakjes. b) Vierkante haakjes [] worden gebruikt om een tekst toegevoegd door de vertaler te omsluiten.

Deze vertaling moet worden gelezen in samenhang met de twee commentaren [# 1; # 2] die zijn gepubliceerd op onze website www.aaail.org. De beste manier om beide commentaren te gebruiken is te lezen uit de vertaling van dit boek. Sommige commentaren zijn geen onderdeel van het oorspronkelijke Urdu boek, het was een hulpmiddel toegevoegd door Sheikh Muhammad Tufail Sahib in zijn Engelse vertaling van het boek, om de lezer te helpen terug te kijken naar de vertaling tijdens het lezen van zijn commentaar.

[Paragraaf nr. 1] Sommige mensen binnen onze beweging die niet goed op de hoogte zijn van mijn aanspraak en de argumenten die daarop betrekking hebben en niet de gelegenheid hebben gehad om mijn boeken zorgvuldig te bestuderen en lang genoeg in ons midden te zijn om voldoende kennis op te doen, geven in sommige gevallen tegen het bezwaar van de tegenstanders een antwoord dat feitelijk onjuist is. Dus ondanks het feit dat ze de waarheid aan hun kant hebben, worden ze toch in verlegenheid gebracht.

[Paragraaf nr. 2] Zo gebeurde het een paar dagen geleden dat een persoon door een tegenstander werd geconfronteerd met het bezwaar dat “de man van wie u de gelofte heeft genomen beweert een profeet (nabi) en een boodschapper (rasul) te zijn.” Dit werd beantwoord door slechts een ontkenning, terwijl een

dergelijk antwoord niet juist is. Het feit is dat de heilige openbaring van de Almachtige Allah die op mij afdaalt woorden zoals rasul, mursal en nabi, niet slechts een enkele keer maar honderden keren bevat. Dus hoe kan het antwoord beweren dat dergelijke woorden niet worden gebruikt? In feite verschijnen op dit moment deze woorden duidelijker en explicieter dan in het begin. En in de Barahin Ahmadiyya die 22 jaar geleden werd gepubliceerd, komen deze woorden niet zelden voor.

Zo luidt een van de Goddelijke openbaringen die is gepubliceerd in Barahin Ahmadiyya als volgt: “Hij is het Die Zijn boodschapper (rasul) heeft gezonden met de leiding en de ware Godsdienst, om deze te doen zegevieren over alle andere Godsdiensten” (zie p. 498, Barahin Ahmadiyya). Hier is deze nederige dienaar duidelijk aangemerkt als rasul. Hierna volgt in hetzelfde boek de volgende Goddelijke openbaring over mijzelf: “De boodschapper van Allah onder de mantel van de profeten” (p. 504). In hetzelfde boek is de volgende openbaring: “Muhammad is de boodschapper van Allah, en diegenen die met hem zijn, zijn standvastige tegenstanders van ongelovigen, en leven onderling mee met elkaar (De Heilige Quran: 48:29).” In deze openbaring heb ik zowel de naam 'Muhammad' alsmede rasul gekregen. Dan is er nog de volgende Goddelijke openbaring op pagina 557 van Barahin Ahmadiyya: “Een waarschuwer kwam in de wereld.” Een andere versie daarvan is: “Een profeet (nabi) is op de wereld gekomen.” Ook op vele andere plaatsen in Barahin Ahmadiyya wordt het woord rasul toegepast op deze nederige persoon.

[Paragraaf nr. 3] Als we zeggen dat de Heilige Profeet Muhammad de Khataman-Nabiyin is, hoe kan een andere profeet na hem komen? Het antwoord is dat er zeker niet een nieuwe noch een oude profeet, kan verschijnen zoals jullie mensen de afdaling van Jezus in de laatste dagen beschouwen als te zijn dat van een profeet. In feite is het uw geloof dat de wahy Nubuwwat [openbaring exclusief voor profeten] dan veertig jaar zal blijven plaatsvinden, langer dan zelfs de periode van de Heilige Profeet Muhammad. Een dergelijk geloof is ongetwijfeld een zonde, en het vers “hij is de Boodschapper van Allah en de Khataman-Nabiyin” [de Quran, 33:40] samen met de hadies: ‘Er is geen profeet na mij’ is het overtuigende bewijs van de absolute onwaarheid van dit geloof.

Ik ben sterk gekant tegen dergelijke overtuigingen, en sta volledig achter de uitspraak “hij is de Boodschapper van Allah en de Khataman-Nabiyin.” Dit vers bevat een profetie die onbekend is bij onze tegenstanders. Het is dat de Almachtige Allah in dit vers zegt, dat na de heilige profeet Muhammad, vrede en de zegeningen van Allah zij met hem, de deuren van de profetieën zijn gesloten tot de Dag des Oordeels, en het is niet mogelijk voor een Hindoe of

een Jood of een Christen of een zogenaamde Muslim om het woord nabi op zichzelf toe te passen.

[Paragraaf nr. 4] Alle deuren tot het profeetschap zijn gesloten, maar een venster, dat van het pad van Siddiq, namelijk Fana fir-rasul, is nog steeds open. De persoon die door dit venster tot Allah komt draagt door middel van zill, dezelfde mantel van het profeetschap van Muhammad (saw).

Dat hij een profeet wordt genoemd is dus niet een schending van de heiligheid, want hij krijgt dit alles niet van zijn eigen persoon, maar uit de bron van zijn profeet, en het is niet voor zichzelf maar voor de glorie van die profeet. Het is om deze reden dat zijn naam in de hemel Muhammad en Ahmad is. Het betekent dat het profeetschap van Muhammad uiteindelijk alleen gegeven is aan Muhammad in de vorm van burooz, maar niet voor eenieder. Vandaar dat het vers: “Muhammad is niet de vader van een man uit uw midden, maar hij is de Boodschapper van Allah en de Khataman-Nabiyin (de Heilige Quran: 33:40)” betekent: Muhammad is niet de vader van een man onder de mensen van deze wereld, maar hij is een vader voor mannen van de andere wereld, omdat hij de Khataman-Nabiyin is, en er is geen andere manier om de genade van Allah te verkrijgen dan door zijn bemiddeling.

[Paragraaf nr. 5] In het kort, mijn profeetschap en boodschapper is in mijn hoedanigheid van Muhammad en Ahmad, niet vanwege mijzelf. En ik kreeg deze titel in de positie van fana fir-Rasul. Vandaar dat het geen verschil maakt voor de betekenis van Khataman-Nabiyin. Toch zou het afdalen van Jezus zeker een verschil maken.

[Paragraaf nr. 6] Zij er ook aan herinnerd dat de betekenis van nabi volgens het lexicon degene is die het nieuws van ongeziene zaken geeft, na het van Allah te hebben ontvangen. Waar deze betekenis van toepassing is, zal het woord nabi ook worden toegepast. En een nabi moet noodzakelijkerwijs een rasul zijn, want als hij geen rasul is, kan hij geen nieuws ontvangen van de heilige, onzichtbare wereld. Het volgende vers ondersteunt dit: “Hij [Allah] maakt Zijn ongeziene aan niemand bekend, behalve aan een boodschapper (rasul) die Hij zelf kiest.” [Quran, 72:26-27] Indien, na de Heilige Profeet Muhammad, de komst van een profeet volgens deze betekenis wordt ontkend, betekent het dat men moet geloven dat deze Umma is verstoken van de Goddelijke communicatie en openbaring, omdat de betekenis van nabi volgens het bovenstaande vers van toepassing zal zijn op de persoon aan wie het nieuws van het onzichtbare door Allah zal worden geopenbaard. Tevens zullen wij degene die door Allah zijn gezonden rasul noemen. Het verschil is dat, na onze Heilige Profeet Muhammad tot de Dag des Oordeels, er geen profeet aan wie een nieuwe Sharia geopenbaard zal worden, zal verschijnen, noch zal er aan

iemand de titel van het profeetschap verleend worden zonder tussenkomst van de Heilige Profeet en zonder het bereiken van een dergelijk stadium als fana fir-Rasul waarbij hij de namen Muhammad en Ahmad in de hemel zal krijgen. En degene die een dergelijke aanspraak maakt doet wel degelijk aan ketterij.”

[Paragraaf nr. 7] Het echte geheim in deze is dat de betekenis van Khataman-Nabiyin vereist dat, zolang er nog een scheiding wordt gevormd door een sluier, het benoemen van een persoon tot nabi zal leiden tot verbreking van het zegel dat aan de Khatam wordt toegekend. Als echter een persoon die opgaat in de Khataman-Nabiyin door een volledige vereniging en afwezigheid van verschil, en de naam en het gezicht van Muhammad dat op een spiegelbeeld van hem lijkt kan hij nabi worden genoemd door middel van zill zonder het zegel te verbreken. Vandaar dat, ondanks de aanspraak op profeetschap van de persoon die de namen Muhammad en Ahmad draagt, bij wijze van zill, onze meester Muhammad nog steeds Khataman-Nabiyin is, omdat deze tweede Muhammad het beeld en de naam van de heilige profeet Muhammad (vrede en de zegeningen van Allah zij met hem) draagt. Jezus, kan echter niet komen zonder het zegel te verbreken omdat zijn profeetschap een aparte is.

[Paragraaf nr. 8] En als een persoon geen profeet en boodschapper kan zijn in de zin van burooz, wat is dan de betekenis van het volgende: “Leid ons op het rechte pad, het pad van hen aan wie Gij gunsten heeft geschonken. “[de Quran, 1:5-6]

Auteur's Voetnoot [# 1]: Vergeet niet dat deze Umma elke zegening die werd geschonken aan de vroegere profeten en de waarachtigen (Siddiq) is beloofd. a) Onder de gunsten zijn de profetieën en voorspellingen op grond waarvan de profeten nabi b) werden genoemd, maar de Quran sluit de deur van de kennis van het ongeziene voor iedereen behalve een Nabi, of in feite een Rasul, zoals blijkt uit het vers: “Allah maakt Zijn ongeziene niet bekend aan iedereen, met uitzondering van een Rasul wie Hij zelf verkiest.” c) Dus om de kennis van de heilig ongeziene te bereiken, is het noodzakelijk om een profeet te zijn. Het vers “aan wie Gij gunsten hebt geschonken” d) getuigt dat deze Umma niet wordt ontnomen van de heilige onzichtbare die volgens het vers geciteerd, impliceert het profeetschap en boodschapperschap. Maar de directe weg voor het bereiken hiervan is gesloten en dus moet worden erkend dat, voor dit geschenk, de weg van burooz, zill en Fana fir-Rasul nog steeds open is.

Hierbij moet worden bedacht dat volgens deze zin, ik het profeetschap en boodschapperschap niet kan weigeren. Het is in die zin dat de Beloofde Messias Nabi is genoemd in de Sahih Muslim.

[Paragraaf nr. 9] Als degene die nieuws van het onzichtbare ontvangt van Allah geen Nabi mag worden genoemd, vertel ons dan hoe hij zou moeten heten? Als er wordt gezegd dat hij muhaddas moet worden genoemd, zeg ik dat in geen enkel lexicon de betekenis van tahdees wordt gegeven als ‘het openbaar maken van het ongeziene’. De betekenis van Nubuwwat is echter het openbaren van ongeziene zaken. Nabi is een woord dat dezelfde betekenis heeft in zowel het Arabisch als het Hebreeuws. In het Hebreeuws is de term Naabi, en is afgeleid van naabaa wat betekent “om te profeteren, na ontvangst van kennisgeving van Allah”. En het is geen vereiste voor een nabi dat hij een brenger is van shariah. Dit is een loutere gave waardoor zaken van het ongeziene zijn vermeld. Zoals ik tot op dit moment ongeveer 150 profetieën van Allah heb ontvangen, en met mijn eigen ogen duidelijk heb gezien dat zij werden vervuld, kan ik de toepassing van het woord nabi of Rasul om mijzelf ontkennen? En als Allah de Almachtige mij zelf deze titels geeft, hoe kan ik deze dan weigeren of iemand anders dan Hem vrezen?

[Paragraaf 10] Ik zweer bij Allah, die mij heeft gezonden - en moge Hij de degenen die verzinnen vervloeken - dat Hij mij als de Beloofde Messias heeft gestuurd. En net zoals ik in de verzen van de Heilige Quran geloof, geloof ik ook, zonder verschil van een jota, de openlijke openbaring van Allah, die ik ontvang en waarvan de waarheid mij door herhaalde tekenen is gebleken. Ik kan onder ede van het Huis van Allah zweren dat de heilige openbaring die op mij nederdaalt, het woord van dezelfde Allah is die Zijn woord naar Mozes, Jezus en Muhammad Mustafa (vrede en zegeningen van Allah rusten over hem) heeft gezonden. Zowel de aarde als de hemel zullen voor mij getuigen. Zo verkondigden zowel de hemel als de aarde dat ik de khalifa (gezant) van Allah ben. Volgens de profetieën was het echter nodig dat ik niet herkend zou worden, zodat degenen wiens hart gesluierd zijn, mij niet accepteren. Ik weet dat Allah mij zeker zal helpen, omdat Hij Zijn boodschappers altijd heeft geholpen. Niemand kan mij verslaan zonder de hulp van Allah.

Waar ik ook het profeetschap en het boodschapperschap heb ontkend is het alleen in die zin dat ik niet de onafhankelijke drager van een sharia en niet een onafhankelijke profeet ben. Het is in de zin van dat doordat ik door de Boodschapper die ik volg en geestelijk ben verheven, en zijn naam voor mijzelf heb verkregen, ik kennis heb ontvangen van het onzichtbare van Allah door de bemiddeling van de Heilige Profeet. Hierdoor ben ik een boodschapper en een profeet doch zonder een nieuwe sharia. Ik heb nooit ontkend dat ik in deze context een profeet ben genoemd. In feite is dit de context waarin Allah mij als nabi en rasul heeft aangesproken. Noch ontken ik nu dat ik een profeet en boodschapper ben in deze zin. En mijn verklaring, “Ik ben geen boodschapper

noch drager van een schrift”, betekent alleen maar dat ik geen bezitter van de sharia ben (Sahib-i Sjaria).

Niettemin moet absoluut worden gerealiseerd en nooit worden onderschat dat ondanks ik ben benaderd als nabi en rasul, ik door Allah ben geïnformeerd dat al deze genaden niet aan mij zijn geschonken zonder bemiddeling, maar dat er een heilig wezen in hemel is, namelijk, Muhammad mustafa, moge vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn, wiens geestelijke genade ik heb ontvangen. Vanwege deze bemiddeling en door in hem te zijn overgegaan, en zijn namen Muhammad en Ahmad te hebben ontvangen, ben ik een rasul en nabi, dat is dus iemand die is gestuurd en iemand die nieuws ontvangt van het ongeziene van Allah. Op deze manier is de zegel van Khataman-Nabiyin bewaard gebleven aangezien ik dezelfde naam heb ontvangen in de zin van beeld en reflectie, door de spiegel van liefde.

Als iemand verontwaardigd is over deze Goddelijke openbaring, over waarom Allah de Almachtige mij nabi en rasul heeft genoemd, is het zijn eigen dwaasheid omdat het zegel dat door Allah is ingesteld niet wordt verbroken door mijn profeet en boodschapper te zijn.

Voetnoot van de auteur [# 2]: op deze manier wordt het voorspelde zegel van Khataman-Nabiyin niet verbroken, en worden de leden van de Umma niet beroofd van dat gevoel van profeetschap dat overeenkomt met het vers “Allah maakt zijn ongeziene niet bekend aan iemand ...” Maar door Jezus, wiens profeetschap 600 jaar voor de Islam werd gevestigd, te laten nederdalen resteert er helemaal niets van de Islam, en de Khataman-Nabiyin wordt dan duidelijk vervalst. De tegenstanders zullen dit alleen maar tegen mij misbruiken, laat hen dat maar doen. “De onrechtvaardigen zullen weten naar welke eindbestemming zij zullen terugkeren. (De Heilige Quran: 26: 227)”.

[Paragraaf Nr. 11] Het is duidelijk dat, precies zoals ik over mijzelf zeg dat Allah mij als nabi en rasul heeft aangesproken, mijn tegenstanders hetzelfde beweren over Jezus, zoon van Maria, dat hij zal terugkeren naar de wereld na onze Heilige Profeet. Aangezien hij een profeet is, geldt hetzelfde bezwaar tegen zijn komst als tegen mij, namelijk dat het zegel van de finaliteit van Khataman-Nabiyin zal worden verbroken. Maar ik zeg dat na de Heilige Profeet, die in werkelijkheid de Khataman-Nabiyin was, mijn aanroepen met de woorden nabi en rasul geen bezwaar is en wordt het zegel van finaliteit daardoor ook niet verbroken. Want ik heb keer op keer uitgelegd dat, in overeenstemming met het vers “anderen uit hun midden die zich nog niet bij hen hebben aangesloten” [de Quran, 62: 3], ik dezelfde profeet ben, de Khatam al-anbiya, in de zin van burooz. Twintig jaar geleden in Barahin Ahmadiyya noemde Allah mij Muhammad en Ahmad en verklaarde mij dat ik de

belichaming was van de Heilige Profeet. Vandaar dat op deze manier de Heilige Profeet, die de Khatam al-anbiya is, niet lijdt door mijn profeetschap omdat een weerspiegeling niet gescheiden is van het origineel. En aangezien, in de betekenis van reflectie (zill), ik Muhammad ben, verbreekt het zegel van Khataman-Nabiyin niet, omdat het profeetschap van Muhammad beperkt blijft tot Muhammad. Met andere woorden, Muhammad, moge vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn, is de profeet en niemand anders.

[Paragraaf nr. 12] Zoals ik Muhammad ben in de zin van burooz, en al zijn verworvenheden, inclusief zijn profeetschap, worden geprojecteerd als een beeld door middel van buroos in mijn spiegel van reflectie, wie is dan de andere persoon die afzonderlijk aanspraak heeft gemaakt op het profeetschap?

Als je me niet accepteert, begrijp het dan op deze manier dat de beloofde Mahdi verwant moet zijn aan de Heilige Profeet zowel in creatie als in natuur, en zijn naam moet overeenkomen met die van de Heilige Profeet, dat wil zeggen dat zijn naam ook Muhammad en Ahmad zal zijn en hij moet uit zijn lijn komen (AHL-bait).

Voetnoot van de auteur [# 3]: Het is bekend uit de geschiedenis van mijn voorouders dat een grootmoeder van mij behoorde tot de adellijke familie van Saadaat en de Bani Fatima. De Heilige Profeet heeft dit ook bevestigd en zei tegen mij in een droom: “Salmaan is van de mensen in mijn huis, die de eigenschappen van Hasan hebben.” Hij noemde me Salmaan [een metgezel van de Heilige Profeet, van Perzische afkomst], wat “twee salm” betekent. Salm betekent in het Arabisch verzoening, en daarom is het voorbestemd dat twee soorten verzoening in mijn handen zullen plaatsvinden. De ene is intern die de interne vijandschap en tweedracht zal verwijderen, en de andere is extern die, door de oorzaken van externe oppositie te elimineren en de grootheid van de Islam aan te tonen, de volgelingen van andere religies naar de Islam zal trekken. Het lijkt erop dat met de in Hadies genoemde Salmaan ook mijzelf wordt bedoeld, want de profetie van twee verzoeningen is niet door Salmaan zelf vervuld. Ik zeg, nadat ik openbaring van Allah heb ontvangen, dat ik van Perzische afkomst ben en volgens de hadies in Kanz al-Ummal zijn de Perzen uit de Israëlieten en het geslacht van de Heilige Profeet. In een visioen legde Hazrat Fatima mijn hoofd op haar schoot en liet me zien dat ik tot haar nageslacht behoor. Deze visioen is in Barahin Ahmadiyya.

Noot van de uitgever: In het verslag van dit visioen in Barahin Ahmadiyya staat: “Toen verschenen er vijf knappe, aangename en mooie personen, namelijk de Boodschapper van Allah, vrede zij met hem, Ali, Hasan, Husain en Fatima, moge Allah tevreden met hen zijn. Een van hen, en ik meen me te herinneren dat het Fatima was, met enorme liefde en genegenheid, als een

vreundelijke moeder, legde mijn hoofd op haar schoot.” [De noot van de uitgever was aan alle edities van dit boekje toegevoegd (zowel Lahori als Qadiani) rond 1967 vanwege een vereiste van de autoriteiten in Pakistan.]

In sommige hadies wordt gezegd dat 'hij van mij zal zijn'. Dit is een belangrijke indicatie van het feit dat hij, vanuit spiritueel oogpunt, een nakomeling van de profeet en een beeld van zijn geest zal zijn. Een zeer krachtig bewijs dat dit ondersteunt, is dat de woorden waarin de Heilige Profeet de relatie heeft beschreven - zozeer zelfs dat de namen van de twee tot één zijn gemaakt - duidelijk laten zien dat hij wilde overbrengen dat deze beloofde burooz zou zijn zoals Joshua een burooz van Mozes was. Het is niet nodig dat de burooz een zoon of kleinzoon van de moeder is. Het is echter noodzakelijk dat, in termen van spirituele relatie, de burooz zijn nakomeling moet zijn, en vanaf het begin moet er wederzijdse aantrekkingskracht en verbinding tussen hen zijn. Het is daarom volkomen afwijkend van de status van de kennis van de Heilige Profeet om te denken dat hij de beschrijving die nodig is om de betekenis van burooz uit te drukken, buiten beschouwing laat en in plaats daarvan verklaart dat hij zijn kleinzoon van moeders kant zou zijn. Wat heeft een maternale kleinzoon te maken met Burooz? Als een dergelijke verbinding nodig was om een burooz te zijn, waarom was dan de onvolmaakte relatie van slechts een kleinzoon van moeders kant vereist? Het had dan zoon moeten zijn. Allah de Almachtige in Zijn Heilige Woord heeft echter ontkend dat de Heilige Profeet een vader van iemand is, maar heeft het nieuws van een burooz gegeven. Als burooz niet bedoeld is, hoe konden de metgezellen van deze beloofde dan beschouwd worden als metgezellen van de Heilige Profeet in het vers “anderen uit hen”? Ontkenning van burooz impliceert een afwijzing van dit vers.

[Paragraaf 13] Mensen die in fysieke termen denken, hebben dit op verschillende manieren beschouwd als een beloofde afstammeling van Hasan, of van Husain, of van Abbas. Maar de Heilige Profeet bedoelde alleen dat hij, als een afstammeling, zijn erfgenaam zou zijn - erfgenaam van zijn naam, erfgenaam van zijn aard, erfgenaam van zijn kennis en erfgenaam van zijn spiritualiteit - zijn beeld in zichzelf van elk aspect. Niet uit zichzelf, maar van de Heilige Profeet zou hij alles verwerven door in hem op te gaan en zijn gezicht in hem te weerspiegelen. Net zoals hij zijn naam, zijn aard en zijn kennis in de zin van reflectie (zill) zal ontvangen, zal hij op dezelfde manier zijn titel nabi ontvangen, omdat het burooz-beeld niet compleet kan zijn als het niet de eigenschappen van zijn oorspronkelijke bezitter in alle opzichten heeft. Omdat profetschap ook een kwaliteit van een nabi is, is het essentieel dat het zich manifesteert in het beeld van de burooz. Alle profeten hebben beweerd dat de burooz een perfect beeld is van het origineel, zozeer dat zelfs de naam één wordt. Daarom is het duidelijk dat, net zoals Muhammad en Ahmad in de

betekenis van Burooz worden genoemd, er geen twee Muhammads en twee Ahmads zijn. Evenzo wordt met het gebruik van Nabi en Rasul in de betekenis van Burooz niet bedoeld dat het zegel van Khataman -Nabiyin is verbroken, omdat de burooz geen apart bestaan heeft. Op deze manier blijft het profeetschap met de naam Muhammad beperkt tot Muhammad, moge vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn. Alle profeten, vrede zij met hen, zijn het erover eens dat er geen dualiteit in burooz is, want het station van burooz is zoals beschreven in het volgende gezegd: “Ik word u en u wordt mij, ik word het lichaam en u wordt de ziel, dus niemand kan daarna zeggen: ik ben de ene en u bent de andere.”

[Paragraaf 14] Als Jezus echter terugkeerde naar de wereld, hoe kon hij dat dan doen zonder het zegel van Khataman-Nabiyin te verbreken? Met andere woorden, de term Khataman-Nabiyin is een zegel van Allah dat op het profeetschap van de heilige profeet is aangebracht. Het is niet mogelijk dat dit zegel ooit zou kunnen breken. Het is echter mogelijk dat de Heilige Profeet, niet alleen een keer maar duizend keer, in de wereld komt in de zin van burooz en zijn profeetschap uitdrukt op de manier van burooz samen met zijn andere kwaliteiten. En deze specifieke burooz was een bevestigde belofte van Allah, zoals Hij zegt: “Anderen uit hun midden die zich nog niet bij hen hebben aangesloten”. De profeten voelen hun waardigheid niet geschonden door hun burooz omdat zoiets hun vorm en imago is, maar ze zouden het zeker voelen in het geval van iemand anders. Bedenk eens hoe Mozes, toen hij de Heilige Profeet Muhammad in de nacht van Miraj hoger zag stijgen dan zijn eigen positie, weende om zijn gevoel van eigenwaarde te tonen. Dus, gezien het feit dat Allah heeft gezegd dat “er geen andere profeet na jou zal komen”, als hij Jezus tegen Zijn eigen woord zou sturen, zou deze daad dan erg schadelijk zijn voor de Heilige Profeet!

[Paragraaf nr. 15] Kort gezegd, profeetschap in de zin van burooz maakt geen verschil voor de finaliteit van profeetschap, noch is het zegel verbroken. Maar de komst van een andere profeet ondermijnt de Islam en het is een grote belediging voor de heilige profeet Muhammad (saw) dat de grote taak van het doden van de Dajjal (antichrist) door Jezus wordt volbracht en niet door hem. En het heilige vers “maar hij is de Boodschapper van Allah en de Khataman-Nabiyin” is, moge Allah ons vergeven, erdoor vervalst. Er is een verborgen profetie in dit vers, namelijk dat een zegel op profeetschap is aangebracht tot de Dag des Oordeels. En behalve een burooz, die het wezen van de Heilige Profeet zelf is, heeft niemand de macht om kennis van het ongeziene van Allah te ontvangen op een duidelijke en openlijke manier zoals profeten. Omdat de burooz van Muhammad (saw) die van oudsher werd beloofd, mijzelf is, is het profeetschap in de zin van burooz mij geschonken. De hele wereld is nu

hulpeloos tegenover dit profeetschap omdat er een zegel op profeetschap is aangebracht. Een burooz van Muhammad (saw), met al zijn kwaliteiten, was bestemd voor de laatste dagen, en daarom is hij verschenen. Behalve dit venster, is er geen ander venster meer over om water uit de fontein van profeetschap te verkrijgen.

[Paragraaf nr. 16] Samenvattend wordt het zegel van finaliteit niet verbroken door profeetschap en boodschapperschap in de zin van burooz. Maar het concept van de afdaling van Jezus, wat impliceert ontkenning van het vers “maar hij is de Boodschapper van Allah en de Khataman-Nabiyin,” verbreekt het zegel van finaliteit. Er is geen spoor van dit betekenisloze en tegenstrijdige geloof in de Heilige Quran; en hoe zou het er kunnen zijn, want het is duidelijk in strijd met het bovenstaande vers. De komst van een burooz-profeet en -boodschapper wordt echter vastgesteld vanuit de Heilige Quran, zoals duidelijk blijkt uit het vers “anderen uit hun midden”. Een subtiliteit van uitdrukking in dit vers is dat die groep hier is genoemd die wordt beschouwd als te zijn opgenomen onder de metgezellen van de Heilige Profeet. Maar er is hier geen expliciete vermelding van de burooz, d.w.z. de beloofde Messias, door wie deze mensen werden beschouwd als de metgezellen en werden beschouwd, net als zij, onder de leiding van de Heilige Profeet zelf te zijn. Dit weglaten van verwijzing is bedoeld om aan te geven dat de burooz geen eigen bestaan heeft, en daarom wordt het zegel van finaliteit niet verbroken door zijn burooz-profeetschap en boodschapperschap. Daarom wordt hij in dit vers behandeld als een niet-bestaand wezen en wordt de Heilige Profeet in zijn plaats genoemd. Evenzo is er in het vers “Wij hebben u al-kausar gegeven” [de Quran, 108: 1] de belofte van een burooz in wiens tijd kausar (overvloed) zal verschijnen, dat wil zeggen fonteinen van geestelijke zegeningen zullen stromen en een overvloed van mensen in de wereld zal ware volgelingen van de Islam worden. Ook in dit vers wordt de noodzaak voor fysiek nageslacht klein en wordt een profetie gegeven over buroozi-nakomelingen. En hoewel Allah mij het voorrecht heeft verleend om zowel een Israëliet als een Fatimi te zijn, met een deel van beide aandelen, geef ik voorrang aan de spirituele relatie die de buroozverbinding is.

[Paragraaf 17] Nu wil ik met al dit schrijven zeggen dat onwetende tegenstanders mij beschuldigen van het beweren een profeet en boodschapper te zijn. Ik beweer dat niet. Ik ben noch een profeet, noch een boodschapper in de zin die zij voor ogen hebben. Ik ben echter een profeet en een boodschapper in de zin die ik zojuist heb uitgelegd. Vandaar dat de persoon die mij kwaadaardig beschuldigt van het claimen van profeetschap en boodschapper zijn een leugenaar en kwaadaardig is. Het is de vorm van burooz die me heeft gemaakt tot een profeet en een boodschapper, en het is slechts op deze basis

dat Allah me keer op keer nabi en rasul heeft genoemd, in de zin van burooz. Mijn eigen zelf komt er niet in, maar wel dat van de Heilige Profeet Muhammad, moge vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn. Het was om deze reden dat ik “Muhammad” en “Ahmad” werd genoemd. Dus profeetschap en boodschapperschap gingen niet naar iemand anders. Wat aan Muhammad toebehoorde, bleef bij Muhammad, vrede en zegeningen zij met hem.

Mirza Ghulam Ahmad van Qadian, (5 november 1901 G.T.)

134. Khutbah Ilhamiyyah (17 oktober 1902), p.c.

“En dit is uit Allah’s genade en gunst dat Hij deze overwinning heeft bestemd voor de handen van de Messias van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), zodat Hij aan de mensen kan aantonen dat de Islamitische Messias de Israëlitische overtreft in bepaalde aspecten en dit is omdat de christenen overdreven in het geval van Christus en de vergelding van Allah over zich hadden uitgeroepen. Dus als dat de waardigheid van de Islamitische Messias is, hoe groot is dan de waardigheid van de Heilige Profeet tot wiens Ummah hij behoort.” - (Aankondiging van 25 augustus 1901.)

135. Idem, pp. 8, 9

“En hierna wordt de mantel van Khilafah door Allah aan de volmaakte man geschonken en hij is doordrongen van de kleur van Goddelijkheid (Uluhiyyah) door middel van Zill zodat het station van Khilafah kan worden gevestigd.”

136. Idem, p. 35

“Ik heb de keten van heiligheid (wilayah) beëindigd, omdat onze leider, de Heilige Profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), de keten van profeetschap heeft beëindigd. Hij is de laatste van de profeten (Khatam al-Anbiya) en ik ben de laatste der heiligen (Khatam al-Auliya). Er is geen heilige (wali) na mij behalve hij die van mij is en in mijn voetsporen staat.”

137. Idem, p. 114

“Deze Ummah is de beste Ummah. Het is begaafd met zulke mogelijkheden voor vooruitgang dat het heel goed mogelijk is dat sommige van zijn aanhangers net als profeten kunnen worden.”

138. *Idem, pp. 167-168*

“Ongetwijfeld heeft Allah mij Adam gemaakt en mij al die dingen geschonken, en mij manifestatie (booruz) van het zegel der profeten en leider van de boodschappers gemaakt. En het geheim daarin is dat Allah vanaf het allereerste begin had besloten dat Hij deze Adam die in het laatste tijdperk de laatste van de opvolgers (khatam al-khulafa) zou zijn, zou doen verrijzen.”

139. *Idem, p. b*

“En het profeetschap is beëindigd met onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), en er is geen profeet na hem dan degene die door zijn licht wordt verlicht en zijn erfgenaam door Allah is geworden. Je moet weten dat die finaliteit (khatamiyah) vanaf het begin aan Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) werd verleend en daarna aan degene die werd onderwezen door zijn geest en tot zijn zill werd gemaakt. Zo gezegend zijn zowel de meester als de discipel!”

140. *Idem, p. e (Aankondiging over de Minaret van de Messias)*

“En toen kwamen de stappen van de Heilige Profeet hoger door de hemelse reis en ontving hij de rang van qaba qausain (de maat of één koord van twee bogen). Dit was om te bewijzen dat de Heilige Profeet (vrede zij met hem), de meest complete en perfecte manifestatie van Goddelijke eigenschappen was.”

141. *Risalah Jihad (22 mei 1890), supplement, pp. 3, 4*

“En de naam 'Messias' werd hem gegeven, net zoals de weerspiegeling van een persoon in water of een spiegel figuurlijk de naam van die persoon kon krijgen.”

142. *Tuhfah Golarwiyyah (1 september 1 1902), p. 24 voetnoot*

“Hier laten de woorden boodschapper (rasul) en profeet (nabi) voor mij in de Goddelijke openbaring zien dat ik een rasul en nabi van Allah ben - de toepassing van deze woorden is bij wijze van metafoor en vergelijking. Want het is beslist niet ongepast om de woorden rasul of nabi toe te passen op een persoon die rechtstreeks van Allah openbaring ontvangt en zeker door Allah wordt toegesproken zoals in het geval van profeten. Anderzijds is dit een welsprekende vergelijking (isti'arah). Dat is waarom in Sahih al-Bukhari en Sahih al-Muslim, het evangelie en het boek Daniël en boeken van andere

profeten, ik ook met de naam profeet ben genoemd. In de boeken van sommige profeten is het woord 'engel' voorgekomen als een vergelijking voor mij. De profeet Daniel heeft mij de naam 'Mickael' gegeven in zijn boek. En in het Hebreeuws betekent dit woord letterlijk 'als God'."

143. Idem, p. 81

"Als de massa's helemaal geen aandeel hadden in de esoterische visioenen (batini kushuf), dan zou ten tijde van Allah's zending van zijn boodschappers, profeten en muhaddasin, betwijfeld worden of dergelijke personen misschien leugenaars waren of dat ze de hulp van astrologie inriepen of zelfs gebruik maakten van een of ander apparaat. Dus om dergelijke twijfels weg te nemen, heeft Allah aan de mensen in het algemeen een beetje gegeven wat Hij zijn boodschappers en profeten in deze naam heeft geschonken."

144. Idem, p. 83

"De Heilige Quran heeft de dood van Jezus in de verzen verklaard: 'Maar toen U mij hebt doen sterven' en 'al de boodschappers voor hem zijn overleden'; op dezelfde manier in het vers: 'Vandaag heb ik voor u uw religie vervolmaakt' en dat 'maar hij is de Boodschapper van Allah en het zegel der profeten,' dat het profeetschap duidelijk ten einde is gebracht en het is in duidelijke woorden verklaard dat de Heilige Profeet (vrede zij met hem)), de laatste van de profeten (Khatam al-Anbiya) is zoals in het vers is vermeld: wa la-kin rasul-lul lahi wa khatam-an Nabiyeen (maar hij is de Boodschapper van Allah en het zegel der profeten) Maar degenen die Jezus terugbrengen naar deze wereld geloven dat hij zou terugkeren met zijn profeetschap en dat Gabriël vijfenveertig jaar lang continu op hem zou neerdalen met profetische openbaring (wahy-i nabuwat). Wat blijft er dan over van de finaliteit van Profeetschap (Khatm-i Nubuwwat) en de finaliteit van profetische openbaring met zo'n overtuiging? In plaats daarvan zou Jezus de laatste van de profeten zijn (khatam al-anbiya)."

145. Idem, p. 84

"Als de Messias in feite naar deze wereld moet terugkeren en Gabriël vijfenveertig jaar met profetische openbaring op hem neerdaalt, wat zal er dan gebeuren met de religie van de Islam? En zal het de finaliteit van het profeetschap niet bezoedelen? En de finaliteit van de openbaring met de Quran?"

146. Idem, p. 91

“Een khalifah zal ook in deze Ummah verschijnen als de laatste in de volgorde van khilafat-i Muhammadiya. Hij zal een mujaddid zijn en lijken op Jezus, vrede zij met hem, in zijn eigenschappen.”

147. Idem, p. 130

“Het woord min-ni (van mij) dat hier wordt gebruikt, betekent niet noodzakelijkerwijs dat 'hij uit de Quraish komt', anders zou dit rapport eenvoudig gezegd hebben dat Mahdi een Quraisiet was en de significantie van een groter belang niet beter had kunnen beschrijven. Maar de betekenis waarin ik het woord min-ni heb genomen, bewijst duidelijk dat hij moraal, voortreffelijkheid, wonderen en unieke wijze van Goddelijke communicatie van de Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem zal erven. Dit bewijst ook dat de Mahdi een volmaakte wezen zal zijn die perfect is in zijn moraal en weerspiegeling (zill) van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), in deze zaken. Dit is de betekenis van het woord min-ni.”

148. Ijaz Ahmadi (15 november 1902), p. 24

“En sommige mensen zeggen dat als er een fout is in het begrijpen van een inspiratie (ilham), de hele zaak twijfelachtig wordt en wordt aangenomen dat de profeet, boodschapper of muhaddas zijn bewering misschien ook verkeerd heeft begrepen. Een dergelijke gedachte is alleen maar onzin en alleen mentaal gestoorde personen kunnen zich zo uiten.”

149. Idem, p. 26

“Het geloof (yaqin) dat is ingebed in het hart van een profeet over zijn missie is niet alleen diepgeworteld, maar heeft ook duidelijke argumenten als daglicht en overvloedig om het onwankelbaar te maken. En als er een fout is in het begrijpen van kleine details, heeft het de minste effect op hun overtuiging Profeten en boodschappers bekijken hun claims en leringen van dichtbij en het is zo overweldigend dat er geen schaduw van twijfel in achterblijft. Echter, in het geval van onbeduidende zaken die zeer weinig zijn, visualiseren zij ze van een afstand en soms kunnen ze zich vergissen in hun beoordeling. De onjuiste conclusies van Jezus Christus, moge de vrede van Allah met hem zijn, over sommige van zijn profetieën kunnen als voorbeeld worden aangehaald. Hij

maakte echter helemaal geen fout over zijn profeetschap waarvan de realiteit hem herhaaldelijk van dichtbij was getoond.”

150. Kasht-i Nuh (15 oktober 1902), p. 15

“Er is nu geen boek op deze aarde voor de begeleiding van de mensheid behalve de Quran en geen boodschapper en bemiddelaar (shafi ') voor de kinderen van Adam behalve Muhammad, de uitverkorene, vrede en zegeningen van Allah zij met hem.” “Wat Allah van je verwacht is een onvoorwaardelijk geloof dat er geen God is dan Hij en dat Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, zijn profeet is en de laatste en meest uitstekende van zijn profeten is. Geen profeet zal nu na hem komen maar slechts degene die geestelijk gekleed is in zijn kled, want de dienaar staat niet los van zijn meester en de tak is niet onafhankelijk van zijn wortel. Al wie in zijn meester volledig is opgegaan, ontvangt de titel van profeet van Allah. Hij breekt op geen enkele manier het zegel van het profeetschap. Het is precies zoals iemand zijn spiegelbeeld ziet. Hoewel er blijkbaar twee personen lijken te zijn, is de persoon in feite één. Het verschil bestaat alleen tussen de reflectie en het origineel.”

151. Idem, p. 49

“Het is het resultaat van het verhoren van het gebed van de Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, zoals vermeld in de Quran dat de goede en rechtvaardige personen uit de Muslims, vooral de volmaakte, erfgenamen zijn geworden van de Israëliische profeten. In feite is het verheffen van de beloofde Messias onder de Muslims ook het resultaat van het verhoren van dit gebed. Hoewel veel goede en rechtvaardige mensen onder de Muslims innerlijk gelijkenis hebben met de Israëliische profeten, is de beloofde Messias van deze umma door de wil en het besluit van Allah ook uiterlijk in vergelijking met de Israëliische Messias geplaatst, zodat de gelijkenis tussen de Mozaïsche en Muhammadaanse volgelingen duidelijk kan worden begrepen.”

152. Tuhfah al-Nadwah (Oktober 6, 1902), p. 4

“Ik ben Allah's profeet bij wijze van reflectie en metafoor en het is aan elke Muslim om mij te gehoorzamen op het gebied van religie en mij te accepteren als de beloofde Messias. Iedereen die niet op mijn oproep reageert, ook al is hij Muslim en mij niet accepteert als bemiddelaar in religieuze zaken en de Beloofde Messias en mijn openbaring niet beschouwt als goddelijk en authentiek, is verantwoording verschuldigd aan Allah omdat hij heeft afgewezen wat hij op het juiste moment had moeten accepteren.”

153. Recensie over het debat tussen Muhammad Hussain van Batala en Abdullah Chakralwi (27 november 1902), pp: 6, 7

“Muhammad (saw) is niet de vader van een van uw mannen, maar hij is de Boodschapper van Allah en het zegel der profeten.' Het is duidelijk dat het woord la-kin in de Arabische taal wordt gebruikt voor istidrak, dat wil zeggen voor de verwijdering van wat er eerder is gebeurd. Dus in het eerste deel van het vers is de kwestie die als uitgestorven wordt beschouwd of, met andere woorden, waarvan het bestaan is geweigerd in het wezen van de Heilige Profeet, de vader van enige van de mannen in fysieke zin. Dus met het woord la-kin werd de twijfel in het bestaan van een dergelijke relatie ontkend door de Heilige Profeet te verklaren als Khatam al-Anbiya (Laatste van de Profeten) wat betekent dat de zegeningen van het profeetschap hebben eindigde met hem en de voortreffelijkheid van profeetschap zal nu alleen worden verleend aan de persoon wiens daden en verrichtingen het zegel van de gehoorzaamheid van de Heilige Profeet dragen. En dat is hoe hij de zoon en erfgenaam van de Heilige Profeet moet zijn. In dit vers is dat profeetschap, hoewel het zonder wet kan zijn (Shari'ah), volledig afgesloten, en niemand kan nu opstaan als een profeet onafhankelijk van de Heilige Profeet voor zover het profeetschap nu wordt gevoed en verlicht door de lamp van het profeetschap van Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem. Met andere woorden, de bezitter van zulk een voortreffelijkheid moet een volgeling (ummati) zijn van het ene aspect en ontvanger zijn van profetische voortreffelijkheid als gevolg van de verwerving van Muhammads licht in het andere geval. Zo staat het nu definitief vast dat de deur van onafhankelijk profeetschap, die direct wordt verkregen, voor altijd is gesloten na de Heilige Profeet Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem.”

154. Al-Huda wal-Tabsirah li-man yara (12 juni 1902), p. 1

“Vrede en zegeningen van Allah zij met de Laatste van de Boodschappers. De finaliteit van het profeetschap in hem rechtvaardigde dat mensen die op profeten lijken in zijn Ummah zouden verschijnen.”

155. Idem, p. 31

“Luister! Alle (spirituele) statussen staan onder het gezag van Allah en dit is een van de wonderen van het glorieuze Boek (de Quran). Deze statussen worden verleend aan de perfecte volgelingen (muqarrabin) van de Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, volgens hun

mogelijkheden, omdat wonderen vereisen dat geestelijke voortreffelijkheden doorgaan tot de dag van de opstanding. De zegeningen van de voortreffelijkheden van de Heilige Profeet worden verleend aan zijn opvolgers bij wijze van reflectie. Was het niet zo geweest, dan zouden de zegeningen van profeetschap zijn uitgestorven (batil). Deze opvolgers zijn dus indrukken van hun preceptor (de Heilige Profeet) die hen is voorgegaan en zijn in zekere zin de ware weerspiegeling van het beeld, alsof ze in een spiegel zijn. Ze hebben zichzelf opgeheven en schuwen de hypocrisie ... Dus, welke bovennatuurlijke daden of woorden er ook lijken op die in de Schriften, zij zijn niet hun persoonlijke prestaties, maar zijn in feite de leider van boodschappers, vrede en zegeningen van Allah, glorie zij met Hem, in de vorm van reflecties (zilliyat). Als u twijfelt aan de glorie en grootsheid van deze vrienden van de Barmhartige Allah, lees dan steeds opnieuw het Quranvers: 'het pad van degenen aan wie U gunsten hebt geschonken.'

156. Idem, p. 32

“Laat de vloek van Allah rusten op degenen die beweren dat ze een boek als de Quran kunnen produceren! De Quran is het wonder waarvan een dergelijke niet door iemand of jinn kan worden voortgebracht ... Het is een Goddelijke openbaring die geen parallel kent, hoewel er misschien openbaringen van Allah nog kunnen zijn. Goddelijke communicatie vindt plaats door openbaring en het is een erkend feit dat de omvang en de mate waarin Allah Zich aan de Heilige Profeet openbaarde, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, geen parallel kent in de pre- of post-periode van de Heilige Profeet. De grootsheid van de Quran-openbaring is veel beter dan de openbaring aan een wali (vriend van Allah), hoewel dergelijke woorden ook kunnen voorkomen in de laatste openbaringen.”

157. Dafi' al-Bala (23 april 1902), p. 13

“Ik ben een echte bemiddelaar (shafi') omdat ik de schaduw (zill) ben van de grote bemiddelaar (de Heilige Profeet) en zijn weerspiegeling die niet is geaccepteerd door de blinden van dit tijdperk. ... Allah heeft uit deze Ummah de beloofde Messias doen verrijzen die de vorige overtreft in zijn waardigheid en eminentie. En hij heeft deze tweede Messias Ghulam-Ahmad genoemd, dwz de dienaar van Ahmad om de christelijke Godheid daartegenover te stellen, die zelfs niet kan komen tot een gewone dienaar van de Heilige Profeet Ahmad. Met andere woorden, wat voor soort Messias is hij die zelfs inferieur is aan een dienaar van de Heilige Profeet Ahmad in de kwestie van nabijheid tot Allah en bemiddeling?”

158. Tiryaq al-Qulub, (28 oktober 1902), p. 3

“Ik ben de Messias van deze tijd en ik ben de Kalim al-Allah (Allah spreekt tot mij).”

159. Idem, p. 20

“De schrijver is waarlijk de mujaddid (hervormer) die volgens het gezegde van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) aan het begin van de veertiende eeuw zou worden verrezen. Elke verstandige en rechtvaardige persoon kan gemakkelijk begrijpen dat een mujaddid wordt verrezen om de kwaden uit te roeien die het meest schadelijk, gevaarlijk en fataal zijn voor de gemeenschappelijke samenleving en ongebreideld in zijn tijd. Dus, de mujaddid wordt in de hemel aangewezen in verband met de taak van zijn missie.”

160. Idem, p. 61

“Allah heeft deze boodschapper (rasul), d.w.z. de perfecte mujaddid, doen verrijzen om te bewijzen dat de religie van de Islam en haar leer alle andere religies en hun leer overtreffen met betrekking tot zegeningen, subtiliteit van kennis en hemelse tekenen.”

161. Idem, p. 68

“Toen ik de leeftijd van veertig bereikte, manifesteerde Allah mij door openbaring dat ik de mujaddid van deze eeuw was en de corruptie van het Kruis (dwz christelijk geloof) moet uitroeien. Dit was een duidelijke indicatie dat ik de Beloofde Messias ben.”

162. Idem, p. 77 (Uittreksel uit een brief van Raja Jahan Dad Khan)

“Wat de aanspraak op het boodschapperschap (risalah) betreft, was ik tevreden door Izalah Auham te doorlopen en te luisteren naar je ziel-inspirerende en hartverwarmende toespraak tijdens de Religions Conference in Lahore. Dit lijkt slechts een verzinsel en leugen die tegen jou is uitgevonden.”

163. Idem, p. 130

“Het is mijn vaste overtuiging vanaf het allereerste begin dat hij die mijn aanspraak ontkent geen kafir (niet-Muslim) of dajjal (anti-christ) is. * ... Ik

noem degene die de kalima reciteert geen kafir tot hij zelf de terugslag ondervindt door mij kafir en een bedrieger te verklaren.”

*Het is de moeite waard voor ogen te houden dat het ontkennen van iemands aanspraak hem tot een kafir maakt slechts het voorrecht is van alleen die profeten die Shari'ah en nieuwe geboden van Allah brengen. Wat betreft de geïnspireerde (mulhams) en die door Allah toegesproken (muhaddasin) behalve de bezitters van Shari'ah (sahib al-shari'ah), hoe groot hun waardigheid ook in de ogen van Allah is en hoezeer ze ook geëerd zijn door Allah toegesproken te zijn, maakt ontkenning van hun aanspraak niet dat iemand kafir wordt.

164. Idem, pp. 157, 158

“Laat de lezer niet aannemen dat ik mijzelf in deze verhandeling superieur heb gesteld ten opzichte van de Messias. Het is in feite een gedeeltelijke superioriteit (juz'i fazilat) die een niet-profeet kan hebben over een profeet, en alle geleerden en heiligen rijk in kennis ('ilm) en gnosis (ma'rifat) geven een dergelijke superioriteit toe. Het houdt geen diskwalificatie in, noch sta ik hier alleen tegenover. Alle heiligen en gnostici die voor mij zijn geweest, hebben de laatste Adam als zegel beschouwd van perfecte heiligheid (wilayat tamah) en de hele cirkel van de manifestaties (baruzat) voor de mensheid voltooid in zijn persoon. En in overeenstemming met hun ware visioenen (kushuf sahihah), geven ze hem de titel van de laatste Adam en hij is het die de Mahdi is van die tijd en de Beloofde Messias wordt genoemd ... Ik noem niemand die de heilige kalima reciteert een kafir, tenzij hij zelf kafir wordt door mij een kafir en een leugenaar te verklaren.”

165. Mawahib al-Rahman, (13 januari 1903), pp. 66, 67

“Een paar woorden over mijn overtuigingen: ik ben een Muslim en ik geloof dat de Quran het boek van Allah is en onze meester Hazrat Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, de profeet en boodschapper van Allah en zijn religie de beste van alle Godsdiensten is. Ik geloof ook dat hij (de Heilige Profeet) de laatste van de profeten is, en er is geen profeet na hem dan degene die gevoed wordt door zijn goedheid en zegeningen zal verschijnen zoals door hem is geprofeteerd. Allah communiceert met zijn vrienden (auliya) in deze Ummah, die de kleur van de profeten dragen, hoewel ze in werkelijkheid geen profeten zijn, omdat de Quran de Shari'ah heeft geperfectioneerd en de wereld geen andere Shari'ah nodig heeft. Zij ontvangen kennis over de Quran, maar voegen niets toe aan het Heilige Boek en trekken

er niets van af. Iedereen die het durft is een dader en een duivel. De term Khatm-i-Nubuwwat geeft aan dat alle excellenties van profeetschap zijn voltooid in de persoon van onze Boodschapper, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, die superieur is aan alle andere profeten. Ik geloof verder dat er geen profeet na hem is behalve degene onder zijn Ummah die geestelijk is begunstigd met zijn zegeningen. Zo'n profeetschap is noch onafhankelijk van de Heilige Profeet, noch op enige manier in tegenstrijd tot zijn profeetschap.”

166. Tazkirah al-Shahadatain (16 oktober 1903), p. 11

“Om te beweren dat Jezus van Israël uit de hemel zal neerdalen voor de reformatie van dergelijke Joden is volkomen irrationeel. Ten eerste omdat de komst van een profeet van buiten deze Ummah het zegel van profeetschap verbreekt en ten tweede heeft de Heilige Quran duidelijk de Heilige Profeet verklaard als het zegel der profeten (Khatam al-Anbiya), vrede en zegeningen van Allah zij met hem.”

167. Idem, p. 14

“Elke perfecte persoon die voor deze Ummah komt, wordt gevoed door de genade van de Heilige Profeet en zijn openbaring is de weerspiegeling (zill) van de openbaring van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Dit is het belangrijkste punt om te begrijpen.”

168. Idem, p. 29

“Hoewel duizenden heiligen en uitverkorenen van Allah in deze Ummah zijn verschenen, was geen van hen de beloofde behalve hij die zou komen in de naam van de Messias. Evenzo was geen van de profeten voor Jezus een beloofde. Het was alleen de Messias die was beloofd.”

169. Idem, p. 43

“Bij één gelegenheid had ik hem (dwz Sahibzada 'Abd al-Latif) het antwoord op een bezwaar uitgelegd en hij genoot er inderdaad van. Het bezwaar was dat (is hetzelfde als Mozes en zijn opvolgers waren als de Israëlitische profeten) dat het woord profeet voorkomt in de hadies voor de Beloofde Messias, terwijl alle andere opvolgers (Khulafa) van de Heilige Profeet deze naam niet hebben gekregen. Ik legde hem uit dat toen de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), het zegel van de profeten (Khatam al-Anbiya) was en er geen profeet na hem zou komen, het noemen van alle khalifah's met de titel

profeet het idee van de finaliteit van profeetschap (khatm-i nubuwwat) twijfelachtig zou maken. En als geen van de individuen zelfs profeet werd genoemd, dan zou het bezwaar van gebrek aan gelijkenis (mushabihat) daar zijn gebleven, omdat de opvolgers van Mozes profeten waren. Voorzichtigheid vereiste dat zoveel khalifas eerst moesten worden gezonden zonder hen 'profeet' te noemen waardoor deze status (martabah) een teken blijft voor de finaliteit van het profeetschap. En de laatste khalifa moet de naam profeet krijgen, zodat in de kwestie van khilafat de overeenkomst tussen de twee onderdanen wordt gevestigd. En ik heb keer op keer uitgelegd dat profeetschap van de Beloofde Messias alleen bij wijze van weerspiegeling (zill) is vanwege een perfecte manifestatie (booruz) van de Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, en zijnde geprofeteerd door de persoon van de Heilige Profeet (nafs). Alleen hij is het waard om een profeet te worden genoemd, zoals Allah hem in een van Zijn openbaringen heeft aangesproken: 'O Ahmad, u bent tot een boodschapper (mursaal) gemaakt' dat wil zeggen omdat u uw zelf voor de naam 'Ahmad' via baruz hebt gekozen en hoewel je (eigen) naam Ghulam Ahmad is, heb je op dezelfde manier via baruz de naam 'profeet' verdiend omdat Ahmad een profeet is (en) het profeetschap kan niet van hem worden gescheiden."

170. Idem, p. 85

"En ik ben volgens een bepaald aspect een profeet en aan de andere kant een volgeling van deze Ummah. Dit is gewoon een feit in mijn geval. Hebben zij in hun geschriften dan niet gevonden dat hij een profeet vanuit jullie midden zal zijn? Zijn deze karakteristieken van toepassing op Jezus?"

171. Lecture Islam, Sialkot (2 november 1904), p. 6

"Onze Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, was de tweede Adam voor het vestigen van spiritualiteit. Hij was eerder de echte Adam door wie alle menselijke deugden (fazail) het hoogtepunt bereikten en alle rechtvaardige instanties begonnen aan het werk van verheffen van menselijke vermogens op hun respectieve manier en geen enkele tak van de menselijke natuur bleef verstoken van de vrucht ervan, en het profeetschap eindigde met hem niet alleen omdat hij in de loop van de tijd als laatste verscheen, maar ook omdat alle excellenties van profeetschap met hem werden afgesloten. En omdat hij de perfecte manifestatie van Goddelijke eigenschappen was, met zijn Shari'ah, gecombineerd in zowel glorie als genade. Het is om deze reden dat hij twee namen draagt, dat wil zeggen, Muhammad en Ahmad, vrede en

zegeningen van Allah zij met hem. Zijn universele profeetschap kent geen beperkingen, het is eerder voor de hele wereld vanaf het allereerste begin.”

172. Idem, p. 7

“Omdat dit het laatste millennium is en het noodzakelijk was dat de imam van dit tijdperk aan het begin zou worden geboren. Er is nu noch een imam noch een messias na hem, maar slechts degene die zijn weerspiegeling is (zill). En deze Imam die door Allah de Beloofde Messias is genoemd, is een hervormer (mujaddid) voor deze eeuw evenals die van het laatste millennium.”

173. Idem, p. 30

“Zo iemand is begaafd met de liefde van Allah en met sympathie om zijn medemensen te verbeteren. Dus handelt hij in perfecte harmonie met Allah en komt hij geleidelijk dichterbij hem. Rechtschapen zielen worden naar hem toe getrokken net zoals de zon alle gebieden van de aarde naar zich toetrekt en tegelijkertijd door het planetaire systeem wordt aangetrokken, vergelijkbaar is met de staat van de volmaakte rechtvaardige ziel die in de terminologie van de Islam nabi, rasul of muhaddas wordt genoemd. Hij is gezegend met Goddelijke aanwezigheid en communicatie en wonderen worden via hem gemanifesteerd.”

174. Idem, pp. 24, 25

“En na al deze zaken heeft Allah onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) de meest duidelijke en zuivere openbaring verleend. Evenzo heeft Hij mij begunstigd met Zijn aanwezigheid en communicatie. Maar deze gunst is mij verleend vanwege mijn navolging van de profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Wanneer ik niet in zijn Ummah en zijn volger was geweest, zou mij deze gunst van aanwezigheid en communicatie niet zijn verleend, ondanks mijn handelingen ('amal') qua intensiteit gelijk is aan alle bergen van de wereld. Dit is uiteraard omdat elk profeetschap behalve het profeetschap van de Heilige Profeet Muhammad ten einde is gekomen. Er kan nu geen profeet zijn die de wet geeft, maar slechts één zonder wet uit de volgelingen van de Heilige Profeet. Ik ben zowel een volgeling als een profeet. Mijn profeetschap, dwz gemeenschap en communicatie met Allah, is ook een weerspiegeling (zill) van het profeetschap van de Heilige Profeet Muhammad, anders is mijn profeetschap niets. Het is het profeetschap van Muhammad dat zich in mij heeft gemanifesteerd. En omdat ik slechts een weerspiegeling (zill) en een volgeling (ummati) ben, is er

daarom niets denigrerend voor de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem).

“Voetnoot:”Het woord nabi (profeet) dat voor deze tijd wordt gebruikt, geeft alleen aan dat Allah wilt dat iemand wordt benoemd om de gave van perfecte goddelijke gemeenschap en communicatie te ontvangen voor de herleving van religie (tajdid-i din). Het doet op geen enkele manier aan suggereren dat een nieuwe wet (Shari'ah) nodig is omdat de wet (Shari'ah) is geëindigd met de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Zelfs de toepassing van het woord profeet na de Heilige Profeet is niet toegestaan tenzij hij ook een volger (ummati) wordt genoemd, wat betekent dat hij alle gunst (in'am) heeft ontvangen door de profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) te volgen, en niet rechtstreeks.”

175. Chashmah Masihi (1 maart, 1906), p. 14

“Mensen vragen mij hoe ik beweer de Beloofde Messias te zijn. Ik zeg dat door trouwe onderdanigheid aan de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) een persoon zelfs superieur aan Jezus kan worden. Diegenen met gebrek aan inzicht zouden zeggen dat het een godslastering is (kufr), maar omdat ze verstoken zijn van geloof, kunnen ze niet beseffen wat kufr is? In feite ligt kufr in hen. Hadden ze de betekenis van het vers geweten: 'Ihdinas sirat al-mustaqim, sirat al-Lazina an'amta 'alaihim' (leid ons op het juiste pad, het pad van degenen aan wie U gunsten hebt geschonken - 1: 4, 5), dan zouden zij dergelijke woorden niet hebben uitgesproken. Allah spoort ons aan dat door een volledig volgen van deze Boodschapper (Muhammad), vrede en zegeningen van Allah zij met hem, men verschillende voortreffelijkheden van alle apostelen kan verwerven. Het is jammer dat u het verwerven van voortreffelijkheden van een dergelijke profeet als kufr of ongeloof beschouwt.”

176. Idem, p. 38

“‘Fa-bi-huda-hum iqtadih’ (dus volg hun begeleiding) - 6:91, dat wil zeggen, volg de begeleiding van alle eerdere profeten. Het is dus duidelijk dat iemand die al deze verschillende leringen in zich opneemt (hidayat) een allesomvattende entiteit wordt, superieur aan alle profeten. Nu, een persoon die de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), de belichaming van alle voortreffelijkheden, volgt (Qami 'al-kamalat), zou ook noodzakelijkerwijs, bij wijze van reflectie, een belichaming worden van deze voortreffelijkheden. Bij het onderwijzen van het gebed van Fatihah is het onderliggende idee dat de volmaakten van deze Ummah die de volgelingen van

de Heilige Profeet zijn (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), een belichaming van perfectie, ook de belichaming kunnen worden van dergelijke voortreffelijkheden.”

177. Idem, p. 40 (Voetnoot)

“En ten slotte moet eraan worden herinnerd dat als een volger de status van openbaring, inspiratie en profeetschap ontvangt alleen door de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) te volgen, en wordt geëerd met de titel van 'profeet', het zegel van profeetschap niet wordt verbroken omdat hij tenslotte een volgeling is en geen eigen zelfstandige entiteit heeft. Zijn voortreffelijkheid is de voortreffelijkheid van zijn meester-profeet. En hij wordt niet alleen een 'profeet' genoemd, maar 'een profeet' evenals een volger. 'De komst van een profeet die geen volger is, is in feite tegen de finaliteit van het profeetschap.’”

178. Idem, p. 45

“De grootheid van een profeet is dat zijn aanhangers excellentie van een profeet verdienen door reflectie (zill) en perfect worden gevoed in spiritualiteit. De profeten worden voor dit doel opgevoed en nemen, als een moeder, de zoekers naar waarheid op schoot en voeden hen met de melk van Allah's realisatie. Dus als de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) deze voeding niet bezit, Allah vergeeft mij, is zijn profeetschap niet authentiek. De Quran heeft hem echter 'licht- genoemd' het geven van de zon '(sirajan muniran) (33:46) die anderen verlicht ... terwijl in de vorige religies zelfs vrouwen een goddelijk geschenk van inspiratie werd verleend zoals aan Mozes' moeder en Maria, maar helaas! De mannen (van deze Ummah) komen zelfs niet op gelijke voet met deze vrouwen!”

179. Sirat al-Abdal (december 1903), p. 2

“En er zijn tekenen voor de herkenning van vromen. En de God-vrezende is een heilige (wali). O jongeren, er is een groep onder de heiligen die wordt gezonden voor de hervorming van mensen ten tijde van duivelse intriges.”

180. Al-Wasiyyat (20 december 1905), p. 10

“Het is nu niet nodig om de voorgaande profeetschappen en boeken afzonderlijk te volgen, omdat het profeetschap van de Heilige Profeet Muhammad ze allemaal inhoudt en er is nu geen andere Shari'ah behalve deze.

Het omvat alle waarheden die naar Allah leiden. Er zullen geen nieuwe waarheden, noch enige waarheid uit de afgelopen eeuwen zijn, die er niet in te vinden is. Daarom zijn alle profeetschappen geëindigd met dit profeetschap en het had zo moeten zijn want elk begin heeft een einde. Dit profeetschap van Muhammad schiet niet tekort in het doorgeven van zijn persoonlijke genade aan anderen; eerder is de genade die het verleent veel groter dan de genade van alle profeetschappen. Gehoorzaamheid aan dit profeetschap leidt gemakkelijk naar Allah. En door het te volgen krijgt men de gunst van Allah's liefde, Zijn gemeenschap en communicatie in grotere mate dan voorheen mogelijk was. De perfecte volgeling kan hij echter niet eenvoudigweg op hem toepassen, maar de woorden 'volgeling en profeet' worden op hem toegepast in een gecombineerde vorm omdat deze term op geen enkele manier afbreuk doet aan het perfecte profeetschap van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Aan de andere kant wordt de pracht van dit profeetschap verder gemanifesteerd door zijn vrijgevigheid. En wanneer die gemeenschap en communicatie een stadium van perfectie bereiken in zowel kwaliteit als kwantiteit en er geen onzuiverheid en tekortkoming in achterblijft en het duidelijk uit de ongeziene zaken bestaat, wordt het profeetschap genoemd. Een voorstel goedgekeurd door alle profeten. Het was dus niet mogelijk dat een volk over wie is gezegd: 'u bent de beste Ummah opgebracht voor de mensheid', en dat werd geleerd te bidden: 'leidt ons op het juiste pad, het pad van degenen aan wie U gunsten hebt geschonken', volledig van deze gewaardeerde rang moest zijn ontdaan en zelfs geen enkel individu (uit hun midden) deze status had mogen bereiken. Deze diskwalificatie zou niet alleen hebben betekend dat ummat-i Muhammadiyya imperfect, onvolledig en verstoken van deugd was geworden, maar ook een smet zou werpen op de potentie van de spirituele vrijgevigheid van de Heilige Profeet en zijn heiligmakende kracht, evenals de leer van de vijf keer per dag verrichten van gebed zou zinloos zijn gebleken. Bovendien is er nog een diskwalificatie. Als een dergelijke voortreffelijkheid door een individu onafhankelijk kon worden bereikt, d.w.z. zonder het licht van het profeetschap van de heilige profeet Muhammad te volgen, zou het de betekenis van de finaliteit van het profeetschap hebben verloochend. Dus, als een bescherming tegen deze twee, schonk Allah de Allerhoogste de eer van perfecte, zuivere en heilige gemeenschap en communicatie aan zulke personen die het perfecte stadium van fana fir-Rasul (opgaan in de Boodschapper) bereikten en er bleef niets tussen. En de betekenis van ummati en de betekenis van gehoorzaamheid werd in hen in zijn perfecte en hoogste vorm gevonden op een manier dat hun eigen bestaan voor altijd verloren ging en in de spiegel van hun (mahwiyyat) de persoon van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), werd weerspiegeld. Daarnaast viel de meest perfecte en complete vorm van

goddelijke gemeenschap en communicatie, zoals het geval is met profeten, hen ten deel. Aldus ontvingen sommige individuen ondanks het feit dat zij volgelingen waren (ummati) de titel van profeet.”

181. Haqiqat al-Wahy (15 mei 1907), pp. 4, 5

“Hoofdstuk drie gaat over degenen die de meest perfecte en pure openbaring van Allah ontvangen en begiftigd zijn met het perfecte geschenk van goddelijke gemeenschap en communicatie. Ze hebben inderdaad echte visioenen zoals het ochtendgloren en zoals gekozen profeten en boodschappers van Allah, hun relatie bij Allah het meest compleet, perfect en puur is.”

182. Idem, pp. 14, 15

“Degenen die een perfecte relatie met Allah hebben, lijken op een persoon die de gloed van vuur van verre ziet en er zo dichtbij komt dat hij het binnengaat. En delen van het ongeziene worden voor hem geopenbaard in zijn profetieën. Allah's communicatie daalt op hem neer zoals het neerdaalt op zijn profeten en boodschappers.”

183. Idem, (15 mei 1907), p. 15

“Een ander groot teken van een perfecte relatie is dat, aangezien Allah over alles heerst, op dezelfde manier zijn uitverkorene triomfeert over zijn vijanden en tegenstanders. De Quran zegt: 'Allah heeft opgeschreven: Ik zal zeker zegevieren, Ik en mijn boodschappers' (58:21).”

184. Idem, p. 20

“De bevoorrechte dienaren van Allah die zijn ondergedompeld in goddelijke pracht en wiens sensualiteit volledig is vernietigd door de uitbarsting van goddelijke liefde, domineren hun tegenstanders in elke zin van het woord. En tekenen van Allah's buitengewone steun en hulp worden voor hen zo overduidelijk gemanifesteerd dat niemand in de wereld hun gelijke naar voren durft te brengen.”

185. Idem, pp. 21, 22

“En in de derde categorie vallen die geïnspireerden (mulham) en dromers wiens visioenen en inspiraties lijken op het zien door een persoon van een heldere gloed van vuur in een donkere en extreem koude nacht waardoor hij deze niet

alleen betreedt, maar, bij het betreden van de zone van warmte, volledig wordt beschermd tegen de kou. Dit stadium wordt bereikt door degenen die hun sensuele hartstochten verbranden in het vuur van goddelijke genegenheid en affectie.”

186. Idem, p. 23

“De derde categorie van perfecte openbaring is die welke op een perfecte heilige neerdaalt, en Goddelijke eigenschappen worden volledig in hem weerspiegeld als stralen die op een stralende spiegel vallen ... en Allah schittert sierlijk door hem.”

187. Idem, p. 24

“Maar niettemin is het geval van degenen die de dood opleggen aan hun vleselijke hartstochten en volledige manifestatie van het Goddelijk Wezen worden, heel anders dan anderen, aangezien Allah hun hart doordringt door reflectie (zill).”

188. Idem, pp. 27, 28

“Maar het visioen van die perfecte man, aan wie de Quran werd geopenbaard, was niet beperkt, noch had zijn diepe sympathie en liefde voor mensen grenzen. Zowel in tijd als in ruimte werd zijn ziel belast met perfecte sympathie (voor de mensheid). Hij was daarom begaafd met een volledig en volmaakt aandeel van goddelijke verlichting (tajalliyyat) en hij werd tot Khatam al-Anbiya (Zegel van de Profeten) gemaakt niet in de zin dat spirituele genade voortaan niet meer van hem uitgaat maar dat hij het zegel (sahib-i khatam) houdt en de genade kan nu alleen door zijn zegel reiken en dat de deur van goddelijke gemeenschap en communicatie nooit voor zijn Ummah zal worden gesloten tot de dag des Oordeels. Er is geen andere profeet dan hij die dit zegel draagt. Alleen hij met wiens zegel een volgeling (ummati) in aanmerking komt voor een dergelijk profetschap. Zijn grootmoedigheid en welwillendheid heeft zijn Ummah van goddelijke openbaring en inspiratie niet ontdaan van die de bron van goddelijke gnosis is, maar om de finaliteit van boodschapperschap, heeft hij gewenst dat de genade van openbaring wordt geschonken onder voorbehoud van zijn moed en trouw en de deur van goddelijke openbaring moet worden gesloten voor eenieder behalve zijn volger. Het is dus in deze zin dat Allah hem heeft verklaard als het zegel der profeten (Khatam al-Anbiya). Daarom staat het voor alle tijden vast dat een persoon die geen trouw aan hem als een volgeling verschuldigd is en niet opgaat in onderwerping aan de Heilige Profeet

(vrede en zegeningen van Allah zij met hem), noch perfecte openbaring kan ontvangen noch in de toekomst een perfect geïnspireerde (mulham) kan worden, omdat het absolute profeetschap ten einde is gekomen met de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Maar profeetschap bij wijze van reflectie (zilli nubuwwat), wat betekent dat alleen openbaring wordt ontvangen door de genade van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), zal echter doorgaan tot de laatste dag, zodat de deur voor de perfectie van de mensheid open blijft en het teken van de vervulling van de nobele wens van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), voor de voortzetting van goddelijke gemeenschap en communicatie tot de Dag des Oordeels niet van de aarde mag worden uitgewist.' [Hier kan een vraag rijzen dat, aangezien een aantal profeten onder de Israëlieten zijn opgestaan na Mozes, hij op deze kwestie voorrang moet krijgen. Het antwoord is dat al deze profeten rechtstreeks door Allah zijn gekozen en dat Mozes daar niets over te zeggen had. Maar hier zijn duizenden heiligen (auliya) verheven, vanwege de genade van trouw aan de Heilige Profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), en zelfs degene onder hen (de heiligen) is ook een volgeling als een profeet. Een vergelijking met deze rijkdom van genade (faidan) is niet te vinden in het geval van een andere profeet. Behalve de Israëlietische profeten, werden alle andere mensen in de natie van Mozes ontdaan van deze hemelse genade; en ook de profeten hebben, zoals uitgelegd, niets van Mozes verkregen, omdat zij rechtstreeks waren aangesteld. In de Ummah van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) werden echter duizenden mensen tot heiligheid verheven omdat ze hem hadden gevolgd.]”

189. Idem, p. 29

“Ongetwijfeld verschijnt het woord 'profeet' voor de Beloofde Messias in de overleveringen (hadies) maar het woord 'volgeling' is er ook. Zelfs als het niet het geval was geweest, is het een tegenstrijdigheid om te verwijzen naar een profeet na de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), omdat een dergelijke verschijning duidelijk een inbreuk is op de Finaliteit van het profeetschap.”

190. Idem, p. 55

“Houd er rekening mee dat de dromen van de mensen die in de derde categorie vallen, levendig zijn en hun profetieën zeer authentiek en overvloedig zijn en betrekking hebben op zaken van enorm belang. Evenzo blinkt hun kennis van spirituele realiteiten en subtiliteit zowel in kwaliteit als kwantiteit uit boven die van hun medemensen.”

191. Idem, p. 63

“Allah was afgedaald door reflectie in de zuivere spiegel van de volmaakte. En de weerspiegeling van een persoon die in een spiegel verschijnt, is, bij wijze van metafoor, Zijn zoon. Want zoals een zoon uit zijn vader wordt geboren, op dezelfde manier wordt een weerspiegeling geproduceerd door zijn origineel. Zo worden Goddelijke verlichtingen weerspiegeld in een hart dat buitengewoon zuiver is en er geen onreinheid in wordt gevonden. En deze weerspiegeling wordt als een zoon van zijn origineel door middel van metafoor. Het is op deze wijze dat Jacob in de Thora wordt genoemd als 'mijn zoon', zelfs 'mijn eerstgeborene'. Net zoals deze profeten metaforisch zonen in de Schriften zijn genoemd, zo is onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) ook god genoemd in sommige profetieën.”

192. Idem, p. 66

“Maar die zaken die duidelijk ongezien zijn, zijn exclusief voor de uitverkorenen van Allah en hebben vier kenmerken in vergelijking met dromen en inspiraties van gewone mensen. Ten eerste zijn hun visioenen (mukashifat) het meest levendig en het is zelden dat ze twijfelachtig zijn, terwijl de visioenen van andere mensen troebel en dubbelzinnig en zelden duidelijk zijn. Ten tweede zijn de visioenen van de eerste zo rijk dat ze, vergeleken met die van de laatste te vergelijken zijn als rijkdommen van een koning in vergelijking met die van een bedelaar. Ten derde komen zulke grote tekenen tot uiting naar hun handen die niemand anders kan nabootsen. Ten vierde geven hun tekens patronen en kenmerken van (goddelijke) gunst en aanwijzingen van de liefde en krachtige hulp van de echte geliefde weer.”

193. Idem, p. 67

“Allah heeft zoveel tekenen ter ondersteuning van mij gemanifesteerd dat wanneer ik deze vandaag tel, 16 juli 1906, ik zweer dat ze meer dan driehonderdduizend zouden moeten overschrijden.”

194. Idem, p. 72. (Voetnoot)

“In deze goddelijke openbaring heeft Allah mij rusul (gezant) genoemd, want zoals het is vermeld in Barahin-i Ahmadiyya heeft Hij mij de manifestatie (mazhar) van alle profeten voorgehouden en hun namen aan mij toegeschreven. Ik ben als, Adam, Shis, Noah, Abraham, Isaac, Ismaël, Jacob, Joseph, Mozes,

David, Jezus en een perfecte manifestatie van de naam van de Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, dat wil zeggen, ik ben Muhammad en Ahmad bij wijze van reflectie (zill).”

195. Idem, pp. 96, 97 (Voetnoot)

“De goddelijke openbaring - 'wat een geweldige taak heeft Allah's gevoel en zijn zegel uitgevoerd!' geeft aan dat Allah de sterke noodzaak voelde van een eminente hervormer voor een corrupt tijdperk zoals het onze en het goddelijke zegel heeft iemand doen verheffen die de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) nauwgezet heeft gevolgd, vanuit de status van 'een ummati (volger) vanuit het ene aspect en een profeet vanuit het andere. ' Want Allah, die eminent is in Zijn glorie, heeft de Heilige Profeet bezitter gemaakt van het zegel dat helemaal geen andere profeet is verleend. Met andere woorden, hij is begiftigd met het zegel voor het verlenen van deze voortreffelijkheid aan anderen hetgeen waarom hij Khatam al-Anbiya heette, dat wil zeggen dat excellenties van profeetschap zijn ware volgelingen worden geschonken en zijn spirituele invloed een model-profeet is.*

En dit hemelse voorrecht viel niet op het lot van enige andere profeet. En, dit is de juiste betekenis van de hadies: ulama'u ummati ka anbiya-i bani israil, dat wil zeggen: 'de heiligen van mijn Ummah zullen zijn als de Israëlitische profeten.' Hoewel er onder de Israëlieten veel profeten verschenen, was hun profeetschap niet te wijten aan de gehoorzaamheid van Mozes. Aan de andere kant waren al deze profeetschappen een direct geschenk van Allah en daarom werden ze, zoals in mijn geval, nooit een 'profeet van het ene aspect en een volgeling (ummati) van het andere' genoemd, 'maar ze werden onafhankelijke profeten en de rang van profeetschap werd hun rechtstreeks verleend.” De Mozaïsche - en Jezuietische ordes waren over het algemeen verstoken van heiligen, maar sporadische gevallen vormen echter een uitzondering op de regel en kunnen als niet-duurzaam worden beschouwd.”

*Deze verklaring kan ook als volgt worden weergegeven: “en zijn invloed is profeet-vormgever van een spirituele categorie.” Dit zal in feite in overeenstemming zijn met de tekst die vervolgens de komst van soortgelijke profeten (niet-profeten) in de Ummah vermeldt. Het is interessant om op te merken dat een van de openbaringen van de Stichter is: anta minni ka-anbiya bani israil, d.w.z. “U bent voor mij als de profeten van Israël (dat wil zeggen, bij wijze van weerspiegeling lijkt u op hen)”. - Tabligh-i Risalat, vol. ik p. 61, oorspronkelijk geciteerd in Ishtihar, 20 februari 1886) - Vertaler.

196. Idem, p. 101

“Het is jammer dat onwetende Muslims geloven dat de Ummah van de Heilige Profeet verstoken is van goddelijke gemeenschap en communicatie. Ze zijn zich volledig bewust van de rapporten die zeggen dat personen zoals de profeten van Israël zullen verrijzen in deze Ummah en ook dat diegene onder hen die een 'profeet van het ene aspect en een volgeling van het andere' zou zijn, de Beloofde Messias zou worden genoemd.”

197. Idem, p. 111

“Een zorgvuldige bestudering van de geopenbaarde Geschriften bewijst ruimschoots dat alle profeten hebben geleerd dat Allah de Allerhoogste moet worden erkend als Iemand die geen medewerker heeft - en dat hun boodschapperschap ook moet worden aanvaard. Kort samengevat, de Islamitische leer voor de hele Ummah is in de woorden: la ilaha ilal-lahu Muhammadur Rasulullah, (dwz er is geen God behalve Allah, Muhammad is de Boodschapper van Allah).”

198. Idem, p. 124

“We hebben al uitgelegd dat het artikel van Eenheid (tauhid) dat een voorwaarde is voor redding en verschilt van de afgodische opvatting van Allah, niet kan worden verkregen behalve door te geloven in en gehoorzaamheid aan de profeet van die tijd, dwz de Heilige Profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). En louter tauhid zonder zich aan deze boodschapper te houden is zinloos. Het is eerder als een lijk zonder ziel. Het is nu te zien of de Quran de mening bevestigt dat menselijk heil afhankelijk is van de gehoorzaamheid aan de Boodschapper. Om dit punt te verduidelijken, citeer ik de volgende verzen: 'Zeg: “Gehoorzaam Allah en gehoorzaam de Boodschapper” (24:54). 4:64) Volgens dit vers moet een profeet worden gehoorzaamd. Hoe kan een persoon, die zich afzijdig houdt van de gehoorzaamheid aan de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), redding verkrijgen?”

199. Idem, p. 149

“Alhoewel Allah mij 'Messias' heeft genoemd in Barahin-i Ahmadiyya en mij ook heeft geopenbaard dat mijn komst werd voorspeld door Hem en zijn Boodschapper - maar omdat een groep Muslims vasthield aan het geloof, en ik ook hetzelfde geloof hield dat Jezus uit de hemel zou neerdalen - aarzelde ik om de goddelijke openbaring in de werkelijke betekenis ervan te beschouwen,

en interpreteerde het en hield vast aan het geloof dat ik met de Muslims in het algemeen deelde en publiceerde hetzelfde geloof in Barahin-i Ahmadiyya. Maar later regende het goddelijke openbaringen dat ik de Messias was die zou komen.”

200. Idem, pp. 149, 150

“Evenzo was mijn geloof eerder dat ik in geen vergelijking sta met Jezus, zoon van Maria. Hij was een profeet en uit de verheven vromen van Allah. En toen er enige aanwijzing was in een inspiratie over mijn bekwaamheid en voortreffelijkheid beschouwde ik het als een gedeeltelijke superioriteit. Maar de goddelijke openbaring die als regen over me heen regende hield me niet vast aan mijn (vorige) geloof. Ik kreeg de titel van profeet in duidelijke woorden, maar in de zin dat ik een profeet was van het ene aspect en ummati (volgeling) van het andere. “Er moet aan worden herinnerd dat veel mensen worden misleid door het woord nabi dat voorkomt in mijn aanspraak en nemen het aan alsof ik aanspraak heb gemaakt op een profeetschap dat rechtstreeks aan profeten van weleer werd verleend bij Allah. Ze vergissen zich. Ik heb nooit een dergelijke bewering gedaan. Het is veeleer het bewijzen van voortreffelijkheid van geestelijke zegeningen van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), die Allah in Zijn Goddelijke voorzichtigheid en scherpzinnigheid heeft verleend aan mij, en het is door de zegeningen van de Heilige Profeet dat ik de status van profeetschap heb bereikt. Daarom kan ik niet alleen een nabi of een profeet worden genoemd, maar een profeet van het ene aspect en een ummati (volgeling) van het andere. Daarom ben ik zowel nabi als ummati (volgeling) genoemd in de overleveringen en in de openbaringen aan mij om te laten zien dat ik alle uitmuntendheid heb verdiend door de Heilige Profeet te volgen, vrede en zegeningen van Allah zij met hem.”

201. Idem, p. 151

“Maar we kunnen niet verder gaan dan wat de Heilige Quran heeft verklaard, want zijn leer is compleet en perfect en heeft, in tegenstelling tot de Torah, geen steun van het Nieuwe Testament nodig.”

202. Idem, p. 153

“Kort gezegd, omdat ik een volgeling ben van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), die in hem alle menselijke voortreffelijkheden combineerde en wiens Shari'ah (Wet) compleet en perfect

was en gericht op de hervorming van de wereld in het algemeen, ben ik begiftigd met potentieel dat essentieel is voor de hervorming van de wereld. Jezus, vrede zij met hem, heeft ongetwijfeld niet de aangeboren krachten gekregen die mij zijn gegeven, want hij werd gestuurd naar een bepaalde natie. Als hij in mijn plaats was geweest, had hij, vanwege de beperkte aard van zijn vermogens, niet kunnen bereiken waartoe ik ben verordineerd door de vermogens die mij door de zegening van Allah zijn verleend. De goddelijke gunsten en niet in zelflof.”

203. Idem, p. 178

“Dr. Abdul Hakim Khan heeft me in zijn pamflet *Al-Masih al-Dajjal* mij onder meer van beschuldigd in mijn boek te hebben geschreven dat een persoon die mij niet accepteert, hoewel hij misschien niet op de hoogte is van mij en woont in een land waar mijn boodschap niet is bereikt, een kafir is en naar de hel zal gaan. Dit is een ongegronde beschuldiging. Ik heb nog nooit zulke dingen in een van mijn boeken of posters geschreven. De verantwoordelijkheid ligt bij hem om zijn bewering te staven uit mijn geschriften.”

204. Idem, p. 344

“Ya Ahmadu barakalahu fika (O Ahmad [dit is de naam van deze bescheiden dienaar bij wijze van reflectie, zill] Allah heeft zegeningen aan u toegewezen.”

205. Idem, p. 389

“Een bezoek voorspeld door Almachtige Allah door een profeet, boodschapper of muhaddas heeft meer kans om te worden afgewezen dan onverwachte bezoeken.”

206. Idem, p. 390

“Een andere insinuatie door mijn tegenstanders met de bedoeling om onwetende mensen tegen mij aan te zetten, is dat ze mij een aanspraak op het profeetschap toeschrijven, dat zichtbaar vals en ongegrond is. Ik heb nooit het profeetschap dat is geblokkeerd door de Heilige Quran, opgeëist. Ik heb alleen beweerd een volgeling (ummati) te zijn, evenals een profeet door de genade en zegeningen van de Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, en met zulk profeetschap wordt alleen bedoeld dat ik een ontvanger ben van goddelijke gemeenschap en communicatie in overvloed. Hazrat Mujaddid Alf Sani van Sirhind heeft ook in zijn *Maktubat* verklaard dat hoewel veel personen

in deze Ummah Goddelijke aanwezigheid en communicatie hebben ontvangen en ontvangen tot de Dag des Oordeels, degene die deze genade in overvloed ontvangt en ongeziene zaken aan hem worden onthuld, een profeet wordt genoemd.”

207. Idem, p. 391

“Omdat ik onder de volgelingen (ummati) van de Heilige Profeet ben opgevallen om goddelijke openbaring en kennis van de ongeziene zaken te ontvangen in een zodanige overvloed dat niemand anders van de auliya, abdal en aqtab (verschillende orden en onderscheidingen van Muslimheiligen) het voorafgaande heeft ontvangen, ben ik onderscheiden met de titel van profeet.”

208. Idem, Supplement, p. 68

“Het is pure brutaliteit, dwaasheid en verre van waarheid om te zeggen dat ik aanspraak heb gemaakt op het profeetschap. O onwetende mensen! 'Profeetschap' betekent hier niet dat, Allah vergeve mij, ik tegen de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) ben en aanspraak maak op het profeetschap of een nieuwe Shari'ah heb gebracht. Met profeetschap bedoel ik alleen de overvloed aan goddelijke gemeenschap en communicatie, die ik heb verkregen door de profeet Muhammad te volgen (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Het bestaan van gemeenschap en communicatie wordt ook door jou erkend. Het is dus slechts een mondeling geschil. Oftewel, het fenomeen dat je gemeenschap en communicatie noemt, noem ik het overvloedige profeetschap onder goddelijk bevel. Wa li-kulli anyastaliha i.e., men is vrij om zijn eigen terminologie toe te passen.”

209. Idem, Supplement, p. 102

“Maar degenen die door Allah mulham en mukallam worden genoemd en die begunstigd zijn door gemeenschap en communicatie en zijn verordeneerd om mensen uit te nodigen voor goddelijke leiding, worden gehandhaafd door Allah's tekenen die als regen stromen en de wereld kan hen niet onder ogen zien. De talloze goddelijke wonderen getuigen dat alles wat ze uiten goddelijk is. Als de opeisers van Goddelijke openbaring deze eigenschap in gedachten hadden gehouden, zouden ze zichzelf hebben gered van het vallen in deze valkuil.”

210. *Idem, Supplement, Istifta', p. 16*

“En deze nederige dienaar zegt alleen wat de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) heeft gezegd en durft geen stap verder te gaan van deze leiding. Hij zegt dat Allah in Zijn openbaring hem een profeet heeft genoemd, ook de De Heilige Profeet, de Uitverkorene, heeft hem ook waarlijk een profeet genoemd. Zijn profeetschap betekent echter niets dan overvloed aan goddelijke gemeenschap, communicatie en openbaring. En hij (dwz de auteur) zegt dat met dit profeetschap niet bedoeld wordt het profeetschap dat in de vorige geschriften is genoemd, maar het is de status (darjah) die kan worden bereikt door niemand minder dan een echte volgeling (ummati) van de Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem te zijn. En iedereen die wordt verheven, wordt door Allah vaak zo toegesproken. De wet (Shari'ah) blijft intact, zodat geen enkel bevel wordt weggelaten noch enige toelichting eraan wordt toegevoegd.”

211. *Idem, Supplement, Voetnoot Istifta, p. 16*

“Als een persoon vraagt hoe het komt dat er een profeet in deze Ummah kan zijn wanneer Allah een zegel op het profeetschap heeft geplaatst, is het antwoord dat Allah in feite de naam van de profeet heeft gegeven aan de persoon om de voortreffelijkheid van het profeetschap van Muhammad te bewijzen, de leider en de beste van de schepping (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). In feite kan de excellentie van de Heilige Profeet alleen worden vastgesteld als de excellentie van deze Ummah is bewezen. De betekenis van de finaliteit van het profeetschap met de heilige profeet is dat alle excellenties van het profeetschap met hem zijn geëindigd. En uit de grote excellentie komt de heiligheid van de heilige profeet, die alleen kan worden bewezen als een voorbeeld kan worden gevonden in zijn Ummah. Bovendien heb ik keer op keer uitgelegd dat Allah met mijn profeetschap niets anders betekent dan overvloed van gemeenschap en communicatie. En dit (fenomeen) is een erkend feit voor de ouderen onder de Ahl-i Sunnah. Het is slechts een mondeling geschil. O wijze en scherpzinnige mensen! Wees niet overhaast en laat de vloek van Allah en alle mensen en de engelen op hem rusten die zelfs lichtjes van dit principe afwijkt.”

212. *Idem, Supplement, Istifta, p. 22*

“Voorwaar, onze Heilige Profeet is het zegel der profeten (Khatam al-Anbiya). Er is geen profeet na hem dan iemand die wordt verlicht door zijn licht en wiens manifestatie de manifestatie is van zijn weerspiegeling (zill). En om openbaring te ontvangen is ons voorrecht en door zijn gehoorzaamheid (aan de

Heilige Profeet) wordt het ons eigendom. En het is het verloren eigendom van onze vrijstelling die we hebben gevonden door de Meester-profeet. Dus we hebben het gratis gehad. En een perfecte gelovige is altijd gevoed met deze gunst (ni'mat) als een gift (mauhibah). En er wordt aangenomen dat een persoon zonder deze gunst gedoemd is om een somber einde te ondervinden.”

213. Idem, Supplement, Istifta, p. 64

“Het profeetschap is weliswaar beëindigd met de komst van onze Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem. Er is nu geen enkel boek naast de Quran, het beste van de Schriften en geen andere Shari'ah dan de Shari'ah van Muhammad. De Heilige Profeet, die de beste van de hele schepping is, heeft mij de naam 'profeet' gegeven, die een weerspiegeling is van talloze zegeningen die ik verdiend heb door hem getrouw te gehoorzamen. Ik zie geen deugd van mijzelf. Ik ben prestaties verschuldigd aan deze heilige ziel. Mijn profeetschap in het goddelijke lingo betekent alleen overvloed van gemeenschap en communicatie. Laat de vloek van Allah op hem rusten die verder streeft dan dit en zich wegrukt van gehoorzaamheid aan deze Heilige Profeet. Onze boodschapper (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), is ongetwijfeld de Khatam al-Anbiya en heeft met hem de keten van de boodschappers beëindigd; dus niemand kan nu aanspraak maken op een perfect profeetschap na onze Boodschapper, de Uitverkorene. Niets is nu achtergelaten behalve overvloed van gemeenschap en communicatie en zelfs dat kan niet worden ontvangen zonder gehoorzaamheid aan de Heilige Profeet, die de beste van de mensheid is. Ik verklaar op plechtige wijze dat ik deze status alleen heb bereikt door de stralen van het licht te volgen die zijn profeetschap uitstraalde, en dat ik alleen metaforisch en niet door de werkelijkheid door Allah een profeet ben genoemd.”

214. Barahin-i Ahmadiyya, vol. v, (15 oktober 1908) p. 44

“Als er in de tussenliggende periode geen fouten in de religie waren geslopen, was er nauwelijks enige rechtvaardiging voor de komst van de Beloofde Messias en was het zinloos om op hem te wachten. De Beloofde Messias is immers een hervormer (mujaddid) die alleen komt voor het verhelpen van fouten.”

215. Idem, p. 53

“Er werd zelfs niet zoveel van de mensen verwacht dat zij in staat zouden zijn te aanvaarden dat de openbaring zonder wet niet is geëindigd na het

profeetschap van de Heilige Profeet en zou doorgaan tot de laatste dag. Anderzijds was het duidelijk dat een eiser van zo'n openbaring een afvallige (kafir) zou worden genoemd en alle ulama de handen ineen zouden slaan voor zijn vervolging en uitroeiing omdat goddelijke openbaring volgens hen is verzegeld na de Heilige Profeet tot de laatste dag en dat het absoluut onmogelijk is dat Allah nu goddelijke gemeenschap en communicatie aan enige persoon kan verlenen.”

216. Idem, p. 67

“Allah verklaart in de Heilige Quran dat geheimen van het absolute Onzichtbare niet voor elke gelovige worden onthuld, maar alleen zijn geselecteerde en gekozen dienaren zijn gezegend met deze gunst, zoals de Quran zegt: *la yuzhiru 'ala ghaibihi ahadan illa man irtaza min rasulin* ie, 'Hij maakt Zijn geheimen aan niemand bekend dan een boodschapper die Hij kiest' (72: 26, 27).”

217. Idem, p. 81

“Net zoals we kunnen zeggen dat het beeld in de spiegel die alle gezichtscontouren van de persoon die er tegenover staat weerspiegelt, de replica wordt, op dezelfde manier, wanneer de goddelijke aard en kenmerken worden weerspiegeld in een gelovige, wordt hij een manifestatie van het goddelijke gezicht door middel van zill. En aangezien Allah het ongeziene van het ongeziene is (Ghaib al-Ghaib) en Zijn wezen (dhat) voorbij alles gaat (wara al-wara), is deze perfecte gelovige op dezelfde manier ook in het bezit van deze kenmerken die realiteiten omvatten die onbegrijpbaar zijn voor de wereld in het algemeen.”

218. Idem, p. 114

“Ik ben verbaasd over de verklaring van deze onwetende maulvi dat het geen echte profeet of geïnspireerde (mulham) waard is dat hij bewust en opzettelijk gedurende vijfentwintig jaar zich zou onthouden van wat Allah hem had opgedragen aan te kondigen. De arme kerel weet niet dat het een bevel van Allah is dat moet worden aangekondigd, maar publiciteit van de profetieën is niet verplicht voor een geïnspireerde en het licht aan hem of hij deze wel of niet publiceert.”

219. *Idem, p. 139*

“Als de volgeling van een ware religie niet onder de invloed van zijn vleselijke passies (nafs ammarah) staat, kan hij luisteren naar de woorden van Allah. Het is het kenmerk van een ware religie dat het zijn volger (ummati) in staat stelt te worden als een dergelijke profeet. Als het woord nabi wordt gebruikt voor een persoon in de zin dat Allah hem gemeenschap en communicatie schenkt en bepaalde ongeziene geheimen aan hem worden onthuld, is er geen kwaad voor een ummati om zo'n profeet te worden. Allah heeft op veel plaatsen in de Quran beloofd dat een ummati de gunst van goddelijke gemeenschap en communicatie kan worden verleend. En in feite spreekt en communiceert Allah met heiligen (auliya).”

220. *Idem, p. 181*

“Vraag: De beloofde Messias is in de rapporten (hadies) een profeet van Allah genoemd. Kan uit de Quran en hadies worden bewezen dat een muhaddas ook een nabi (profeet) wordt genoemd? Antwoord: Het woord nabi in het Arabisch en in het Hebreeuws betekent 'een persoon die profeteert, nadat hij openbaring (ilham) van Allah heeft ontvangen'. Nu, volgens de Quran, is de deur van zo'n profeetschap niet gesloten - en een persoon kan door gehoorzaamheid aan en genade van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), worden geëerd met goddelijke gemeenschap en communicatie. En zaken die ongezien zijn, kunnen hem door goddelijke openbaring worden onthuld. Wat is de rechtvaardiging dat dergelijke profeten niet in deze umma mogen verschijnen? Ik geloof niet dat een zegel op zo'n profeetschap is aangebracht. Profeetschap dat elementen bevat van nieuwe bevelen van Shari'ah, die onafhankelijk is van de profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), is ongetwijfeld voor altijd uitgesloten. Een persoon die in de openbaring van Allah door Hem profeet wordt genoemd (tegen hem), is niet tegen de leer van de Quran, omdat profeetschap, krachtens de volgelingen van Muhammad, (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), in feite een weerspiegeling (zill) van het profeetschap van de Heilige Profeet is en in geen enkel opzicht een onafhankelijk profeetschap (nubuwwah) inhoudt.”

221. *Idem, pp. 138, 139*

“Sommige mensen beweren dat ondanks volgens Sahih Bukhari en Muslim, de komende Messias van deze Ummah zal zijn, in al-Sahih Muslim hij duidelijk 'profeet van Allah' wordt genoemd. Hoe moeten we het als vanzelfsprekend beschouwen dat hij uit deze Ummah zal komen? Het antwoord is dat al deze onfortuinlijke fouten zijn ontstaan met (het woord) nabi. Nabi betekent alleen

ontvanger van kennis van het ongeziene door openbaring van Allah en wordt geëerd met goddelijke gemeenschap en communicatie. Het brengen van een nieuwe wet (Shari'ah) is niet noodzakelijk voor hem, noch is het essentieel dat hij geen volgeling van een profeet die de wet draagt, is. Het kan dus geen kwaad om een volger (ummati) zo'n profeet te verklaren, vooral wanneer de volger deze genade van zijn meester-profeet heeft ontleend. Aan de andere kant is het verontrustend als deze Ummah, na de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), tot de laatste dag van goddelijke communicatie wordt verstoken. Een religie of een profeet wiens volgeling de gunst van Allah en goddelijke communicatie niet kan verkrijgen is zijn naam niet waard."

222. Idem, p. 182

"Als het woord 'profeet' in de hadies slechts voor de komende Messias was bedoeld en de naam ummati (volger) niet aan hem was toegewezen, zou er een misverstand zijn geweest. Maar het feit is dat het duidelijk is vermeld in al-Sahih van Bukhari, imamu-kum min-kum ie, volgers, zelfs de komende Messias is een ummati (volgeling) en niets anders. Evenzo, in al-Sahih van Muslim komen de volgende woorden over hem voor, amma-kum min-kum ie, De Messias die (zal komen) zal uw imam zijn en van onder u. Met andere woorden, hij zal een volgeling zijn van deze Ummah. Nu, wanneer uit de Overleveringen is vastgesteld dat de Beloofde Messias een volgeling is, is het gebruik- van het woord profeet voor hem in goddelijke communicatie niet een onafhankelijk profeetschap, maar suggereert alleen dat Allah met hem zal communiceren en hem ongeziene zaken zal openbaren. Ondanks het feit dat hij een volger is, is hij ook een profeet genoemd. Als er wordt gezegd dat de deur van gemeenschap, communicatie en openbaring in deze Ummah is gesloten tot de laatste dag, hoe kan een volger dan in dergelijke omstandigheden een profeet worden genoemd, want het is essentieel dat een profeet door Allah wordt toegesproken? Een antwoord hierop is dat deze deur nooit voor deze Ummah werd gesloten. Als het zo was geweest, zou deze Ummah een dode zijn geweest - ver weg en verlaten door Allah. Bovendien, als deze deur gesloten was, waarom zou de Quran het gebed, ihdinas siratal mustaqim siratal lazina an-'amta 'alaihim, (leid ons op het juiste pad, het pad van degenen aan wie U gunsten hebt geschonken) onderwijzen?"

223. Idem, p. 183

"En de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) is uitgeroepen tot de Khatam al-Anbiya. Het betekent niet dat de deur van goddelijke gemeenschap en communicatie na hem is gesloten. Als dit het geval

was geweest, zou deze Ummah een vervloekte zijn geweest en zou zijn verbannen en verlaten door Allah. In feite betekent dit dat de gunst van directe openbaring van Allah nu is gestopt en het voor een persoon niet mogelijk is om deze zegeningen te ontvangen, dan alleen door trouw aan de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Hier ligt de glorie van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), en zijn zegeningen dat wanneer een persoon hem volgt en getrouw gehoorzaamt, hij begaafd is met goddelijk gemeenschap en communicatie.”

224. *Idem, p. 183*

“... Het komt voor in de Hadies: *ulamau ummati ka-anbiya bani israil*, dwz de (goddelijk) geleerde van mijn Ummah zullen zijn als de profeten van Israël. Ook hier worden de goddelijk geleerden enerzijds vergeleken met volgelingen en anderzijds met profeten.”

225. *Idem, p. 184*

“Houd in gedachten dat Allah's eigenschappen nooit worden geschorst. Hij zal altijd horen en altijd spreken. Dit is een onbetwistbaar argument dat Zijn eigenschap van spreken nooit zal ophouden zoals Zijn eigenschap van horen. En dit bewijst dat er altijd een groep mensen zal zijn met wie Allah zal communiceren. Ik begrijp niet waarom mensen vaak geïrriteerd zijn bij het horen van het woord 'profeet'. Wanneer is bewezen dat de komende Messias uit deze umma zal komen, waar ligt dan het probleem dat Allah hem een 'profeet' heeft genoemd? Deze mensen realiseren zich niet dat hij ook een ummati wordt genoemd en alle kwaliteiten van een volger zijn in hem te vinden. Dus deze benaming combineert twee verschillende kwaliteiten. Jezus van Israël werd nooit ummati genoemd terwijl Allah mij in mijn openbaringen herhaaldelijk een volger en een profeet heeft genoemd.”

226. *Idem, p. 188*

“Evenzo heeft Allah mij twee namen gegeven. Ik ben een volger genoemd zoals blijkt uit mijn naam 'Ghulam-Ahmad' (dienaar van Ahmad) en ook een profeet bij wijze van reflectie (zill) zoals Allah mij Ahmad noemde in gereproduceerde openbaringen in de eerdere delen van *Barahin-i Ahmadiyya* en mij herhaaldelijk met deze naam heeft genoemd. Het gaf aan dat ik profeet was bij wijze van zill. Dus ik ben zowel een volgeling als profeet (nabi) bij wijze van zill.”

227. *Idem, p. 188*

“Laat niemand worden misleid door het woord 'profeet' dat hier wordt gebruikt. Ik heb het herhaaldelijk uitgelegd dat dit geen profeetschap betekent dat perfect en onafhankelijk wordt genoemd. Een perfecte en onafhankelijke profeet kan geen volger (ummati) worden genoemd terwijl ik een volgeling ben. Het is dus alleen een eretitel van Allah die ik heb verdiend door trouw de Heilige Profeet Muhammad te volgen (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), zodat gelijkenis met Jezus wordt bereikt.”

228. *Idem, p. 189*

“Kullu barakatim min Muhammadin, sallal lahu 'alaihi wa sallam. Mubarakun man ta'allama wa' allama, dwz elke zegen komt voort uit Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem. Zo gezegend is ook de Meester (de Profeet Muhammad) als zijn discipel (dat wil zeggen, deze bescheiden dienaar)! Als gevolg van deze volmaakte gehoorzaamheid werd ik volger (ummati) genoemd en door mij de volledige weerspiegeling van profeetschap toe te eigenen, werd ik profeet genoemd. Met andere woorden verwierf ik twee namen. Herhaaldelijk wordt in al-Sahih van Muslim de komende Messias een profeet genoemd. Deze uitleg van mij moet ik zorgvuldig lezen, want Jezus die in Muslim profeet is genoemd, wordt in hetzelfde boek ook een volger (ummati) genoemd. Deze interpretatie kan niet alleen uit de tradities worden afgeleid, maar ook uit de Quran.”

229. *Idem, pp. 192, 193*

“Terugkerend op de kwestie, dring ik erop aan dat het onjuist en bedrieglijk is om het woord nabi dat voor de Beloofde Messias in de Hadies wordt gebruikt, te beschouwen als feitelijk verwijzend naar Jezus. Hoewel de komende Messias in de Hadies profeet is genoemd, is het toch onderworpen aan een toestand die het onmogelijk maakt dat de profeet waarnaar wordt verwezen Jezus van Israël is. Omdat, ondanks het feit dat deze Jezus een profeet is genoemd, hij in deze hadies ook een ummati wordt genoemd. Iedereen die zorgvuldig de echte betekenis van een ummati overdenkt zal volledig begrijpen dat het vasthouden van Jezus van Israël aan ummati neerkomt op ongeloof (kufr) om de voor de hand liggende reden dat een ummati een persoon is die tekortschiet, afgeleid en trouweloos is door het ontbreken van de leiding van de Heilige Quran en de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). En daarna bereikt hij geloof en perfectie door gehoorzaamheid aan de Heilige Quran en de

Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Het is duidelijk dat een dergelijk geloof om Jezus te koesteren een godslastering is. Misschien staat hij lager dan de profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), in volgorde van voorrang, maar er kan niet worden gezegd dat tenzij hij zich aansluit bij de Ummah van de profeet van de Islam na zijn manifestatie in de wereld voor de tweede periode hij, Allah vergeve mij, misleid, dwalend en gebrekkig in geloof en dat zijn goddelijke kennis onvolmaakt is. Daarom verzeker ik mijn tegenstanders dat de profeet Jezus helemaal geen volgeling (ummati) is, hoewel hij en alle andere profeten geloofden in de waarheid van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Deze profeten waren de volgelingen van die (goddelijke) instructies die aan hen waren geopenbaard en Allah had hen rechtstreeks verlicht. Ze zijn nooit verrezen tot profeetschap nadat ze de Heilige Profeet hadden gevolgd en geestelijke instructies van hem hadden ontvangen, zodat ze zijn volgelingen (ummati) konden worden genoemd. Allah, zoals duidelijk is uit de Quran, had hun afzonderlijke boeken geopenbaard en zij werden geïnstrueerd daarop te handelen en anderen op te dragen hetzelfde te doen.”

230. Nuzul al-Maslh (20 augustus 1902), pp. 2, 3

“Katabal lahu la-aghlabanna ana wa rusuli - Allah heeft opgeschreven dat Ik en mijn apostel zeker zullen zegevieren - (58:21) - wat betekent dat Allah het in het allereerste begin heeft vastgesteld en heeft verklaard dat het Zijn wet is en uitvoert dat Hij en Zijn apostelen altijd triomfantelijk moeten zijn. Dus ben ik Zijn boodschapper (rasul) dwz Zijn gezondene (faristada), zonder een nieuwe Shari'ah, een nieuwe claim of een nieuwe titel, maar na het ontvangen van de naam van dezelfde genadige profeet die de laatste van de profeten (Khatam al-Anbiya) is en nadat ik in hem ben opgegaan, ben ik verschenen als zijn manifestatie (mazhar).”

“Voetnoot:

Dit is in overeenstemming met de hadies waarin de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) heeft gezegd dat de komende Mahdi en de Beloofde Messias zijn naam zullen dragen en geen andere naam, dwz hij zal geen aanspraak maken op een afzonderlijk profeetschap of boodschapperschap. In plaats daarvan, zoals het is voorbestemd, zou hij de mantel van het profeetschap van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) aandoen, en zou hij omwille van zijn naam leven en zelfs na zijn dood zou hij begraven zijn in zijn graf, zodat niet gezegd kan worden dat hij een afzonderlijk bestaan had of dat er een andere boodschapper was verschenen. Aan de andere kant was degene die kwam via Khuzam al-Anbiya

via booruz. Het mysterie van de verklaring dat de Beloofde Messias zal worden begraven in het graf van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), is dat er geen dualiteit tussen hen was. Waarom zou hij dan worden beschouwd als afzonderlijk begraven in een ander graf? Mensen kunnen de betekenis ervan niet waarderen. Maar als ze de essentie wisten van: ismuhu ka-ismi wa yudfinu ma-'i fi qabri (zijn naam zal mijn naam zijn en hij zal in mijn graf worden begraven), zouden ze niet zo'n lef hebben getoond en zouden ze het liever hebben geloofd. Laat in gedachten houden dat ik geen boodschapper of profeet ben die een nieuwe Shari'ah, een nieuwe claim of een nieuwe titel draagt; Ik ben eerder een boodschapper en een profeet, specifiek bij wijze van perfecte weerspiegeling (zilliyat-i kamilah). Ik ben de spiegel waarin het gezicht en profeetschap van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) perfect is weerspiegeld. Als ik een afzonderlijke eiser van profeetschap was, dan zou Allah me noch de namen Muhammad, Ahmad, Mustafa en Mujtaba hebben gegeven, noch de titel khatam al-auliya zoals Khatam al-Anbiya hebben gegeven. Aan de andere kant zou ik met een andere naam zijn gekomen.”

231. Idem, Voetnoot p.5

“Als de wederkomst (van Jezus) in zijn echte persoon zou zijn, zou dat ook in het geval van andere profeten moeten zijn. Waarom zou de terugkeer van onze Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zijn met hem, zo baruz zijn in de vorm van Mahdi en in het geval van Jezus zijn eigen persoon?” De Muhammadi Messias heeft de naam Ibn-i Maryam (zoon van Mary) gekregen en deze khatam al-khulafa is Muhammad en Ahmad genoemd vanwege de levendige manifestatie van de attributen van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), en is metaforisch boodschapper en profeet genoemd. En hij is het die ook de namen heeft gekregen van alle profeten vanaf Adam tot de laatste.”

232. Idem, p. 89

“Evenzo was Khidr geen profeet, maar was hij begiftigd met goddelijke kennis. En als zijn inspiratie gewoon aangenomen (zanni) was en niet duidelijk, waarom doodde hij dan een kind ten onrechte? En als de inspiratie van de metgezellen van de Heilige Profeet dat (het lichaam van) de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), een bad zou moeten worden gegeven, niet absoluut en definitief was, waarom handelden ze daarnaar? ... Dus, als een persoon, vanwege gebrek aan inzicht, mijn openbaring weigert, als hij beweert een Muslim te zijn en geen vermomde atheïst is, moet hij er vast

van overtuigd zijn dat er absolute en definitieve communicatie met Allah bestaat, aangezien de meeste mannen en vrouwen van voorgaande naties een openbaring van Allah hebben ontvangen. Hoewel zij in deze Ummah ook geen profeten waren, is het bestaan van absolute en definitieve openbaring essentieel zodat deze Ummah de beste van de naties is, en niet de ergste van hen wordt.”

233. *Idem, p. 109*

“Hij (Allah) heeft ons het gebed: Ihdinas siratal mustaqim siratal la-zina an-'amta 'alaihim (leid ons op het juiste pad, het pad van degenen aan wie U gunsten hebt geschonken) geleerd. Dit gebed heeft ons de toekenning van het geschenk dat aan vorige profeten en boodschappers werd geschonken beloofd. Het beste van deze geschenken is uiteraard die van definitieve openbaring, omdat de goddelijke communicatie een symbool is van goddelijke gunst en visie en een bewijs dat Allah bestaat. Indien de ontvanger van definitieve openbaring niet durft te beweren dat openbaringen aan hem even duidelijk zijn als die van de profeten en dat niet-naleving en veronachtzaming daarvan ellende in deze wereld met zich meebrengt, zou de leer van een dergelijk gebed dus zinloos zijn. Dus is Allah dan niet geneigd om deze Ummah te zegenen zoals de vorige profeten met openbaring die in het vers worden genoemd: 'Leid ons op het juiste pad, het pad van degenen aan wie U gunsten hebt geschonken'.”

234. *Lujjat al-Noor (februari 1910), pp. 37, 38*

“Als u oprecht bent in uw aanspraak, laat ons dan zien met welke voortreffelijkheid u begaafd bent? Hebt u een staf zoals die van Mozes of het teken van bloed voor de ongehoorzamen of zijn stralende hand om hen te tonen of hebt u een wonder gekregen zoals de Quran of verleende welsprekendheid zoals degene die de laatste van de profeten is geschonken. Omdat een dergelijke profeet altijd in de voetsporen van de Boodschapper volgt, volgen daarom ook wonderen van de Boodschapper aan hem. Dat is de reden waarom spirituele beroemdheden unaniem op het standpunt stellen dat heiligheid (wilayah) een weerspiegeling van profeetschap is. Alle kwaliteiten die aan het profeetschap zijn geschonken, manifesteren zich dus ook in zijn weerspiegeling (zill), zodat de relatie tussen echt (asl) en de weerspiegeling (zill) tussen hen wordt bevestigd.”

235. *Idem, p. 40*

“Er moet ook aan worden herinnerd dat de (goddelijke) openbaring aan de auliya (vrienden) een schaduw is van de openbaring aan profeten, net zoals gereflecteerde objecten in spiegels tegenover elkaar staan. Beide hebben een gemeenschappelijke bron en wat ook waar is voor het ene geldt ook voor het andere en het is moeilijk om onderscheid te maken.”

236. *Majmu'ah Ishtiharat, vol. I, p.29*

“O u die de waarheid vanuit het diepst van uw hart liefhebt, en O u die op zoek bent naar gerechtigheid! Geloof mij dat als u serieus bent om uw geloof door deze tumultueuze oceaan naar de kust te sturen, geloof dat die overtuiging in heiligheid (wilayah) en zijn vereisten absoluut noodzakelijk is. Wilayah versterkt het geloof in profeetschap en profeetschap is het bolwerk voor een levend geloof in het bestaan van Allah. Aldus dienen heiligen als schroeven voor de profeten en de profeten zijn punten om het goddelijk wezen te versterken.”

237. *Idem, p. 97*

“Ik smeeek mijn Muslimbroeders om de verklaringen niet letterlijk te beschouwen, dwz 'een muhaddas is in zekere zin een profeet', of 'muhaddasiyah is een gedeeltelijk profeetschap' of 'onvolledig profeetschap' dat voorkomt in mijn boeken Fath-i-Islam, Taudih-i Maram en Izalah Auham in hun etymologische zin omdat ze eenvoudig in letterlijke (lughwi) zin zijn gebruikt. Bij Allah, ik maak helemaal geen aanspraak op echt profeetschap (haqiqi nubuwwat), maar zoals ik in mijn boek Izalah Auham heb gezegd, (blz. 137), mijn overtuiging is dat onze Meester Muhammad Mustafa, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, de laatste van de profeten is (Khatam al-Anbiya). Dus wil ik het aan alle Muslims kenbaar maken dat, als ze zijn geïrriteerd door deze woorden en als deze woorden hun gevoelens kwetsen, moeten ze al deze gewijzigde woorden overwegen en deze in mijn plaats vervangen door het woord muhaddas. Ik ben niet van plan om verdeeldheid of onenigheid onder Muslims te creëren. Allah weet het heel goed dat mijn bedoeling, vanaf het allereerste begin, nooit is geweest om het woord nabi te gebruiken om een echte (haqiqi) profeet aan te duiden, maar alleen om een muhaddas aan te duiden waarvan het woord door de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) is uitgelegd als iemand die door Allah wordt toegesproken. De Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), zou over muhaddas hebben gezegd: 'Zo waren er onder degenen vóór u van de Israëlieten mannen die door Allah werden toegesproken hoewel ze geen

profeten waren, en als er er één is onder mijn volgelingen, is hij 'Umar' (Bukhari, vol. I, p. 521 deel 14, ch. Manaqib 'Umar).” (Schriftelijke verklaring van de stichter, geattesteerd door acht getuigen, afgelegd te Lahore op 3 februari 1892 waarna zijn controverse met Maulwi 'Abdul Hakim ten einde kwam - Vertaler.)

238. *Idem, vol. ii, p. 104*

“Ik ben de beloofde Mujaddid van de veertiende eeuw Hijrah over wie een aantal geïnspireerde toegewijden had geprofeteerd dat hij de Beloofde Messias zou zijn. De Heilige Profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, en de heiligen na hem tot Shah Wali Allah hadden op gezag van goddelijke inspiratie voorspeld dat de Beloofde Messias niemand anders was dan de hervormer (mujaddid) van de veertiende eeuw.”

239. *Idem, vol. iii, p. 223*

“De bewering (van Moulwi Ghulam Dastagir van Kasur) dat, aangezien ik geen aanspraak maak op profeetschap, ik geen directe goddelijke kastijding kan invoeren, is niet juist. Laat iedereen weten dat ik ook de eiser vervloek om profeetschap te profeteren. Ik oprecht geloof in de Kalimah, la ilaha illal-lahu Muhammadur Rasulullah (Er is geen Allah dan Allah, Muhammad is Zijn Boodschapper) en in de finaliteit van het profeetschap van de Heilige Profeet Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem. Ik geloof ook dat wahy-i-wilayah (openbaring aan heiligen) en niet wahy-i-nubuwwah (profetische openbaring) aan auliya wordt verleend als een van de genaden van het profeetschap van Muhammad door hem trouw te volgen. Iedereen die mij iets anders toeschrijft, is verstoken van eerlijkheid en is niet God-vrezend ... Dus ik ben nooit een eiser geweest voor profeetschap maar een eiser voor wilayah (heiligheid) en mujaddidiyyah (hervorming).” - april 1897.

240. *Idem, vol. iv, p. 333*

“En de aantijgingen tegen mij zijn dat ik niet geloof in de Lailat al-Qadr (de Grote Nacht), wonderen en hemelvaart en dat ik een aanspraak maak op profeetschap en een ontkenner van de finaliteit van profeetschap (Khatm-i Nubuwwat) ben. Deze zijn inderdaad onwaar en duidelijk vals. In al deze zaken houd ik me aan de overtuigingen van de Ahl Sunnah wal Jama'ah ... Ik verklaar nu in deze bijeenkomst van Muslims in dit heilige huis van Allah dat ik vast geloof in de finaliteit van het profeetschap van de heilige profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, en beschouw de persoon die de finaliteit

van het profeetschap ontkent als ketter en buiten de maat van de Islam.”
(Toespraak op 23 oktober 1891, Jami'ah-moskee, Delhi.)

241. *Chashmah Ma'rifat (15 mei 1908), p. 5*

“De Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) heeft een speciale genade (fakhr) gekregen dat hij Khatam al-Anbiya (de laatste van de profeten) is in de zin dat alle excellentie van profeetschap ten einde is gekomen met hem; en ten tweede, er zal nu geen boodschapper na hem verschijnen die een nieuwe wet draagt, noch zal er een profeet van buiten zijn Ummah (zoals Jezus Christus) zijn. Maar iedereen die vereerd wordt met goddelijke communicatie zal het ontvangen door de bemiddeling (van de Heilige Profeet) en moet een volger (ummati) worden genoemd en geen onafhankelijke profeet.”

242. *Idem, pp. 82, 83*

“En omdat de duur van de profeetschap van Muhammad zich uitstrekt tot de Dag des Oordeels en hij het zegel der profeten (Khatam al-Anbiya) is, wilde Allah niet dat de eenheid van alle naties de climax zou bereiken tijdens zijn leven. Dat zou een voldongen feit van zijn domein hebben betekend.”

243. *Idem, p. 180*

“De Quran sluit de goddelijke gemeenschap en communicatie niet zoals er staat: yulqir ruhu min amri-hi 'ala man yasha-u' min 'ibadihi (Hij maakt dat de geest nederdaalt door Zijn gebod op wie Hij zijn dienaren behaagt - 40 : 15) Dat is Allah stuurt Zijn openbaring naar wie Hij wil. Het zegt ook: la-humul bushra fil-hayatid dun-ya (voor hen is goed nieuws in het leven van deze wereld - 10:64) Het betekent dat hoewel de wet (Shari'ah) is beëindigd omdat de wereld zich naar haar einde haast, inspiratie (ilham) met goed nieuws altijd blijft voor de gelovigen. Kortom, de communicatie van Allah in de vorm van goed nieuws zal blijven tot de laatste dag.”

Notitie:

De ruh (geest) zoals alleen verleend aan de uitverkorenen betekent de goddelijke openbaring en niet de ziel die aan elke persoon wordt gegeven. -
Vertaler.

244. *Idem, pp. 180, 181*

“Volgens de Islam communiceert Allah met zijn gekozen dienaren, precies zoals hij deze gunst in het verleden heeft verleend. Mijn Muslim-tegenstanders hebben hier een mondeling geschil met mij. Voor mij worden de woorden van Allah die profetieën of nubuwwah omvatten profeetschap genoemd en de persoon aan wie profetieën in overvloed worden gegeven door middel van openbaring (wahy) zozeer dat hij in zijn tijd geen gelijke in zijn leeftijd heeft, wordt een profeet genoemd, omdat hij een profeet is die, na goddelijke inspiratie van Allah te hebben ontvangen in overvloed, toekomstige gebeurtenissen voorspelt. Onze Muslim-tegenstanders, hoewel zij geloven in het bestaan van goddelijke communicatie maar bij gebrek aan begrip, aarzelen om dergelijke communicatie, vol met profetieën, als profeetschap te noemen. Nubuwwah betekent letterlijk toekomstige gebeurtenissen voorspellen die door goddelijke openbaring en inspiratie worden overgebracht. We zijn het er allemaal over eens dat de Shari'ah ten einde is met de Quran en dat alleen mubashshirat of profetieën overblijven.”

245. *Idem, pp. 300, 301*

“En als laatste, maar niet de minste, een ander symbool van Allah's communicatie is dat het grote wonderen omvat. Deze wonderen zijn opvallend zowel qua frequentie als kwantiteit, dus hun helderheid en kwantiteit zijn ongeëvenaard. En de ontvanger van een dergelijke communicatie is gezegend met speciale goddelijke hulp en rechtvaardiging.” ** De persoon op wie Allah's communicatie neerdaalt en een ontvanger van goddelijke inspiratie is, is ook begaafd met de essentie van (goddelijke) overwinning en hulp en niemand kan hem overweldigen en uiteindelijk zal hij triomferen.

246. *Idem, p. 317*

Om te bewijzen dat ik van Hem ben, heeft de Allerhoogste Allah zoveel tekenen getoond die, indien verspreid over duizend profeten, het profeetschap van elk van hen zouden vestigen. Het is zo dat het de laatste periode van deze wereld is en satan, aan het hoofd van zijn nageslacht, zich had opgesteld voor een laatste aanval. Daarom heeft Allah gewild om duizenden tekens in één persoon te combineren voor het verpletteren van satan.”

247. *Idem, p. 319*

“Mijn tegenstanders hebben honderden bezwaren tegen mij opgeworpen door mijn geschriften om te keren en daarin onterechte verbanden te leggen, net als

de Joden. Deze zijn dat ik aanspraak maak op een onafhankelijk profeetschap, de leringen van de Quran opzij leg, Allah's profeten onheilig en beledig en geen geloof heb in wonderen. Ik smeek de Allerhoogste Allah hierover en ik geloof dat door zijn genade het oordeel in mijn voordeel zal zijn, omdat ik onrechtvaardig ben behandeld.”

248. *Idem, pp. 324, 325*

“Ik geloof dat alle profeetschappen met hem zijn geëindigd en dat zijn wet (Shari'ah) ze allemaal afsluit, maar één soort profeetschap is niet beëindigd, dwz het profeetschap dat de beloning is voor het trouw volgen van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), en wordt verlicht met het licht van zijn lamp. In feite is dit een weerspiegeling (zill) van het profeetschap van de profeet Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, en wordt alleen door hem verdiend en is de manifestatie van zijn profeetschap en zijn vrijgevigheid. En Allah's liefdevolle tederheid brengt zijn dienaar dicht bij hem als een moeder en eert hem met zijn gemeenschap en communicatie, en toont zijn tekenen om hem te betuigen. En wanneer zijn gehoorzaamheid perfectie bereikt, schenkt Hij hem weerspiegeling van profeetschap (zilli nubuwwat), zodat de Islam bloeit met de constante verschijning van zulke personen en domineert over zijn tegenstanders ... De woorden nubuwwah (profeetschap) en risalah (boodschapperschap) zijn ten gunste van mij honderden keren gebruikt door Allah in Zijn openbaring, maar deze betekenen niets dan overvloed van goddelijke gemeenschap en communicatie die openbaarmaking van ongeziene zaken omvat. Dit betekent verder niets. Iedereen is vrij om een terminologie van zijn keuze aan te nemen in zijn toespraak (li kulli an yas-taliha) en Allah heeft in zijn terminologie overvloed van gemeenschap en communicatie als profeetschap genoemd, dat wil zeggen communicatie die vaak nieuws van het ongeziene voorspelt. Laat de vloek rusten op de persoon die profeetschap claimt nadat hij de zegen van de Heilige Profeet heeft geschonden (vrede en zegeningen van Allah zij met hem)! Dit profeetschap is in feite dat van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) en is helemaal niet nieuw.”

249. *Idem, voetnoot, p. 324*

“Ik heb herhaaldelijk gezegd dat onze heilige profeet trouwens de laatste van de profeten (Khatam al-Anbiya) is en dat er noch een onafhankelijk profeetschap noch een Shari'ah zal komen. Iedereen met een dergelijke aanspraak is ongetwijfeld verstoken van geloof en is onbetrouwbaar. De Allerhoogste Allah had echter in het begin besloten dat met het doel de

voortreffelijkheid van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) te demonstreren en te bevestigen, mij door getrouw te volgen en gehoorzaamheid aan hem te tonen, gezegend te laten worden met goddelijke gemeenschap en communicatie in overvloed en dus bij wijze van weerspiegeling in zijn persoonlijke eigenschappen van profeetschap op te nemen. Dit is hoe Allah mij de naam 'profeet' heeft gegeven om te laten zien dat het profeetschap van Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), is weerspiegeld in de spiegel van mijzelf, en deze naam is mij gegeven bij wijze van reflectie (zill) en niet in de echte zin - zodat ik een volmaakte kan zijn als voorbeeld van de gratie van de Heilige Profeet Muhammad, vrede en zegeningen van Allah zij met hem.”

250. *Idem, vol. ii, p. 9*

“Geen enkele profeet in vroegere tijden was toevallig een volgeling van een voorgaande profeet, hoewel hij de religie van zijn voorganger ondersteunde en geloofde dat hij oprecht was. Dit voorrecht is exclusief voor de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), dat hij de laatste van de profeten (Khatam al-Anbiya) is in de zin dat de voortreffelijkheid van het profeetschap met hem is geëindigd en er geen boodschapper van de wet na hem zal komen, noch een profeet van buiten zijn umma. Iedereen die nu de zegen ontvangt van goddelijke communicatie ontvangt het alleen door de zegeningen en bemiddeling van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Bovendien wordt deze ontvanger een ummati (volgeling) genoemd en geen onafhankelijke profeet ... Ik ben trots dat de profeet, aan wie ik me houd en volg, overvloedig gezegend is door Allah. Hij is zeker niet Allah, maar we hebben Allah gevonden door zijn bemiddeling. De religie die we van hem hebben geërfd, omvat alle Goddelijke mogelijkheden.”

251. *Idem, vol. ii, p. 40*

“Kort gezegd, een van de grote zegeningen van de Quran is dat iemand die het volgt wonderen en bovennatuurlijke bevelen krijgt in zo'n overvloed, dat niemand hem kan evenaren.' Voor hen is goed nieuws in het leven van deze wereld ' (10:64) En hun is ook beloofd: 'Hij versterkte hen met een geest (min-hu) van Hemzelf (58:22), en nogmaals:' Hij zal u een onderscheiding geven (furqan) ' - 8:29. De betekenis van deze verzen is dat degenen die in de Quran zullen geloven gezegend zullen worden met ware dromen en inspiraties, dat wil zeggen, deze er in overvloed zullen worden ontvangen.”

252. *Idem, vol. ii, p. 41*

“Hoe kan een druppel worden vergeleken met een oceaan en een cent met de schatkist? En toen werd beloofd dat de volmaakte volgelingen door de Heilige Geest zullen worden versterkt, dat wil zeggen, hun intellect zal worden verhelderd door het ongeziene en hun spirituele inzicht verscherpt en zorgvuldig gezuiverd. Hun spraak zal waardig en majestieus zijn en hun prestaties indrukwekkend ... Dienovereenkomstig zien we dat de belofte van de Allerhoogste Allah altijd is uitgekomen en in dit tijdperk getuig ik van deze verzekering.”

253. *Idem, vol. ii, p. 59*

“Iemand die zich oprecht tot Allah wendt en zich trouw en oprecht naar hem toe begeeft, bereikt een stadium dat zijn gelijke niet kent. Zijn assimilatie in goddelijkheid maakt hem uniek als de Almachtige Allah. Poorten van hemelse zegeningen worden voor hem geopend en omdat Allah vele wonderen heeft verricht in de hemelen en op aarde worden ook veel wonderen aan zijn hand getoond en vinden bovennatuurlijke gebeurtenissen plaats die de competentie van andere mensen te boven gaan. De deuren van hemelse zegeningen worden voor hem geopend en hij is onoverkomelijk en triomfantelijk over zijn tegenstanders in elke zin omdat zijn woorden de woorden van Allah zijn en zijn dapperheid de Goddelijke om opmerkelijke veranderingen en omwentelingen op aarde te brengen. Niemand kan onderscheid maken tussen de Almachtige Allah en Zijn zoon ... Maar de persoon, die een volgeling is van de Quran wordt in de hoogste mate ondergedompeld in goddelijke liefde en oprechtheid en wordt een manifestatie van de goddelijke eigenschappen bij wijze van reflectie (zill). Dit is het resultaat van die grote kracht en kenmerken van Allah's woorden die wij in de Heilige Quran vinden.”

254. *Idem, vol. ii, p. 60*

“Ik heb een dynamische kracht gevonden in de Quran en een eigenaardige invloed in de dienstbaarheid aan de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), die niet te vinden zijn in enige andere religie, - de kracht en de bijzonderheid om een ware volgeling van de Heilige Profeet tot heiligheid (wilayah) te verheffen- en niet alleen eert Allah hem met Zijn communicatie maar demonstreert hem ook dat Hij de Schepper van de hemelen en de aarde is. Het geloof van een dergelijke volgeling of heilige overstijgt zelfs de sterren. Ik heb dit fenomeen zelf ervaren. Allah spreekt tot mij en heeft me meer dan honderdduizend tekenen getoond.”

255. *Idem, vol. ii, p. 64*

“Alle goddelijke eigenschappen die in de Quran worden genoemd, zijn beschrijvend voor zijn liefde en fascinerende genade en een bestudering hiervan bewijst zonder twijfel dat deze erop gericht zijn de lezer te boeien en hem in een ware gelovige van Allah te veranderen. De Quran heeft in feite talloze minnaars van Allah geschapen, dit bescheiden wezen is slechts een van hen.”

256. *Brief van de stichter van de Ahmadiyya-beweging (Al-Hakam, deel iii, nr. 29, 17 augustus 1899)*

“Mijn beste broeder,

Assalamu 'alaikum wa rahmatullah wa Barakatuh,

Heb je vriendelijke brief ontvangen. Het feit is dat ik de afgelopen twintig jaar continu goddelijke inspiraties heb ontvangen waarin ik vaak nabi of rasul wordt genoemd, bijvoorbeeld hu-wal lazi arsala rasuluhu bil-huda wa dinil haqqi (Hij is het Die zijn boodschapper stuurde met begeleiding en ware religie), jari-ullahi fi hula-lil anbiya (boodschapper van Allah in het gewaad van profeten), 'een profeet kwam naar de wereld, maar de wereld accepteerde hem niet' * en een aantal andere dergelijke inspiraties waarin deze nederige dienaar van Allah nabi of rasul is genoemd, maar het is pure dwaasheid om te overwegen dat nubuwwah of risalah hier echt profeetschap of boodschapper zijn waarvan de bezitter een wetgever is betekent. Het woord rasul betekent hier alleen dat hij door Allah de Allerhoogste is gezonden en het woord nabi duidt een persoon aan die profeteert over het ontvangen van kennis van Allah of degene die de verborgen spirituele realiteiten onthult. Omdat deze woorden, die puur in figuurlijke zin worden gebruikt, verwarring en misverstanden in de Islam kunnen veroorzaken, moeten mijn volgers vermijden ze vrijelijk te gebruiken in hun dagelijkse gesprekken en moeten oprecht geloven dat het profeetschap is beëindigd met de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), zoals Allah heeft gezegd, de Allerhoogste: '(Muhammad) is de Boodschapper van Allah en het zegel der profeten' (33:40). Dit vers negeren of erop neerkijken is in feite een afwijzing van de Islam. Iemand die in zijn ontkenning overschrijdt, betreedt een gevaarlijk pad en zijn (houding) is vergelijkbaar met die van een sjiïet die in zijn overtuigingen de grenzen overschrijdt (overdrijving).

Het is eenieder bekend dat Allah de Allerhoogste een einde heeft gemaakt aan alle profeetschap en boodschapperschap met de Heilige Quran en de Heilige

Profeet Muhammad (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Hij heeft mij naar deze wereld gestuurd als een ware dienaar van de Islam. Ik ben niet gestuurd met de bedoeling een andere religie dan de Islam te introduceren. We moeten ons altijd bewust zijn van de manier waarop satan verleidt en moeten echte liefde voor de Islam hebben en mogen nooit de grootsheid van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) negeren. Ik ben een dienaar van de Islam en dit is het belangrijkste doel van mijn komst. DE woorden nabi en rasul zijn alleen bij wijze van vergelijking en metafoor gebruikt. Risalah, volgens het Arabische lexicon, betekent het sturen van iemand en nubuwwah betekent onthulling van verborgen waarheden en spirituele realiteiten na het ontvangen van hun kennis van Allah. Met deze betekenissen in gedachten, is het geen kwaad om dienovereenkomstig te geloven. Nabi en rasul in de terminologie van de Islam betekenen echter degenen die een volmaakte wet brengen of sommige van de vorige Shari'ah afschaffen en niet de volgelingen zijn van een voorgaande profeet en een directe relatie hebben met Allah de Allerhoogste, onafhankelijk van welke profeet dan ook. Daarom moet men voorzichtig zijn en deze betekenissen niet toeschrijven aan de woorden die in mijn geschriften voorkomen. Ik heb geen ander boek dan de Quran en geen andere religie dan de Islam. Ik geloof stellig dat onze profeet, vrede en zegeningen van Allah zij met hem, de laatste van de profeten is (Khatam al-Anbiya) en de Quran de laatste van de geopenbaarde boeken is (khatam al-kutub). Laat de religie geen kinderspel worden, er moet eerder aan worden herinnerd dat ik niets anders beweer dan een dienaar van de Islam te zijn. Iedereen die mij iets anders toeschrijft dat zich hiertegen verzet, is schuldig aan beschuldiging en laster. Ik heb genade en zegen verdiend door de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) en ontleen de spirituele kennis aan de Quran. In alle eerlijkheid zou niemand iets in zijn geest moeten houden dat in strijd is met deze uitspraak anders zou hij aan Allah verantwoording verschuldigd zijn voor zijn daden. Als ik geen dienaar van de Islam ben, is mijn hele missie veroordelend en verwijtend en ben ik verantwoording verschuldigd aan Allah ... Vrede zij met u.”

*Een andere interpretatie van deze inspiratie (ilham) is “een waarschuwer (nazir) kwam naar deze wereld” zoals is vermeld in Barahin-i Ahmadiyya. Om verwarring te voorkomen is de andere interpretatie echter weggelaten.

257. Brief gericht aan Akhbar-i 'Am

“Geachte Redacteur,

In de tweede regel van kolom I, Akhbar-i 'Am gedateerd 23 mei 1908, is mij toegeschreven dat ik in de vergadering (gehouden in Lahore) een claim op

profeetschap had afgewezen. De juiste voorstelling is dat ik in deze vergadering alleen herhaalde wat ik in mijn boeken heb geschreven en ik verklaar nu opnieuw dat het volkomen ongegrond is dat ik aanspraak maak op profeetschap dat neerkomt op totale scheiding van de Islam, wat betekent dat ik een onafhankelijke profeet ben en mijzelf ontmoedig om de Quran te volgen, en een nieuwe kalimah (geloofsformule) van mijzelf introduceer, een andere qiblah heb en de wet van de Islam als afgeschaft beschouw en het voorschrift en de leiding van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) heb verlaten. Deze aantijgingen kloppen niet. De claim op zo'n profeetschap is ketterij voor mij. Dit is niet de eerste keer dat ik deze beschuldigingen weerleg, maar keer op keer heb geschreven dat ik geen aanspraak maak op een dergelijk profeetschap en het is een laster tegen mij. Ik noem mijzelf een profeet omdat ik begaafd ben met goddelijke openbaring. Ik ontvang overvloedig Zijn mededelingen. Hij verhoort mijn gebeden, manifesteert voor mij veel ongeziene zaken en onthult mij kennis over de komende gebeurtenissen. Dergelijke geheimen worden alleen onthuld aan de persoon die exclusieve nabijheid tot Allah verdient. Ik ben profeet genoemd vanwege de overvloed aan deze eigenschappen. Zo ben ik een profeet in overeenstemming met het goddelijke gebod. Als ik dit voorrecht verwerp, zal het een zonde zijn. Ik kan niet ontkennen dat Allah mij in een bepaalde zin profeet heeft genoemd en ik blijf erbij totdat ik uit deze wereld vertrek. Ik ben geen profeet in die zin dat ik mijzelf losmaak van de Islam of een van de bevelen ervan intrek. Ik onderwerp mij getrouw aan de voorschriften van de Quran in woord en geest. Niemand kan zelfs een jota of een stukje Quran durven afschaffen. Ik ben dus een profeet genoemd, omdat nabi in het Arabisch en in het Hebreeuws een persoon betekent die op basis van goddelijke openbaring de toekomstige gebeurtenissen in overvloed voorspelt. En het is deze overvloed die voor deze benaming telt, net zoals het bezit van een cent geen rijkdom betekent. Allah heeft mij door Zijn genade een immense kennis van het ongeziene gegeven en duizenden tekenen zijn door mijn handen gemanifesteerd en Zijn gunst gaat nog steeds door. Ik zeg het niet bij wijze van zelflofprijzing maar uit dankbaarheid aan Allah's genade en zijn verzekering dat zelfs als de hele wereld tegen mij opstaat, hij mij te hulp zal komen en dat hij mij zal bijstaan in beproevingen en mij dominant zal maken over mijn vijanden in elk opzicht. Dit is waarom Allah mij nabi heeft genoemd. Alleen ik heb overvloedige kennis gekregen van de kennis van het ongeziene en de frequentie van goddelijke gemeenschap en communicatie in dit tijdperk. Dromen is een veel voorkomende menselijke ervaring. Een paar mensen ontvangen openbaring (ilham) en ervaren zelfs een beetje en troebele kennis van het ongeziene, maar deze communicatie is schaars en de openbaarmaking van de ongeziene zaken is dubbelzinnig en onduidelijk.

Redenering en rationalisering (aql-i saleem) vereisen dat een persoon aan wie duidelijke openbaring en kennis van het ongeziene wordt verleend, vrij van onzuiverheden en gebreken is, niet tussen mensen wordt geplaatst die gemeenschappelijke en onbeduidende ervaring met dit fenomeen hebben en moet worden genoemd onder een specifieke naam om ze te onderscheiden van de rest. Daarom heeft Allah mij een onderscheidende status gegeven door mij 'profeet' te noemen. Dit is een onderscheiding die mij is toegekend om mij te onderscheiden van de rest. Ik ben dus zowel een profeet in deze zin als een volgeling (ummati) zodat de profetie van onze Meester en Gids dat de komende Messias zowel een volgeling als een profeet zal worden, uitkomt. Anders, hoe kon profeet Jezus op wiens tweede komst mensen rekenen met valse hoop en ijdele aspiraties een volgeling (ummati) van de Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) zijn? Zou hij na het afdalen uit de hemel eerst Muslim worden of zou onze Heilige Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) ophouden de Laatste Profeet (Khatam al-Anbiya) te zijn! Vrede zij met hem die de leiding volgt!

Lahore

Ghulam Ahmad 23 mei 1908”

Referenties

pag

1. Barahin Ahmadiyya, (1884), P. 254, voetnoot No. 1	3
2. Idem, p. 541, voetnoot No. 11	3
3. Idem, p. 545, voetnoot No. 4	3
4. Surmah Chashm Arya, (1886), pp. 164-165, voetnoot	4
5. Fath Islam, (22 januari, 1891), voetnoot, p. 6	4
6. Idem, p. 9	5
7. Tauzih Maram, (22 januari, 1891), tweede editie, p. 7	5
8. Idem, p. 8	5
9. Idem, pp. 17, 20	5
10. Idem, pp. 12, 13, voetnoot	7
11. Idem, pp. 13, 14, voetnoot	7
12. Izalah Auham, (september, 1891), p. 138	8
13. Idem, p. 199	8
14. Idem, p. 237	8
15. Idem, p. 253	8
16. Idem, p. 255	8
17. Idem, p. 259	9
18. Idem, p. 260	9
19. Idem, pp. 316-318	9
20. Idem, p. 349	9
21. Idem, pp. 421, 422	10
22. Idem, p. 522	10
23. Idem, pp. 532-533	10
24. Idem, p. 534	11
25. Idem, p. 539	11

26. Idem, p. 544.....	11
27. Idem, p. 569.....	12
28. Idem, pp. 575-579	12
29. Idem, p. 583.....	13
30. Idem, p. 586.....	13
31. Idem, p. 614.....	14
32. Idem, p. 647	14
33. Idem, p. 761	14
34. Idem, p. 914.....	15
35. Nishan-i Asmani, (26 mei 1892), p. 28	15
36. Idem, p. 34.....	15
37. Al-Haqq Mubahasa Ludhiana (Het Debat te Ludhiana), (1891), p. 79	16
38. Idem, p. 91	16
39. Tuhfah Baghdad, (juli 1893), p. 7	16
40. Idem, p. 13.....	16
41. Idem, p. 17, voetnoot.....	17
42. Idem, pp. 20, 21	17
43. Idem, p. 28.....	17
44. Ainah Kamalat Islam, (26 februari, 1893), p. 21	18
45. Idem, p. 42.....	18
46. Idem, p. 66.....	19
47. Idem, p. 104.....	19
48. Idem, p. 106.....	19
49. Idem, p. 224.....	19
50. Idem, p. 237.....	19
51. Idem, p. 238.....	20

52. Idem, p. 247	20
53. Idem, p. 322	20
54. Idem, p. 323	20
55. Idem, p. 339	21
56. Idem, pp. 340, 341	21
57. Idem, p. 342	22
58. Idem, p. 343	22
59. Idem, p. 344	22
60. Idem, p. 346	23
61. Idem, p. 367	23
62. Idem, p. 375	23
63. Idem, p. 376	23
64. Idem, p. 377	24
65. Idem, p. 383	24
66. Idem, p. 444	24
67. Idem, p. 567	24
68. Hamamat al-Bushrah (1894), p. 8	24
69. Idem, p. 9	25
70. Idem, p. 20	25
71. Idem, p. 23	25
72. Idem, p. 49	26
73. Idem, p. 77	26
74. Idem, pp. 77, 78	26
75. Idem, p. 78	26
76. Idem, p. 79	27
77. Idem, pp. 80, 81	27

78. Idem, p. 81	27
79. Idem, p. 82	28
80. Idem, p. 83	29
81. Karamat al-Sadiqin (24 augustus 1893), p. 5	29
82. Idem, p. 25	29
83. Idem, p. 85	30
84. Idem, p. 89	30
85. Idem, p. 90	30
86. Jang-i Muqaddas (22 mei - 5 juni 1893) p. 67	31
87. Idem, p. 79	31
88. Shahadat al-Quran (22 september 1893), p. 26, (Tweede editie)	31
89. Idem, p. 27	31
90. Idem, p. 42	32
91. Idem, p. 46	32
92. Idem, p. 50	33
93. Idem, p. 53	33
94. Idem, p. 57	34
95. Idem, p. 58	34
96. Barakat al-Du'a (2 april 1893), p. 12	34
97. Idem, pp. 13, 14	34
98. Idem, p. 17	35
99. Nur al-Haq (februari 1894), vol. 1, p. 73	35
100. Anwar al-Islam (6 september, 1884), p. 34	35
101. Siraj al-Din 'Isai ke Char Sawalun ka Jawab (22 juni 1897), p. 15	35
102. Siraj-i Munir (24 maart 1897), pp. 2, 5	35

103. Idem, p. 4.....	36
104. Hujjat Allah (2 mei 1897), p. 14	37
105. Anjam Atham (22 januari 1897), p. 27 voetnoot	37
106. Idem, p. 28 voetnoot.....	38
107. Idem, p. 143.....	38
108. Idem, supplement, p. 19	38
109. Zururat al-Imam (september 1898), p. 12	39
110. Idem, p. 24.....	39
111. Raz-i Haqiqat (30 november, 1898), p. 16	40
112. Kitab al-Bariyyah (24 januari, 1898), p. 90	40
113. Idem, p. 182, voetnoot.....	40
114. Idem, pp. 184, 185 voetnoot.....	40
115. Kashf al-Ghita (27 december 1898), p. 46	41
116. Ayyam al-Sulh (januari 1899), p. 35	41
117. Idem, p. 41	41
118. Idem, p, 47.....	41
119. Idem, p. 74.....	42
120. Idem, p. 75.....	42
121. Idem, pp. 86, 87.....	43
122. Idem, p. 138.....	43
123. Idem, p. 146.....	44
124. Idem, p. 147.....	45
125. Idem, pp. 151, 152.....	45
126. Idem, p. 152.....	45
127. Idem, pp. 163, 164.....	45
128. Idem, p. 111	47

129. Arba'i'n No. 2, (15 december 1900), p. 18	47
130. Idem, pp. 18, 19 voetnoot.....	47
131. Arba'in No. 3, (15 december 1900), p. 25 voetnoot	47
132. Arba'in No. 4, (15 december 1900), pp. 6, 7	48
133. Ek Ghalati ka Izalah (1901).....	48
134. Khutbah Ilhamiyyah (17 oktober 1902), p.c.	58
135. Idem, pp. 8, 9	58
136. Idem, p. 35	58
137. Idem, p. 114.....	58
138. Idem, pp. 167-168	59
139. Idem, p. b.....	59
140. Idem, p. e (Aankondiging over de Minaret van de Messias) .	59
141. Risalah Jihad (22 mei 1890), supplement, pp. 3, 4	59
142. Tuhfah Golarwiyyah (1 september 1 1902), p. 24 voetnoot ..	59
143. Idem, p. 81	60
144. Idem, p. 83	60
145. Idem, p. 84.....	60
146. Idem, p. 91	61
147. Idem, p. 130.....	61
148. Ijaz Ahmadi (15 november 1902), p. 24	61
149. Idem, p. 26.....	61
150. Kasht-i Nuh (15 oktober 1902), p. 15	62
151. Idem, p. 49.....	62
152. Tuhfah al-Nadwah (Oktober 6, 1902), p. 4	62
153. Recensie over het debat tussen Muhammad Hussain van Batala en Abdullah Chakralwi (27 november 1902), pp: 6, 7	63
154. Al-Huda wal-Tabsirah li-man yara (12 juni 1902), p. 1.....	63

155. Idem, p. 31	63
156. Idem, p. 32	64
157. Dafi' al-Bala (23 april 1902), p. 13	64
158. Tiryaaq al-Qulub, (28 oktober 1902), p. 3	65
159. Idem, p. 20	65
160. Idem, p. 61	65
161. Idem, p. 68	65
162. Idem, p. 77 (Uittreksel uit een brief van Raja Jahan Dad Khan)	65
163. Idem, p. 130	65
164. Idem, pp. 157, 158	66
165. Mawahib al-Rahman, (13 januari 1903), pp. 66, 67	66
166. Tazkirah al-Shahadatain (16 oktober 1903), p. 11	67
167. Idem, p. 14	67
168. Idem, p. 29	67
169. Idem, p. 43	67
170. Idem, p. 85	68
171. Lecture Islam, Sialkot (2 november 1904), p. 6	68
172. Idem, p. 7	69
173. Idem, p. 30	69
174. Idem, pp. 24, 25	69
175. Chashmah Masihi (1 maart, 1906), p. 14	70
176. Idem, p. 38	70
177. Idem, p. 40 (Voetnoot)	71
178. Idem, p. 45	71
179. Sirat al-Abdal (december 1903), p. 2	71
180. Al-Wasiyyat (20 december 1905), p. 10	71

181. Haqiqat al-Wahy (15 mei 1907), pp. 4, 5	73
182. Idem, pp. 14, 15.....	73
183. Idem, (15 mei 1907), p. 15	73
184. Idem, p. 20.....	73
185. Idem, pp. 21, 22.....	73
186. Idem, p. 23.....	74
187. Idem, p. 24.....	74
188. Idem, pp. 27, 28.....	74
189. Idem, p. 29.....	75
190. Idem, p. 55.....	75
191. Idem, p. 63.....	76
192. Idem, p. 66.....	76
193. Idem, p. 67.....	76
194. Idem, p. 72. (Voetnoot)	76
195. Idem, pp. 96, 97 (Voetnoot)	77
196. Idem, p. 101.....	78
197. Idem, p. 111.....	78
198. Idem, p. 124.....	78
199. Idem, p. 149.....	78
200. Idem, pp. 149, 150.....	79
201. Idem, p. 151.....	79
202. Idem, p. 153.....	79
203. Idem, p. 178.....	80
204. Idem, p. 344.....	80
205. Idem, p. 389.....	80
206. Idem, p. 390.....	80

207. Idem, p. 391	81
208. Idem, Supplement, p. 68.....	81
209. Idem, Supplement, p. 102.....	81
210. Idem, Supplement, Istifta', p. 16.....	82
211. Idem, Supplement, Voetnoot Istifta, p. 16	82
212. Idem, Supplement, Istifta, p. 22	82
213. Idem, Supplement, Istifta, p. 64	83
214. Barahin-i Ahmadiyya, vol. v, (15 oktober 1908) p. 44	83
215. Idem, p. 53.....	83
216. Idem, p. 67.....	84
217. Idem, p. 81.....	84
218. Idem, p. 114.....	84
219. Idem, p. 139.....	85
220. Idem, p. 181	85
221. Idem, pp. 138, 139.....	85
222. Idem, p. 182.....	86
223. Idem, p. 183.....	86
224. Idem, p. 183.....	87
225. Idem, p. 184.....	87
226. Idem, p. 188.....	87
227. Idem, p. 188.....	88
228. Idem, p. 189.....	88
229. Idem, pp. 192, 193.....	88
230. Nuzul al-Maslh (20 augustus 1902), pp. 2, 3	89
231. Idem, Voetnoot p.5	90
232. Idem, p. 89.....	90

233. Idem, p. 109.....	91
234. Lujjat al-Noor (februari 1910), pp. 37, 38.....	91
235. Idem, p. 40.....	92
236. Majmu'ah Ishtiharat, vol. I, p.29	92
237. Idem, p. 97.....	92
238. Idem, vol. ii, p. 104	93
239. Idem, vol. iii, p. 223	93
240. Idem, vol. iv, p. 333.....	93
241. Chashmah Ma'rifat (15 mei 1908), p. 5.....	94
242. Idem, pp. 82, 83.....	94
243. Idem, p. 180.....	94
244. Idem, pp. 180, 181	95
245. Idem, pp. 300, 301	95
246. Idem, p. 317.....	95
247. Idem, p.319.....	95
248. Idem, pp. 324, 325.....	96
249. Idem, voetnoot, p. 324.....	96
250. Idem, vol. ii, p. 9	97
251. Idem, vol. ii, p. 40	97
252. Idem, vol. ii, p.41	98
253. Idem, vol. ii, p. 59	98
254. Idem, vol. ii, p.60	98
255. Idem, vol. ii, p.64	99
256. Brief van de stichter van de Ahmadiyya-beweging (Al-Hakam, deel iii, nr. 29, 17 augustus 1899)	99
257. Brief gericht aan Akhbar-i 'Am.....	100

Meer weten over de Lahore Ahmadiyya
Beweging of de Islam?

Bezoek www.aaail.org

Vind ons ook op

Als Lahori Ahmadis geloven wij dat het profeetschap eindigde met de profeet Mohammed, moge vrede en zegeningen van Allah met hem zijn, en dat er na hem geen oude en ook geen nieuwe profeet op deze wereld zal verschijnen.

De stichter van onze beweging, Hazrat Mirza Ghulam-Ahmad ontkende gedurende zijn hele leven een profeet te zijn geweest, hetgeen duidelijk tot uiting komt in zijn publicaties en correspondentie.

In alle eerlijkheid heeft hij altijd ontkend dat hij een profeet was, predikte nooit zijn profeetschap en had tot het tijdstip van zijn dood een onwrikbaar geloof in de Kalima: 'La illah ha Illallah Muhammadur Rasool Ullah'.

Dit boek citeert 257 van deze referenties waaruit duidelijk blijkt dat hij het profeetschap steeds heeft ontkend en nooit heeft opgeëist.

Nederlandse vertaling uitgegeven door de Surinaamse Islamitische Vereniging ter gelegenheid van haar negentigjarig bestaan op 17 november 2019.

Keizerstraat 86-88, Paramaribo